

Službeni list

Europske unije

C 35

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 66.
30. siječnja 2023.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2023/C 35/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2023/C 35/02 Predmet C-141/20: Presuda Suda (prvo vijeće) od 1. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Finanzamt Kiel/Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH („Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Šesta direktiva 77/388/EEZ – Članak 4. stavak 4. drugi podstavak – Porezni obveznici – Mogućnost država članica da jedinstvenim poreznim obveznikom smatraju subjekte koji su neovisni s pravnog stajališta, ali su međusobno blisko povezani financijskim, gospodarskim i organizacijskim vezama („PDV grupa”) – Nacionalni propis koji određuje nositelja PDV grupe kao jedinstvenog poreznog obveznika – Pojam „bliska povezanost financijskim vezama” – Nužnost da nositelj, uz većinski udio, ima i većinsko pravo glasa – Nepostojanje – Ocjena neovisnosti gospodarskog subjekta na temelju standardiziranih kriterija – Doseg”) 2

2023/C 35/03 Predmet C-269/20: Presuda Suda (prvo vijeće) od 1. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Finanzamt T/S („Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Šesta direktiva 77/388/EEZ – Članak 4. stavak 4. drugi podstavak – Porezni obveznici – Mogućnost država članica da jedinstvenim poreznim obveznikom smatraju subjekte koji su neovisni s pravnog stajališta, ali su međusobno blisko povezani financijskim, gospodarskim i organizacijskim vezama („PDV grupa”) – Nacionalni propis koji određuje nositelja PDV grupe kao jedinstvenog poreznog obveznika – Interne isporuke unutar PDV grupe – Članak 6. stavak 2. točka (b) – Pružanje usluga koje se obavlja besplatno – Pojam „svrhe koje se ne odnose na poslovanje”) 3

HR

2023/C 35/04	Predmet C-460/20: Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – TU, RE/Google LLC („Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita fizičkih osoba u vezi s obradom osobnih podataka – Direktiva 95/46/EZ – Članak 12. točka (b) – Članak 14. prvi stavak točka (a) – Uredba (EU) 2016/679 – Članak 17. stavak 3. točka (a) – Operator internetskog pretraživača – Pretraživanje na temelju imena osobe – Prikazivanje poveznice koja vodi na članke koji sadržavaju navodno netočne informacije na popisu rezultata pretraživanja – Prikazivanje, u obliku minijatura (thumbnails), fotografija koje ilustriraju te članke na popisu rezultata pretraživanja slika – Zahtjev za uklanjanje poveznica koji je upućen operatoru pretraživača – Odvagivanje temeljnih prava – Članci 7., 8., 11. i 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Obveze i odgovornosti operatora pretraživača u vezi s obradom zahtjeva za uklanjanje poveznica – Teret dokazivanja koji je na podnositelju zahtjeva za uklanjanje poveznica”)	4
2023/C 35/05	Predmet C-653/20 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 1. prosinca 2022. – Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)/Guillaume Vincenti („Žalba – Javna služba – Dužnosnici – Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europske unije – Članak 45. stavak 1. – Promaknuće – Odluka o nepromaknuću dužnosnika – Članak 41. stavak 1. i stavak 2. točka (a) Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na saslušanje – Obveza obrazlaganja”)	5
2023/C 35/06	Predmet C-694/20: Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Grondwettelijk Hof – Belgija) – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU/Vlaamse Regering („Zahtjev za prethodnu odluku – Administrativna suradnja u području oporezivanja – Obvezna automatska razmjena informacija u odnosu na prekogranične aranžmane o kojima se izvješćuje – Direktiva 2011/16/EU, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2018/822 – Članak 8.ab stavak 5. – Valjanost – Odvjetnička profesionalna tajna – Izuzeće od obveze izvješćivanja u korist odvjetnika posrednika koji je obvezan čuvati profesionalnu tajnu – Obveza tog odvjetnika posrednika da svakog drugog posrednika koji nije njegova stranka obavijesti o njegovim obvezama izvješćivanja – Članci 7. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima”)	6
2023/C 35/07	Predmet C-180/21: Presuda Suda (peto vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad – Blagoevgrad – Bugarska) – VS/Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet („Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka – Uredba (EU) 2016/679 – Članci 2., 4. i 6. – Primjenjivost Uredbe 2016/679 – Pojam „legitiman interes” – Pojam „zadaca od javnog interesa ili izvršavanje službene ovlasti” – Direktiva (EU) 2016/680 – Članci 1., 3., 4., 6. i 9. – Zakonitost obrade osobnih podataka prikupljenih u okviru kaznene istrage – Daljnja obrada podataka o navodnoj žrtvi kaznenog djela u svrhe njezina optuživanja – Pojam „svrhe različite od one za koju su osobni podaci prikupljeni” – Podaci koje državno odvjetništvo države članice upotrebljava u svrhe svoje obrane u okviru tužbe za utvrđivanje odgovornosti države”)	6
2023/C 35/08	Predmet C-247/21: Presuda Suda (osmo vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – Luxury Trust Automobil GmbH/Finanzamt Österreich („Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 42. točka (a) – Članak 197. stavak 1. točka (c) – Članak 226. točka 11.a – Članak 141. – Oslobođenje – Trostrani posao – Određivanje krajnjeg primatelja isporuke kao osobe odgovorne za plaćanje PDV-a – Računi – Navod „Zamjena obveznika plaćanja poreza” – Obveznost – Izostavljanje tog navoda na računu – Retroaktivni ispravak računa”)	8
2023/C 35/09	Predmet C-348/21: Presuda Suda (treće vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sofijski gradski sad – Bugarska) – kazneni postupak protiv HYA, IP, DD, ZI, SS („Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Direktiva (EU) 2016/343 – Jačanje određenih vidova pretpostavke neležnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku – Članak 8. stavak 1. – Pravo optuženika da sudjeluje na raspravi – Članak 47. drugi stavak i članak 48. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na pošteno suđenje i prava obrane – Ispitivanje svjedokâ optužbe u odsutnosti optuženika i njegova branitelja u prethodnom stadiju kaznenog postupka – Nemogućnost ispitivanja svjedokâ optužbe u sudskom stadiju tog postupka – Nacionalni propis koji omogućuje kaznenom sudu da svoju odluku temelji na prethodnom iskazu navedenih svjedokâ”)	9

2023/C 35/10	Predmet C-370/21: Presuda Suda (osmo vijeće) od 1. prosinca 2022. ((zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht München I – Njemačka) – DOMUS-Software-AG/Marc Braschoß Immobilien GmbH („Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2011/7/EU – Borba protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama – Naknada za troškove naplate koje je vjerovnik imao zbog dužnikova zakašnjelog plaćanja – Članak 6. – Minimalni fiksni iznos od 40 eura – Kašnjenje u više plaćanja za periodične isporuke robe ili periodična pružanja usluga, izvršene u okviru jednog te istog ugovora”)	9
2023/C 35/11	Predmet C-378/21: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzgericht – Austrija) – P GmbH/Finanzamt Österreich („Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje poreznih zakonodavstava – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 203. – Ispravak prijave PDV-a – Primatelji usluga koji se ne mogu pozvati na pravo na odbitak – Nepostojanje opasnosti od gubitka poreznih prihoda”)	10
2023/C 35/12	Predmet C-409/21: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 1. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven administrativen sad – Bugarska) – DELID EOOD/Izpalnitelen direktor na Daržaven fond „Zemedelie” („Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička poljoprivredna politika (ZPP) – Financiranje iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) – Uredba (EU) br. 1305/2013 – Potpora za ulaganje – Nacionalni propis kojim se dodjela potpore uvjetuje time da podnositelj zahtjeva podnese potvrdu o registraciji uzgajališta koja glasi na njegovo ime te da dokaže da u trenutku podnošenja zahtjeva standardni rezultat njegova poljoprivrednog gospodarstva iznosi najmanje 8 000 eura”)	11
2023/C 35/13	Predmet C-419/21: Presuda Suda (osmo vijeće) od 1. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie – Poljska) – X sp. z o.o., sp. k./Z („Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2011/7/EU – Borba protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama – Članak 2. točka 1. – Pojam „poslovne transakcije” – Naknada za troškove naplate koje je vjerovnik imao zbog dužnikova zakašnjelog plaćanja – Članak 6. – Minimalni fiksni iznos od 40 eura – Kašnjenje u više plaćanja za isporuke robe ili pružanja usluga, izvršene u okviru jednog te istog ugovora”)	12
2023/C 35/14	Predmet C-512/21: Presuda Suda (deseto vijeće) od 1. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Törvényszék – Mađarska) – Aquila Part Prod Com S.A./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága („Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 168. – Pravo na odbitak PDV-a – Načela porezne neutralnosti, djelotvornosti i proporcionalnosti – Utaja – Dokaz – Obveza pažnje poreznog obveznika – Uzimanje u obzir povrede obveza koje proizlaze iz nacionalnih odredbi i prava Unije u vezi sa sigurnošću prehrambenog lanca – Nalog koji je porezni obveznik dao trećoj osobi za izvršenje oporezivih transakcija – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 47. – Pravo na pošteno suđenje”)	12
2023/C 35/15	Predmet C-564/21: Presuda Suda (deseto vijeće) od 1. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Wiesbaden – Njemačka) – BU/Bundesrepublik Deutschland („Zahtjev za prethodnu odluku – Temeljna prava – Pravo na djelotvoran pravni lijek – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Politika azila – Direktiva 2013/32/EU – Članak 11. stavak 1., članak 23. stavak 1. i članak 46. stavci 1. i 3. – Pristup informacijama iz predmeta podnositelja zahtjeva – Potpunost spisa – Metapodaci – Dostava tog spisa u obliku pojedinačnih nestrukturiranih elektroničkih datoteka – Obavještanje u pisanom obliku – Digitalizirana preslika vlastoručno potpisane odluke – Vođenje elektroničkog spisa bez arhiviranja spisa u papirnatom obliku”)	14
2023/C 35/16	Predmet C-595/21: Presuda Suda (osmo vijeće) od 1. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach – Njemačka) – LSI – Germany GmbH/Freistaat Bayern („Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Informiranje potrošača o hrani – Uredba (EU) br. 1169/2011 – Članak 17. i Prilog VI. dio A točka 4. – „Naziv hrane” – „Naziv proizvoda” – Obvezni podaci na etiketi hrane – Sastavni dio ili sastojak koji se upotrebljava kao potpuna ili djelomična zamjena za onaj za koji potrošač očekuje da se uobičajeno koristi ili da je prisutan u hrani”)	15

2023/C 35/17	Predmet C-600/21: Presuda Suda (deveto vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – QE/Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest („Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Direktiva 93/13/EEZ – Članak 3. stavak 1. – Članak 4. – Kriteriji za ocjenu nepoštenosti odredbe – Odredba o prijevremenom dospijeću ugovora o zajmu – Ugovorno oslobođenje od obveze slanja opomene”)	16
2023/C 35/18	Predmet C-625/21: Presuda Suda (deveto vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – VB/GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH („Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 92/43/EEZ – Nepošteni uvjeti u potrošačkim ugovorima – Potrošačevo nezakonito odustajanje od ugovora – Odredba koja je proglašena nepoštenom a kojom se utvrđuje poduzetnikovo pravo na naknadu štete – Primjena dispozitivnog nacionalnog prava”)	17
2023/C 35/19	Predmet C-731/21: Presuda Suda (osmo vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxembourg) – GV/Caisse nationale d'assurance pension („Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje osoba – Članak 45. UFEU-a – Radnici – Uredba (EU) br. 492/2011 – Članak 7. stavci 1. i 2. – Jednako postupanje – Socijalne povlastice – Mirovina za nadživjele osobe – Članovi registriranog partnerstva – Nacionalni propis koji dodjeljuje mirovine za nadživjele osobe uvjetuje upisom u nacionalni registar partnerstva koje je valjano sklopljeno i upisano u drugoj državi članici”)	17
2023/C 35/20	Predmet C-769/21: Presuda Suda (deseto vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administratīvā rajona tiesa – Latvija) – AAS „BTA Baltic Insurance Company”/Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija („Zahtjev za prethodnu odluku – Javna nabava – Direktiva 2014/24/EU – Članak 18. stavak 1. – Načela jednakog postupanja, transparentnosti i proporcionalnosti – Odluka o poništenju poziva na nadmetanje – Ponude koje su odvojeno podnijela dva ponuditelja koja čine isti gospodarski subjekt, a koje su dvije ekonomski najpovoljnije ponude – Odbijanje uspješnog ponuditelja da potpiše ugovor – Odluka javnog naručitelja o odbijanju ponude sljedećeg ponuditelja, o završetku postupka i pokretanju nove javne nabave”)	18
2023/C 35/21	Predmet C-492/22 PPU: Presuda Suda (prvo vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog protiv osobe CJ („Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Europski uhidbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Članak 6. stavak 2. – Određivanje nadležnih pravosudnih tijela – Odluka o odgodi predaje koju je donijelo tijelo koje nema svojstvo pravosudnog tijela izvršenja – Članak 23. – Istek rokova predviđenih za predaju – Posljedice – Članak 12. i članak 24. stavak 1. – Nastavak zadržavanja tražene osobe radi kaznenih progona u državi članici izvršenja – Članci 6., 47. i 48. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo okrivljenika na osobnu prisutnost na raspravi koja se na njega odnosi”)	19
2023/C 35/22	Predmet C-597/21: Rješenje Suda (šesto vijeće) od 15. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Centro Petroli Roma Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (Zahtjev za prethodnu odluku – Članci 53. i 99. Poslovnika Suda – Članak 267. UFEU-a – Opseg obveze postavljanja prethodnog pitanja nacionalnih sudova koji odlučuju u posljednjem stupnju – Iznimke od te obveze – Kriteriji – Situacije u kojima je pravilno tumačenje prava Unije toliko očito da ne ostavlja mjesta nikakvoj razumnoj sumnji – Uvjet propisan nacionalnom sudu koji odlučuje u posljednjem stupnju da mora biti uvjeren u to da je to jednako očito i drugim sudovima posljednjeg stupnja država članica i Sudu)	20
2023/C 35/23	Predmet C-138/22: Rješenje Suda (deveto vijeće) od 18. studenoga 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie – Poljska) – TD, SD/mBank S.A. („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Nepošteni uvjeti u potrošačkim ugovorima – Hipotekarni kredit indeksiran u stranoj valuti – Nepošteni uvjeti – Ništavost ugovora jer sadržava nepoštene ili protuzakonite uvjete – Izbor potrošača – Tumačenje nacionalnog prava – Očita nenadležnost”)	20

2023/C 35/24	Predmet C-229/22: Rješenje Suda (osmo vijeće) od 2. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Specializat Cluj – Rumunjska) – NC/Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Zračni prijevoz – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Članak 5. stavak 1. točka (c) podtočka iii. – Odšteta i pomoć putnicima – Otkazivanje leta – Pravo na odštetu u slučaju ponude preusmjerenja – Uvjeti – Razlika između različitih jezičnih verzija odredbe prava Unije – Preusmjerenje koje omogućuje putnicima da otputuju ne više od sat vremena ranije od predviđenog vremena polaska”)	21
2023/C 35/25	Predmet C-389/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. lipnja 2022. uputio Consiglio di Stato (Italija) – GC i dr./Croce Rossa Italiana i dr.	22
2023/C 35/26	Predmet C-594/22 P: Žalba koju je 14. rujna 2022. podnio Gugler France protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 13. srpnja 2022. u predmetu T-147/21, Gugler France/EUIPO – Gugler (GUGLER)	23
2023/C 35/27	Predmet C-623/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. rujna 2022. uputio Cour constitutionnelle (Belgija) – Belgian Association of Tax Lawyers i dr./Premier ministre/Eerste Minister	23
2023/C 35/28	Predmet C-639/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2022. uputio Rechtbank Gelderland (Nizozemska) – X/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	24
2023/C 35/29	Predmet C-640/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2022. uputio Rechtbank Gelderland (Nizozemska) – Fiscale Eenheid Achmea BV/Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam	25
2023/C 35/30	Predmet C-641/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2022. uputio Rechtbank Gelderland (Nizozemska) – Y/Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam	26
2023/C 35/31	Predmet C-642/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2022. uputio Rechtbank Gelderland (Nizozemska) – Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten/Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht	26
2023/C 35/32	Predmet C-643/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2022. uputio Rechtbank Gelderland (Nizozemska) – Stichting BPL Pensioen/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	27
2023/C 35/33	Predmet C-644/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2022. uputio Rechtbank Gelderland (Nizozemska) – Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht	28
2023/C 35/34	Predmet C-650/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. listopada 2022. uputio Cour d'appel de Mons (Belgija) – Fédération internationale de football association (FIFA)/BZ	28
2023/C 35/35	Predmet C-654/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. listopada 2022. uputio Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Belgija) – FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu/Triferto Belgium NV	29
2023/C 35/36	Predmet C-658/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. listopada 2022. uputio Sąd Najwyższy (Poljska)	30
2023/C 35/37	Predmet C-670/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. listopada 2022. uputio Landgerichts Berlin (Njemačka) – kazneni postupak protiv M.N.	31
2023/C 35/38	Predmet C-677/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. studenoga 2022. uputio Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach (Poljska) – Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A./P. S.A.	33
2023/C 35/39	Predmet C-678/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. listopada 2022. uputio Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie (Poljska) – Profi Credit Polska S.A. przeciwko G.N.	33

2023/C 35/40	Predmet C-682/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. studenoga 2022. uputio Upravni sud u Zagrebu (Hrvatska) – LM protiv Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak	34
2023/C 35/41	Predmet C-683/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. studenoga 2022. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Adusbef – Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari i dr./Presidenza del Consiglio dei ministri i dr.	35
2023/C 35/42	Predmet C-689/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. studenoga 2022. uputio Tribunale di Oristano (Italija) – S.G./ Unione di Comuni Alta Marmilla	35
2023/C 35/43	Predmet C-693/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. listopada 2022. uputio Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Poljska) – I. sp. z o.o./M. W.	36
2023/C 35/44	Predmet C-695/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. studenoga 2022. uputio Městský soud v Praze (Češka Republika) – Fondee a.s./Česká národní banka	36
2023/C 35/45	Predmet C-698/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. studenoga 2022. uputio Apelativen sad Varna (Bugarska) – kazneni postupak protiv TP i OF	37
2023/C 35/46	Predmet C-721/22 P: Žalba koju je 24. studenoga 2022. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 14. rujna 2022. u predmetu T-775/20, PB/Komisija	38
2023/C 35/47	Predmet C-742/22 SA: Zahtjev za dozvolu pljenidbe podnesen 30. studenoga 2022. – Ntinos Ramon/Europska komisija	39

Opći sud

2023/C 35/48	Spojeni predmeti T-316/14 RENV i T-148/19: Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2022. – PKK/Vijeće („Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja protiv PKK-a s ciljem borbe protiv terorizma – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zajedničko stajalište 2001/931/ZVSP – Primjenjivost na oružane sukobe – Teroristička skupina – Činjenična osnova odluka o zamrzavanju financijskih sredstava – Odluka koju je donijelo nadležno tijelo – Tijelo treće države – Preispitivanje – Proporcionalnost – Obveza obrazlaganja – Prava obrane – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Prilagodba tužbe”)	41
2023/C 35/49	Predmet T-698/16: Presuda Općeg suda od 30. studenog 2022. – Trasta Komerčbanka i dr./ESB („Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama – Posebne nadzorne zadaće povjerene ESB-u – Odluka o povlačenju odobrenja za rad danog kreditnoj instituciji – Smrt tužitelja – Djelomična obustava postupka – Nadležnosti nadležnih nacionalnih tijela država članica sudionica i ESB-a u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma – Jednako postupanje – Proporcionalnost – Zaštita legitimnih očekivanja – Pravna sigurnost – Zloupotreba ovlasti – Prava obrane – Obveza obrazlaganja”)	43
2023/C 35/50	Predmet T-101/18: Presuda Općeg suda od 30. studenog 2022. – Austrija/Komisija („Državne potpore – Nuklearna industrija – Potpora koju Mađarska planira dodijeliti za razvoj novih nuklearnih reaktora na lokaciji Paks – Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem pod uvjetom ispunjenja određenih obveza – Članak 107. stavak 3. točka (c) UFEU-a – Usklađenost potpore s pravom Unije koje se ne odnosi na državne potpore – Neraskidiva povezanost – Promicanje nuklearne energije – Članak 192. prvi stavak Ugovora o Euratomu – Načela zaštite okoliša, onečišćivač plaća, opreznosti i održivosti – Određivanje predmetne gospodarske djelatnosti – Disfunkcija tržišta – Narušavanje tržišnog natjecanja – Proporcionalnost potpore – Potreba za državnom intervencijom – Određivanje elemenata potpore – Postupak javne nabave – Obveza obrazlaganja”)	44

2023/C 35/51	Predmet T-275/19: Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – PNB Banka/ESB („Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama – Ovlaсти ESB-a – Istražne ovlaсти – Nadzori na licu mjesta – Članak 12. Uredbe (EU) br. 1024/2013 – Odluka ESB-a o provođenju nadzora u prostorijama manje značajne kreditne institucije – Tužba za poništenje – Akt koji se može pobijati – Dopuštenost – Nadležnost ESB-a – Obveza obrazlaganja – Elementi koji mogu opravdati nadzor – Članak 106. Poslovnika – Zahtjev za raspravu bez navođenja razloga”)	45
2023/C 35/52	Predmet T-301/19: Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – PNB Banka/ESB („Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama – Članak 6. stavak 5. točka (b) Uredbe (EU) br. 1024/2013 – Potreba izravnog nadzora ESB-a nad manje značajnog kreditnom institucijom – Zahtjev nacionalnog nadležnog tijela – Članak 68. stavak 5. Uredbe (EU) br. 468/2014 – Odluka ESB-a kojom se PNB Banka razvrstava kao značajan subjekt koji podliježe njegovu izravnom bonitetnom nadzoru – Obveza obrazlaganja – Proporcionalnost – Prava obrane – Pristup upravnom spisu – Izvješće predviđeno člankom 68. stavkom 3. Uredbe br. 468/2014 – Članak 106. Poslovnika – Zahtjev za raspravu bez navođenja razloga”)	46
2023/C 35/53	Predmet T-330/19: Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – PNB Banka/ESB („Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama – Članak 22. Direktive 2013/36/EU – Protivljenje ESB-a stjecanju kvalificiranih udjela u kreditnoj instituciji – Početak razdoblja procjene – Intervencija ESB-a u početnoj fazi postupka – Kriteriji financijske stabilnosti predloženog stjecatelja i poštovanje bonitetnih zahtjeva – Postojanje opravdanog razloga za protivljenje stjecanju na temelju jednog ili više kriterija za procjenu – Članak 106. Poslovnika – Zahtjev za raspravu bez navođenja razloga”)	46
2023/C 35/54	Predmet T-230/20: Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – PNB Banka/ESB („Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama – Uredba (EU) br. 1024/2013 – Posebne zadaće nadzora povjerene ESB-u – Odluka o povlačenju odobrenja za rad danog kreditnoj instituciji PNB Banka – Prijedlog nadležnog nacionalnog tijela za povlačenje odobrenja za rad – Odluka o insolventnosti PNB Banke – Razuman rok – Obveza obrazlaganja – Proporcionalnost”)	47
2023/C 35/55	Predmet T-275/20: Presuda Općeg suda od 23. studenoga 2022. – Westfälische Drahtindustrie i dr./Komisija („Tužba za poništenje i naknadu štete – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Europsko tržište čelika za prednapinjanje – Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u – Suspenzija obveze da se osigura bankarska garancija – Privremena obročna otpлата – Presuda kojom se djelomično poništava odluka i određuje novčana kazna čiji je iznos jednak iznosu prvotno izrečene novčane kazne – Uračunavanje privremeno izvršenih uplata – Zatezne kamate – Članak 266. prvi stavak UFEU-a – Stjecanje bez osnove – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima – Povrat neosnovano uplaćenih iznosa – Nepostojanje pravne osnove – Nezakonitost”)	48
2023/C 35/56	Predmet T-537/20: Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – Litva/Komisija („EFJP i EPFRR – Izdaci isključeni iz financiranja – Izdaci nastali za Litvu – Potpora za prijevremeno umirovljenje – Članak 52. stavak 2. Uredbe (EU) br. 1306/2013 – Članak 34. stavak 6. i članak 35. stavak 1. Provedbene uredbe (EU) br. 908/2014”)	49
2023/C 35/57	Predmet T-130/21: Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – CCPL i dr./Komisija („Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Maloprodajna pakiranja za hranu – Odluka kojom se zamjenjuje iznos novčane kazne – Načini izračuna novčane kazne – Pripisivanje protupravnog ponašanja – Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. – Gornja granica novčane kazne – Proporcionalnost – Jednako postupanje – Sposobnost plaćanja”)	49

2023/C 35/58	Predmet T-221/21: Presuda Općeg suda od 30. studenog 2022. – Italija/Komisija („EFJP i EPFRR – Rashodi isključeni iz financiranja – Program potpora po površini – Financijski ispravci – Pojam „trajni travnjak” – Članak 4. stavak 1. točka (h) Uredbe (EU) br. 1307/2013 – Članak 5. stavak 3. Delegirane uredbe (EU) br. 499/2014”)	50
2023/C 35/59	Predmet T-401/21: Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2022. – KN/Parlament („Institucionalno pravo – Član EGSO-a – Postupak davanja razrješnice za izvršenje proračuna EGSO-a za financijsku godinu 2019. – Rezolucija Parlamenta u kojoj se tužitelja identificira kao počinitelja psihičkog uznemiravanja – Tužba za poništenje – Akt koji se ne može pobijati – Nedopuštenost – Tužba za naknadu štete – Zaštita osobnih podataka – Pretpostavka nedužnosti – Obveza povjerljivosti – Načelo dobre uprave – Proporcionalnost – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima”)	51
2023/C 35/60	Predmet T-487/21: Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – Neoperl/EUIPO (Prikaz cilindričnog sanitarnog umetka) („Žig Europske unije – Prijava žiga Europske unije koji prikazuje cilindrični sanitarni umetak – Pozicijski taktilni žig – Apsolutni razlozi za odbijanje – Područje primjene zakona – Isticanje po službenoj dužnosti – Razmatranje razlikovnog karaktera koje provodi žalbeno vijeće – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001) – Znak od kojeg se ne može sastojati žig Europske unije – Nepostojanje preciznog i samodostatnog grafičkog prikaza taktilnog dojma znaka – Članak 4. i članak 7. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2007 (koji su postali članak 4. i članak 7. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001”)	51
2023/C 35/61	Predmet T-515/21: Presuda Općeg suda od 23. studenoga 2022. – Zeta Farmaceutici/EUIPO – Specchiasol (EUPHYTOS) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije EUPHYTOS – Raniji figurativni žig Europske unije EuPhidra – Dokaz o stvarnoj uporabi ranijeg žiga – Članak 56. stavak 2. i članak 43. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 40/94 [koji su postali članak 64. stavak 2. i članak 47. stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001] – Relevantna razdoblja – Podnošenje dokaza prvi put pred žalbenim vijećem – Diskrecijska ovlast žalbenog vijeća – Kvalifikacija novih ili dodatnih dokaza – Članak 95. stavak 2. Uredbe 2017/1001 – Članak 27. stavak 4. Delegirane uredbe (EU) 2018/625”)	52
2023/C 35/62	Predmet T-612/21: Presuda Općeg suda od 30. studenog 2022. – ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk/EUIPO – ESSAtech (Accessoire pour télécommande sans fil) („Dizajn Zajednice – Postupak za proglašenje dizajna ništavim – Registrirani dizajn Zajednice koji prikazuje pribor za bežični daljinski upravljač – Razlog za ništavost – Obilježja izgleda proizvoda koja su isključivo uvjetovana njegovom tehničkom funkcijom – Članak 8. stavak 1. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002 – Činjenice ili dokazi koji su prvi put podneseni pred žalbenim vijećem – Članak 63. stavak 2. Uredbe br. 6/2002 – Obveza obrazlaganja – Članak 41. stavak 1. i stavak 2. točka (c) Povelje o temeljnim pravima”)	53
2023/C 35/63	Predmet T-623/21: Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – Puma/EUIPO – Vaillant (Puma) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije Puma – Raniji figurativni žig Europske unije PUMA – Relativni razlog za odbijanje – Povreda ugleda – Članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001”)	53
2023/C 35/64	Predmet T-678/21: Presuda Općeg suda od 30. studenog 2022. – Mendes/EUIPO – Actial Farmaceutica (VSL3TOTAL) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije VSL3TOTAL – Raniji verbalni žig Europske unije VSL#3 – Relativni razlog za odbijanje – vjerojatnost dovođenja u zabludu – Sličnost znakova – Sličnost proizvoda – Članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 53. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 60. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001”)	54

2023/C 35/65	Predmet T-701/21: Presuda Općeg suda od 23. studenoga 2022. – Allessa/EUIPO – Dumerth (CASSELLAPARK) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije CASSELLAPARK – Apsolutni razlozi za odbijanje – Razlikovni karakter – Nepostojanje opisnog karaktera – Nepostojanje žiga kojim se javnost može dovesti u zabludu – Članak 7. stavak 1. točke (b), (c) i (g) Uredbe (EZ) br. 207/2009 [koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b), (c) i (g) Uredbe (EU) 2017/1001] – Obveza obrazlaganja – Članak 94. Uredbe 2017/1001”)	55
2023/C 35/66	Predmet T-738/21: Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – Bora Creations/EUIPO (essence) („Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije essence – Apsolutni razlozi za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001”)	55
2023/C 35/67	Predmet T-747/21: Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – Borussia VfL 1900 Mönchengladbach/EUIPO – Neng (Fohlenelf) („Žig Europske unije – Postupak opoziva – Verbalni žig Europske unije Fohlenelf – Stvarna uporaba žiga – Članak 58. stavak 1. točka (a), članak 94. stavak 1. i članak 97. stavak 1. točka (d) Uredbe (EU) 2017/1001”)	56
2023/C 35/68	Predmet T-780/21: Presuda Općeg suda od 30. studenog 2022. – Lila Rossa Engros/EUIPO (LiLAC) („Žig Europske unije – Prijava figurativnog žiga Europske unije LiLAC – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)	57
2023/C 35/69	Predmet T-12/22: Presuda Općeg suda od 30. studenog 2022. – Hasco TM/EUIPO – Esi (NATURCAPS) („Žig Europske unije – Postupak za brisanje – Verbalni žig Europske unije NATURCAPS – Raniji nacionalni verbalni žig NATURKAPS – Nepostojanje stvarne uporabe ranijeg žiga – Članak 64. stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001 – Kvalifikacija farmaceutskih proizvoda i dodataka prehrani”)	57
2023/C 35/70	Predmet T-85/22: Presuda Općeg suda od 30. studenog 2022. – Korporacija „Masternet”/EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER) („Žig Europske unije – Postupak povodom opoziva – Verbalni žig Europske unije STAYER – Stvarna uporaba žiga – Članak 15. i članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 18. i članak 58. stavak 1. točka (a), Uredba (EU) 2017/1001) – Kvalifikacija proizvoda za koje je dokazana stvarna uporaba”)	58
2023/C 35/71	Predmet T-151/22: Presuda Općeg suda od 23. studenoga 2022. – General Wire Spring/EUIPO (GENERAL PIPE CLEANERS) („Žig Europske unije – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Verbalni žig GENERAL PIPE CLEANERS – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)	58
2023/C 35/72	Predmet T-155/22: Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2022. – Korporacija „Masternet”/EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER) („Žig Europske unije – Postupak povodom opoziva – Verbalni žig Europske unije STAYER – Stvarna uporaba žiga – Članak 15. i članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 18. i članak 58. stavak 1. točka (a), Uredba (EU) 2017/1001) – Kvalifikacija proizvoda za koje je dokazana stvarna uporaba”)	59
2023/C 35/73	Predmet T-159/22: Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – Sanetview/EUIPO – 2boca2catering (Las Cebras) („Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije Las Cebras – Raniji nacionalni figurativni žig LEZEBRA – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)	60
2023/C 35/74	Predmet T-379/16: Rješenje Općeg suda od 30. studenoga 2022. – Basicmed Enterprises i dr./Vijeće i dr. („Izvanugovorna odgovornost – Ekonomska i monetarna politika – Program potpore stabilnosti Cipra – Odluka upravnog vijeća ESB-a o pružanju hitne likvidnosne pomoći na temelju zahtjeva Središnje banke Cipra – Izjave Euroskupine od 25. ožujka, 12. travnja, 13. svibnja i 13. rujna 2013. u vezi s Ciprom – Odluka 2013/236/EU – Provedbena odluka 2013/463/EU – Memorandum o razumijevanju od 26. travnja 2013. o specifičnim uvjetima ekonomske politike sklopljen između Cipra i Europskog stabilizacijskog mehanizma – Nadležnost Općeg suda – Dopuštenost – Formalne pretpostavke – Iscrpljivanje nacionalnih pravnih sredstava – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima – Pravo na vlasništvo – Legitimna očekivanja – Jednako postupanje – Tužba koja je djelomično podnesena sudu koji je očito nenadležan za njezino razmatranje, djelomično očito nedopuštena i djelomično očito pravno neosnovana”)	60

2023/C 35/75	Predmet T-640/20: Rješenje Općeg suda od 22. studenog 2022. – Validity/Komisija („Tužba za poništenje – Pristup dokumentima – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Dokumenti koji se odnose na nacrt poziva na podnošenje prijedloga koji je sufinanciran sredstvima EFRR-a – Dokumenti koji potječu iz države članice – Djelomično odbijanje pristupa – Otkrivanje nakon podnošenja tužbe – Gubitak pravnog interesa – Djelomična obustava postupka – Zahtjev za – Zahtjev za prilagodbu tužbe – Djelomična nedopuštenost”)	61
2023/C 35/76	Predmet T-800/21: Rješenje Općeg suda od 22. studenoga 2022. – Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO (HYPERLIGHTOPTICS) („Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije HYPERLIGHTOPTICS – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Jednako postupanje – Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)	62
2023/C 35/77	Predmet T-801/21: Rješenje Općeg suda od 22. studenoga 2022. – Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO (HYPERLIGHTEYEWEAR) („Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije HYPERLIGHTEYEWEAR – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Jednako postupanje – Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)	62
2023/C 35/78	Predmet T-595/22: Tužba podnesena 21. rujna 2022. – Ferreira de Macedo Silva/Frontex	63
2023/C 35/79	Predmet T-650/22: Tužba podnesena 7. prosinca 2022. – Athlet/EUIPO – Heuver Bandengroothandel (ATHLET)	64
2023/C 35/80	Predmet T-688/22: Tužba podnesena 11. studenoga 2022. – FOF/Komisija	64
2023/C 35/81	Predmet T-691/22: Tužba podnesena 12. studenoga 2022. – Fontwell/Komisija	65
2023/C 35/82	Predmet T-700/22: Tužba podnesena 12. studenoga 2022. – Mission/Komisija	65
2023/C 35/83	Predmet T-705/22: Tužba podnesena 13. studenoga 2022. – Durie/Komisija	66
2023/C 35/84	Predmet T-707/22: Tužba podnesena 14. studenoga 2022. – Ostrava/Komisija	66
2023/C 35/85	Predmet T-708/22: Tužba podnesena 14. studenoga 2022. – White Pearl/Komisija	67
2023/C 35/86	Predmet T-710/22: Tužba podnesena 13. studenoga 2022. – Starboard/Komisija	67
2023/C 35/87	Predmet T-711/22: Tužba podnesena 13. studenoga 2022. – Caledonian/Komisija	68
2023/C 35/88	Predmet T-712/22: Tužba podnesena 13. studenoga 2022. – Fuchinvest/Komisija	68
2023/C 35/89	Predmet T-716/22: Tužba podnesena 14. studenoga 2022. – Administradora Fortaleza i dr./Komisija	69
2023/C 35/90	Predmet T-717/22: Tužba podnesena 14. studenoga 2022. – Newco/Komisija	69
2023/C 35/91	Predmet T-721/22: Tužba podnesena 15. studenoga 2022. – Bourbon Offshore Interoil Shipping/Komisija	70
2023/C 35/92	Predmet T-730/22: Tužba podnesena 18. studenoga 2022. – LG i drugi/Komisija	71
2023/C 35/93	Predmet T-743/22: Tužba podnesena 25. studenoga 2022. – Mazepin/Vijeće	71
2023/C 35/94	Predmet T-751/22: Tužba podnesena 1. prosinca 2022. – Mazzone/Parlament	72
2023/C 35/95	Predmet T-752/22: Tužba podnesena 1. prosinca 2022. – Ceravolo/Parlament	74
2023/C 35/96	Predmet T-757/22: Tužba podnesena 5. prosinca 2022. – Puma/EUIPO – Road Star Group (Footwear)	76
2023/C 35/97	Predmet T-758/22: Tužba podnesena 5. prosinca 2022. – Puma/EUIPO – Fujian Daocheng Electronic Commerce (cipele)	77
2023/C 35/98	Predmet T-763/22: Tužba podnesena 7. prosinca 2022. – Kesaev/Vijeće	78

2023/C 35/99	Predmet T-764/22: Tužba podnesena 8. prosinca 2022. – bet365 Group/EUIPO (bet365)	79
2023/C 35/100	Predmet T-767/22: Tužba podnesena 9. prosinca 2022. – Hoffmann/EUIPO – Moldex/Metric (Holex)	80
2023/C 35/101	Predmet T-782/22: Tužba podnesena 13. prosinca 2022. – Cogebi i Cogebi/Vijeće	80
2023/C 35/102	Predmet T-782/16: Rješenje Općeg suda od 30. studenoga 2022. – Timberland Europe/Komisija . . .	81
2023/C 35/103	Predmet T-481/21: Rješenje Općeg suda od 1. prosinca 2022. – Foz/Vijeće	81
2023/C 35/104	Predmet T-150/22: Rješenje Općeg suda od 28. studenoga 2022. – Lilly Drogerie/EUIPO – Lillydoo (LILLYDOO kids)	82

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2023/C 35/01)***Posljednja objava**

SL C 24, 23.1.2023.

Prethodne objave

SL C 15, 16.1.2023.

SL C 7, 9.1.2023.

SL C 482, 19.12.2022.

SL C 472, 12.12.2022.

SL C 463, 5.12.2022.

SL C 451, 28.11.2022.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (prvo vijeće) od 1. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Finanzamt Kiel/Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

(Predmet C-141/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Šesta direktiva 77/388/EEZ – Članak 4. stavak 4. drugi podstavak – Porezni obveznici – Mogućnost država članica da jedinstvenim poreznim obveznikom smatraju subjekte koji su neovisni s pravnog stajališta, ali su međusobno blisko povezani financijskim, gospodarskim i organizacijskim vezama („PDV grupa”) – Nacionalni propis koji određuje nositelja PDV grupe kao jedinstvenog poreznog obveznika – Pojam „bliska povezanost financijskim vezama” – Nužnost da nositelj, uz većinski udio, ima i većinsko pravo glasa – Nepostojanje – Ocjena neovisnosti gospodarskog subjekta na temelju standardiziranih kriterija – Doseg”)

(2023/C 35/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Finanzamt Kiel

Tuženik: Norddeutsche Gesellschaft für Diakonie mbH

Izreka

1. Članak 4. stavak 4. drugi podstavak Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2000/65/EZ od 17. listopada 2000.,

treba tumačiti na način da mu se:

ne protivi to da država članica kao jedinstvenog poreznog obveznika grupe sastavljene od osoba koje su neovisne s pravnog stajališta, ali su međusobno blisko povezane financijskim, gospodarskim i organizacijskim vezama, odredi nositelja te grupe ako potonji može nametnuti svoju volju ostalim subjektima koji su članovi te grupe te pod uvjetom da to određivanje ne dovodi do rizika od poreznih gubitaka.

2. Članak 4. stavak 4. drugi podstavak Šeste direktive 77/388, kako je izmijenjena Direktivom 2000/65,

treba tumačiti na način da mu se:

protivi nacionalni propis koji mogućnost da subjekt o kojemu je riječ s poduzetnikom nositelja stvori grupu sastavljenu od osoba koje su neovisne s pravnog stajališta, ali su međusobno blisko povezane financijskim, gospodarskim i organizacijskim vezama, uvjetuje time da navedeni nositelj ima u spomenutom subjektu, uz većinski udio u kapitalu, i većinsko pravo glasa.

3. Članak 4. stavak 4. drugi podstavak Šeste direktive 77/388, kako je izmijenjena Direktivom 2000/65, u vezi s člankom 4. stavkom 1. prvim podstavkom Direktive 77/388, kako je izmijenjena,

treba tumačiti na način da mu se:

protivi to da država članica razvrsta subjekte o kojima je riječ kao ovisne kada su oni financijski, gospodarski i organizacijski integrirani u poduzeće nositelja grupe sastavljene od osoba koje su neovisne s pravnog stajališta, ali su međusobno blisko povezane financijskim, gospodarskim i organizacijskim vezama.

(¹) SL C 222, 6. 7. 2020.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 1. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof – Njemačka) – Finanzamt T/S

(Predmet C-269/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Šesta direktiva 77/388/EEZ – Članak 4. stavak 4. drugi podstavak – Porezni obveznici – Mogućnost država članica da jedinstvenim poreznim obveznikom smatraju subjekte koji su neovisni s pravnog stajališta, ali su međusobno blisko povezani financijskim, gospodarskim i organizacijskim vezama („PDV grupa”) – Nacionalni propis koji određuje nositelja PDV grupe kao jedinstvenog poreznog obveznika – Interne isporuke unutar PDV grupe – Članak 6. stavak 2. točka (b) – Pružanje usluga koje se obavlja besplatno – Pojam „svrhe koje se ne odnose na poslovanje”“)

(2023/C 35/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Finanzamt T

Tuženik: S

Izreka

1. Članak 4. stavak 4. drugi podstavak Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje

treba tumačiti na način da mu se:

ne protivi to da država članica kao jedinstvenog poreznog obveznika grupe sastavljene od osoba koje su neovisne s pravnog stajališta, ali su međusobno blisko povezane financijskim, gospodarskim i organizacijskim vezama, odredi nositelja te grupe ako on može nametnuti svoju volju ostalim subjektima koji su članovi te grupe te pod uvjetom da to određivanje ne dovodi do rizika od poreznih gubitaka.

2. Pravo Unije

treba tumačiti na način da:

u slučaju subjekta koji čini jedinstvenog poreznog obveznika grupe sastavljene od osoba koje su neovisne s pravnog stajališta, ali su međusobno blisko povezane financijskim, gospodarskim i organizacijskim vezama i koji obavlja, s jedne strane, gospodarske djelatnosti za koje je porezni obveznik i, s druge strane, djelatnosti u sklopu izvršavanja svojih javnih ovlasti, u odnosu na koje se ne smatra obveznikom poreza na dodanu vrijednost na temelju članka 4. stavka 5. Šeste direktive, pružanje usluga subjekta člana te grupe povezano s navedenim izvršavanjem ne treba oporezivati u skladu s člankom 6. stavkom 2. točkom (b) te direktive.

(¹) SL C 297, 7. 9. 2020.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – TU, RE/Google LLC

(Predmet C-460/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita fizičkih osoba u vezi s obradom osobnih podataka – Direktiva 95/46/EZ – Članak 12. točka (b) – Članak 14. prvi stavak točka (a) – Uredba (EU) 2016/679 – Članak 17. stavak 3. točka (a) – Operator internetskog pretraživača – Pretraživanje na temelju imena osobe – Prikazivanje poveznice koja vodi na članke koji sadržavaju navodno netočne informacije na popisu rezultata pretraživanja – Prikazivanje, u obliku minijatura (thumbnails), fotografija koje ilustriraju te članke na popisu rezultata pretraživanja slika – Zahtjev za uklanjanje poveznica koji je upućen operatoru pretraživača – Odvagivanje temeljnih prava – Članci 7., 8., 11. i 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Obveze i odgovornosti operatora pretraživača u vezi s obradom zahtjeva za uklanjanje poveznica – Teret dokazivanja koji je na podnositelju zahtjeva za uklanjanje poveznica”)

(2023/C 35/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: TU, RE

Tuženik: Google LLC

Izreka

1. Članak 17. stavak 3. točku (a) Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka)

treba tumačiti na način da:

u okviru odvagivanja koje valja provesti između prava iz članaka 7. i 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, s jedne strane, i prava iz članka 11. Povelje o temeljnim pravima, s druge strane, radi ispitivanja zahtjeva za uklanjanje poveznica koji je podnesen operatoru pretraživača i kojim se traži uklanjanje s popisa rezultata pretraživanja poveznice koja vodi na sadržaj koji sadržava tvrdnje koje osoba koja je podnijela zahtjev smatra netočnima, to uklanjanje poveznica nije podvrgnuto uvjetu da je pitanje točnosti indeksiranog sadržaja bilo riješeno barem privremeno u okviru tužbe koju je podnijela ta osoba protiv pružatelja sadržaja.

2. Članak 12. točku (b) i članak 14. prvi stavak točku (a) Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka kao i članak 17. stavak 3. točku (a) Uredbe 2016/679

treba tumačiti na način da:

u okviru odvagivanja koje treba provesti između prava iz članka 7. i 8. Povelje o temeljnim pravima, s jedne strane, i prava iz članka 11. Povelje o temeljnim pravima, s druge strane, radi ispitivanja zahtjeva za uklanjanje poveznica koji je podnesen operatoru pretraživača i kojim se traži da se iz rezultata pretraživanja slika koje je izvršeno na temelju imena fizičke osobe uklone fotografije prikazane u obliku minijatura na kojima se nalazi ta osoba, treba uzeti u obzir informativnu vrijednost tih fotografija neovisno o kontekstu njihove objave na internetskoj stranici iz koje su izdvojene, ali uzimajući u obzir sve tekstualne elemente koji izravno prate prikazivanje tih fotografija u rezultatima pretraživanja i koji mogu pojasniti njihovu informativnu vrijednost.

⁽¹⁾ SL C 443, 21. 12. 2020.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 1. prosinca 2022. – Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)/Guillaume Vincenti

(Predmet C-653/20 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Javna služba – Dužnosnici – Pravilnik o osoblju za dužnosnike Europske unije – Članak 45. stavak 1. – Promaknuće – Odluka o nepromaknuću dužnosnika – Članak 41. stavak 1. i stavak 2. točka (a) Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na saslušanje – Obveza obrazlaganja”)

(2023/C 35/05)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) (zastupnici: A. Lukošiuūtė i K. Tóth, agenti, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Guillaume Vincenti (zastupnik: H. Tettenborn, agent)

Izreka

1. Žalba se odbija.

2. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 148, 26. 4. 2021.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Grondwettelijk Hof – Belgija) – Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU/Vlaamse Regering

(Predmet C-694/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Administrativna suradnja u području oporezivanja – Obvezna automatska razmjena informacija u odnosu na prekogranične aranžmane o kojima se izvješćuje – Direktiva 2011/16/EU, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2018/822 – Članak 8.ab stavak 5. – Valjanost – Odvjetnička profesionalna tajna – Izuzeće od obveze izvješćivanja u korist odvjetnika posrednika koji je obvezan čuvati profesionalnu tajnu – Obveza tog odvjetnika posrednika da svakog drugog posrednika koji nije njegova stranka obavijesti o njegovim obvezama izvješćivanja – Članci 7. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima”)

(2023/C 35/06)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Grondwettelijk Hof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Orde van Vlaamse Balies, IG, Belgian Association of Tax Lawyers, CD, JU

Tuženik: Vlaamse Regering

Izreka

Članak 8.ab stavak 5. Direktive Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011. o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2018/822 od 25. svibnja 2018., nije valjan s obzirom na članak 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, u mjeri u kojoj primjena tog članka od strane država članica dovodi to toga da odvjetnik koji djeluje u svojstvu posrednika u smislu članka 3. točke 21. te direktive, kako je izmijenjena, kada je oslobođen obveze izvješćivanja predviđene stavkom 1. članka 8.ab navedene direktive, kako je izmijenjena, zbog profesionalne tajne koju je obvezan čuvati, mora bez odgode obavijestiti svakog drugog posrednika koji nije njegova stranka o obvezama izvješćivanja koje taj posrednik ima na temelju stavka 6. navedenog članka 8.ab.

⁽¹⁾ SL C 128, 12. 4. 2021.

Presuda Suda (peto vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad – Blagoevgrad – Bugarska) – VS/Inspektor v Inspektorata kam Visshia sadeben savet

(Predmet C-180/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka – Uredba (EU) 2016/679 – Članci 2., 4. i 6. – Primjenjivost Uredbe 2016/679 – Pojam „legitiman interes” – Pojam „zadaca od javnog interesa ili izvršavanje službene ovlasti” – Direktiva (EU) 2016/680 – Članci 1., 3., 4., 6. i 9. – Zakonitost obrade osobnih podataka prikupljenih u okviru kaznene istrage – Daljnja obrada podataka o navodnoj žrtvi kaznenog djela u svrhe njezina optuživanja – Pojam „svrhe različite od one za koju su osobni podaci prikupljeni” – Podaci koje državno odvjetništvo države članice upotrebljava u svrhe svoje obrane u okviru tužbe za utvrđivanje odgovornosti države”)

(2023/C 35/07)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad – Blagoevgrad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VS

Tuženik: Inspektor v Inspektorata kam Visšia sadeben savet

Uz sudjelovanje: Teritorialno otdelenie – Petrič kam Rajonna prokuratura – Blagoevgrad

Izreka

1. Članak 1. stavak 1. Direktive (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP, u vezi s njezinim člankom 4. stavkom 2. i člankom 6.,

treba tumačiti na način da:

obrada osobnih podataka ispunjava svrhu različitu od one za koju su ti podaci prikupljeni ako je prikupljanje takvih podataka provedeno u svrhe istrage i otkrivanja kaznenog djela, a navedena je obrada obavljena u svrhe progona osobe povodom predmetne kaznene istrage, i to neovisno o činjenici je li se tu osobu u trenutku navedenog prikupljanja smatralo žrtvom, kao i na način da je takva obrada dopuštena na temelju članka 4. stavka 2. te direktive pod uvjetom da se njome poštuju uvjeti predviđeni tom odredbom.

2. Članak 3. stavak 8. i članak 9. stavke 1. i 2. Direktive 2016/680 kao i članak 2. stavke 1. i 2. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka)

treba tumačiti na način da se:

ta uredba primjenjuje na obrade osobnih podataka koje obavlja državno odvjetništvo države članice u svrhe ostvarivanja svojih prava obrane u okviru tužbe za utvrđivanje odgovornosti države, u slučaju kada ono, s jedne strane, obavijesti nadležni sud o postojanju spisâ koji se odnose na pojedinca koji je stranka u toj tužbi, a koji su otvoreni u svrhe iz članka 1. stavka 1. Direktive 2016/680 i, s druge strane, kada ono proslijedi te spise tom sudu.

3. Članak 6. stavak 1. Uredbe 2016/679

treba tumačiti na način da se:

u slučaju kada se tužba za utvrđivanje odgovornosti države temelji na propustima koji se pripisuju državnom odvjetništvu u okviru izvršavanja njegovih zadaća u kaznenim stvarima, takve obrade osobnih podataka mogu smatrati zakonitima ako su nužne za izvršavanje zadaće od javnog interesa, u smislu članka 6. stavka 1. prvog podstavka točke (e) te uredbe, koju predstavlja obrana pravnih i imovinskih interesa države, koja je povjerena državnom odvjetništvu u okviru tog postupka na temelju nacionalnog prava, pod uvjetom da navedene obrade osobnih podataka ispunjavaju sve primjenjive zahtjeve koji su propisani navedenom uredbom.

(¹) SL C 206, 31. 5. 2021.

**Presuda Suda (osmo vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgerichtshof – Austrija) – Luxury Trust Automobil GmbH/Finanzamt Österreich**

(Predmet C-247/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 42. točka (a) – Članak 197. stavak 1. točka (c) – Članak 226. točka 11.a – Članak 141. – Oslobođenje – Trostrani posao – Određivanje krajnjeg primatelja isporuke kao osobe odgovorne za plaćanje PDV-a – Računi – Navod „Zamjena obveznika plaćanja poreza” – Obveznost – Izostavljanje tog navoda na računu – Retroaktivni ispravak računa”)

(2023/C 35/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Revident: Luxury Trust Automobil GmbH

Tuženo tijelo: Finanzamt Österreich

Izreka

1. Članak 42. točku (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2010/45/EU od 13. srpnja 2010., u vezi s člankom 197. stavkom 1. točkom (c) Direktive 2006/112, kako je izmijenjena,

treba tumačiti na način da:

u okviru trostranog posla, krajnji kupac nije valjano određen kao osoba odgovorna za plaćanje poreza na dodanu vrijednost (PDV) kada račun koji je izdao kupac posrednik u trostranom poslu ne sadržava navod „Zamjena obveznika plaćanja poreza” iz članka 226. točke 11.a Direktive 2006/112, kako je izmijenjena.

2. Članak 226. točku 11.a Direktive 2006/112, kako je izmijenjena Direktivom 2010/45,

treba tumačiti na način da se:

izostavljanje na računu navoda „Zamjena obveznika plaćanja poreza” koji se zahtijeva tom odredbom ne može naknadno ispraviti dodavanjem podatka kojim se pojašnjava da se taj račun odnosi na trostrani posao unutar Zajednice i da se porezni dug prenosi na primatelja isporuke.

⁽¹⁾ SL C 263, 5. 7. 2022.

Presuda Suda (treće vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sofijski gradski sad – Bugarska) – kazneni postupak protiv HYA, IP, DD, ZI, SS

(Predmet C-348/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Direktiva (EU) 2016/343 – Jačanje određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku – Članak 8. stavak 1. – Pravo optuženika da sudjeluje na raspravi – Članak 47. drugi stavak i članak 48. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na pošteno suđenje i prava obrane – Ispitivanje svjedokâ optužbe u odsutnosti optuženika i njegova branitelja u prethodnom stadiju kaznenog postupka – Nemogućnost ispitivanja svjedokâ optužbe u sudskom stadiju tog postupka – Nacionalni propis koji omogućuje kaznenom sudu da svoju odluku temelji na prethodnom iskazu navedenih svjedoka”)

(2023/C 35/09)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski gradski sad

Stranke glavnog kaznenog postupka

HYA, IP, DD, ZI, SS

Uz sudjelovanje: Specializirana prokuratura

Izreka

Članak 8. stavak 1. Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku u vezi s člankom 47. drugim stavkom i člankom 48. stavkom 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima

treba tumačiti na način da mu se:

protivi primjena nacionalnog propisa kojim se nacionalnom sudu omogućuje da, kad se tijekom sudskog stadija kaznenog postupka ne može ispitati svjedoka optužbe, utemelji svoju odluku o krivnji ili nedužnosti optuženika na iskazu tog svjedoka, koji je dobiven na saslušanju pred sudom u prethodnom stadiju tog postupka, ali bez sudjelovanja optuženika ili njegova branitelja, osim ako postoji ozbiljan razlog za nepojavljivanje svjedoka u sudskom stadiju kaznenog postupka, ako iskaz tog svjedoka nije jedini ili odlučujući temelj osude optuženika i postoje dovoljni kompenzacijski čimbenici za prevladavanje teškoća prouzročenih tom optuženiku i njegovu branitelju zbog uzimanja u obzir navedenog iskaza.

⁽¹⁾ SL C 338, 23. 8. 2021.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 1. prosinca 2022. ((zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landgericht München I – Njemačka) – DOMUS-Software-AG/Marc Braschoß Immobilien GmbH

(Predmet C-370/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2011/7/EU – Borba protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama – Naknada za troškove naplate koje je vjerovnik imao zbog dužnikova zakašnjelog plaćanja – Članak 6. – Minimalni fiksni iznos od 40 eura – Kašnjenje u više plaćanja za periodične isporuke robe ili periodična pružanja usluga, izvršene u okviru jednog te istog ugovora”)

(2023/C 35/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht München I

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DOMUS-Software-AG

Tuženik: Marc Braschoß Immobilien GmbH

Izreka

Članak 6. stavak 1. Direktive 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama, u vezi s člankom 3. te direktive,

treba tumačiti na način da se:

kada jedan te isti ugovor predviđa periodične isporuke robe ili periodična pružanja usluga, pri čemu se za svaku odnosno za svako od njih mora platiti unutar određenog roka, minimalni fiksni iznos od 40 eura na ime naknade za troškove naplate vjerovniku duguje za svako zakašnjelo plaćanje.

(¹) SL C 349, 30. 8. 2021.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzgericht – Austrija) – P GmbH/Finanzamt Österreich

(Predmet C-378/21) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje poreznih zakonodavstava – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 203. – Ispravak prijave PDV-a – Primatelji usluga koji se ne mogu pozvati na pravo na odbitak – Nepostojanje opasnosti od gubitka poreznih prihoda”)

(2023/C 35/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: P GmbH

Tuženik: Finanzamt Österreich

Izreka

Članak 203. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća (EU) 2016/1065 od 27. lipnja 2016.

treba tumačiti na način da:

porezni obveznik, koji je pružio uslugu i koji je na svojem računu iskazao iznos poreza na dodanu vrijednost (PDV) obračunat na temelju pogrešne stope, nije dužan na temelju te odredbe platiti dio PDV-a koji je pogrešno obračunat ako ne postoji nikakva opasnost od gubitka poreznih prihoda zbog toga što su primatelji te usluge isključivo krajnji potrošači koji nemaju pravo na odbitak plaćenog pretporeza.

(¹) SL C 349, 30. 8. 2021.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 1. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Varhoven administrativen sad – Bugarska) – DELID EOOD/Izpalnitelen direktor na Daržaven fond „Zemedelie”

(Predmet C-409/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička poljoprivredna politika (ZPP) – Financiranje iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) – Uredba (EU) br. 1305/2013 – Potpora za ulaganje – Nacionalni propis kojim se dodjela potpore uvjetuje time da podnositelj zahtjeva podnese potvrdu o registraciji uzgajališta koja glasi na njegovo ime te da dokaže da u trenutku podnošenja zahtjeva standardni rezultat njegova poljoprivrednog gospodarstva iznosi najmanje 8 000 eura”)

(2023/C 35/12)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DELID EOOD

Tuženik: Izpalnitelen direktor na Daržaven fond „Zemedelie”

Izreka

1. Članak 17. Uredbe (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005, kako je izmijenjena Uredbom (EU) 2017/2393 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2017.,

treba tumačiti na način da mu se:

ne protivi nacionalni propis koji dodjelu potpore iz te odredbe uvjetuje time da podnositelj zahtjeva predoči potvrdu o registraciji uzgajališta koja glasi na njegovo ime.

2. Članak 17. Uredbe br. 1305/2013, kako je izmijenjena Uredbom 2017/2393,

treba tumačiti na način da mu se:

ne protivi nacionalni propis koji dodjelu potpore iz te odredbe uvjetuje time da podnositelj zahtjeva dokaže da u trenutku podnošenja zahtjeva standardni rezultat njegova poljoprivrednog gospodarstva iznosi najmanje 8 000 eura.

⁽¹⁾ C 401, 4. 10. 2021.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 1. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie – Poljska) – X sp. z o.o., sp. k./Z

(Predmet C-419/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 2011/7/EU – Borba protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama – Članak 2. točka 1. – Pojam „poslovne transakcije” – Naknada za troškove naplate koje je vjerovnik imao zbog dužnikova zakašnjelog plaćanja – Članak 6. – Minimalni fiksni iznos od 40 eura – Kašnjenje u više plaćanja za isporuke robe ili pružanja usluga, izvršene u okviru jednog te istog ugovora”)

(2023/C 35/13)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X sp. z o.o., sp. k.

Tuženik: Z

Izreka

1. Članak 2. točku 1. Direktive 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama

treba tumačiti na način da:

pojam „poslovne transakcije”, iz tog članka, obuhvaća svaku od uzastopnih isporuka robe odnosno svako od uzastopnih pružanja usluga, izvršenih u okviru jednog te istog ugovora.

2. Članak 6. stavak 1. Direktive 2011/7, u vezi s člankom 4. te direktive,

treba tumačiti na način da:

kada su u jednom te istom ugovoru predviđene uzastopne isporuke robe ili uzastopna pružanja usluga, pri čemu se za svaku odnosno za svako od njih mora platiti u određenom roku, vjerovniku se minimalni fiksni iznos od 40 eura, na ime naknade za troškove naplate, duguje za svako zakašnjelo plaćanje.

⁽¹⁾ SL C 490, 6. 12. 2021.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 1. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Törvényszék – Mađarska) – Aquila Part Prod Com S.A./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Predmet C-512/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 168. – Pravo na odbitak PDV-a – Načela porezne neutralnosti, djelotvornosti i proporcionalnosti – Utaja – Dokaz – Obveza pažnje poreznog obveznika – Uzimanje u obzir povrede obveza koje proizlaze iz nacionalnih odredbi i prava Unije u vezi sa sigurnošću prehrambenog lanca – Nalog koji je porezni obveznik dao trećoj osobi za izvršenje oporezivih transakcija – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 47. – Pravo na pošteno suđenje”)

(2023/C 35/14)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Aquila Part Prod Com S.A

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Izreka

1. Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost

treba tumačiti na način:

- da joj se protivi to da u slučaju kada porezno tijelo namjerava poreznom obvezniku uskratiti pogodnost prava na odbitak plaćenog pretporeza zato što je sudjelovao u kružnoj utaji poreza na dodanu vrijednost, ono utvrđuje samo to da je ta transakcija dio kružnog lanca izdavanja računa;
- na navedenom je poreznom tijelu, s jedne strane, da precizno navede sastavne elemente utaje i podnese dokaz o prijevornim postupanjima i, s druge strane, da utvrdi da je porezni obveznik aktivno sudjelovao u toj utaji odnosno da je znao ili morao znati da je transakcija na koju se poziva radi ostvarivanja tog prava bila dio navedene utaje, što ne podrazumijeva nužno identifikaciju svih dionika koji su sudjelovali u toj utaji i njihovih odgovarajućih postupanja.

2. Direktivu 2006/112

treba tumačiti na način:

- da joj se ne protivi to da u slučaju kada porezno tijelo ističe aktivno sudjelovanje poreznog obveznika u utaji poreza na dodanu vrijednost kako bi odbilo pravo na odbitak, ono to odbijanje dodatno ili podredno temelji na dokazima kojima se ne utvrđuje takvo sudjelovanje, nego činjenica da je uz poduzimanje dužne pažnje taj porezni obveznik mogao znati da je predmetna transakcija bila dio takve utaje;
- sama činjenica da su se poznavali članovi lanca isporuka, kojih je ta transakcija dio, nije dovoljan element za utvrđivanje sudjelovanja poreznog obveznika u utaji.

3. Direktivu 2006/112, u vezi s načelom proporcionalnosti,

treba tumačiti na način:

- da joj se ne protivi to da se od poreznog obveznika zahtijeva da u slučaju postojanja indicija na temelju kojih je moguće posumnjati u postojanje nepravilnosti ili utaje dokaže postupanje s povećanom pažnjom kako bi se uvjerio da ga transakcija koju provodi ne dovodi do sudjelovanja u utaji;
- međutim, od njega se ne može zahtijevati da provede složene i detaljne provjere poput onih koje može provesti porezna uprava;
- na nacionalnom je sudu da s obzirom na sve okolnosti konkretnog slučaja ocijeni je li porezni obveznik dokazao postupanje s dovoljnom pažnjom i je li poduzeo mjere koje se od njega mogu razumno zahtijevati u tim okolnostima.

4. Direktivu 2006/112

treba tumačiti na način:

- da joj se protivi to da porezno tijelo odbije poreznom obvezniku ostvarivanje prava na odbitak poreza na dodanu vrijednost (PDV) samo zbog toga što nije poštovao obveze koje proizlaze iz nacionalnih odredaba odnosno prava Unije u vezi sa sigurnošću prehrambenog lanca;

— nepoštovanje tih obveza ipak može biti jedan od elemenata koji porezno tijelo može prihvatiti radi utvrđenja postojanja utaje PDV-a i sudjelovanja navedenog poreznog obveznika u toj utaji, čak i ako ne postoji prethodna odluka upravnog tijela nadležnog za utvrđenje takve povrede.

5. Pravo na pošteno suđenje, zajamčeno člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima,

treba tumačiti na način da mu se:

ne protivi to da sud koji odlučuje o tužbi protiv odluke poreznog tijela uzme u obzir kao dokaz o postojanju utaje poreza na dodanu vrijednost ili sudjelovanju poreznog obveznika u toj utaji povredu navedenih obveza ako se taj dokaz može osporavati i o njemu se može kontradiktorno raspravljati pred tim sudom.

6. Direktivu 2006/112 i načelo porezne neutralnosti

treba tumačiti na način da im se:

ne protivi porezna praksa koja se, kako bi se poreznom obvezniku uskratilo pravo na odbitak zbog njegova sudjelovanja u utaji poreza na dodanu vrijednost, sastoji od toga da se neovisno o mjerodavnim nacionalnim pravilima kojima se uređuje nalog i odredbama ugovora o nalogu koji je u konkretnom slučaju sklopljen uzima u obzir činjenica da je zakonski zastupnik nalagoprirnca poreznog obveznika znao za činjenice koje čine tu utaju.

(¹) SL C 471, 22. 11. 2021.

**Presuda Suda (deseto vijeće) od 1. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Verwaltungsgericht Wiesbaden – Njemačka) – BU/Bundesrepublik Deutschland**

(Predmet C-564/21) (¹)

**(„Zahtjev za prethodnu odluku – Temeljna prava – Pravo na djelotvoran pravni lijek – Članak 47. Povelje
Europske unije o temeljnim pravima – Politika azila – Direktiva 2013/32/EU – Članak 11. stavak 1.,
članak 23. stavak 1. i članak 46. stavci 1. i 3. – Pristup informacijama iz predmeta podnositelja zahtjeva –
Potpunost spisa – Metapodaci – Dostava tog spisa u obliku pojedinačnih nestrukturiranih elektroničkih
datoteka – Obavješćavanje u pisanom obliku – Digitalizirana preslika vlastoručno potpisane odluke –
Vođenje elektroničkog spisa bez arhiviranja spisa u papirnatom obliku”)**

(2023/C 35/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: BU

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

1. Članak 23. stavak 1. i članak 46. stavke 1. i 3. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima

treba tumačiti na način da im se:

ne protivi nacionalna upravna praksa na temelju koje upravno tijelo koje je odlučilo o zahtjevu za međunarodnu zaštitu zastupniku podnositelja zahtjeva dostavi presliku elektroničkog spisa o tom zahtjevu u obliku niza različitih datoteka u formatu PDF bez dosljednog obilježavanja brojeva stranica i čija se struktura može vizualizirati besplatnim softverom koji je slobodno dostupan na internetu, pod uvjetom, s jedne strane, da taj način dostave jamči pristup svim relevantnim informacijama za obranu podnositelja zahtjeva iz tog predmeta podnositelja zahtjeva na temelju kojih se donosi ili će se donijeti odluka i, s druge strane, da navedeni način dostave nudi što je moguće vjernije prikazivanje strukture i kronologije tog spisa, osim u slučaju u kojem se ciljevi općeg interesa protive otkrivanju određenih informacija zastupniku podnositelja zahtjeva.

2. Članak 11. stavak 1. Direktive 2013/32

treba tumačiti na način da:

nije nužno da odluku o zahtjevu za međunarodnu zaštitu potpiše službenik nadležnog tijela koje je njezin donositelj kako bi se smatralo da je ta odluka izrađena u pisanom obliku, u smislu te odredbe.

(¹) SL C 11, 10. 1. 2022.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 1. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach – Njemačka) – LSI – Germany GmbH/Freistaat Bayern

(Predmet C-595/21) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Informiranje potrošača o hrani – Uredba (EU) br. 1169/2011 – Članak 17. i Prilog VI. dio A točka 4. – „Naziv hrane” – „Naziv proizvoda” – Obvezni podaci na etiketi hrane – Sastavni dio ili sastojak koji se upotrebljava kao potpuna ili djelomična zamjena za onaj za koji potrošač očekuje da se uobičajeno koristi ili da je prisutan u hrani”)

(2023/C 35/16)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: LSI – Germany GmbH

Tuženik: Freistaat Bayern

Izreka

Odredbe članka 17. stavaka 1., 4. i 5. u vezi s Prilogom VI. dijelom A točkom 4. Uredbe (EU) br. 1169/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o informiranju potrošača o hrani, izmjeni uredbi (EZ) br. 1924/2006 i (EZ) br. 1925/2006 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Komisije 87/250/EEZ, Direktive Vijeća 90/496/EEZ, Direktive Komisije 1999/10/EZ, Direktive 2000/13/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Komisije 2002/67/EZ i 2008/5/EZ i Uredbe Komisije (EZ) br. 608/2004

treba tumačiti na način da:

izraz „naziv proizvoda” iz tog Priloga VI. dijela A točke 4. nema samostalno značenje koje se razlikuje od značenja izraza „naziv hrane” u smislu članka 17. stavka 1. te uredbe, tako da se posebni zahtjevi u području označivanja predviđeni tim Prilogom VI. dijelom A točkom 4. ne primjenjuju na „naziv koji je zaštićen pravima intelektualnog vlasništva”, „naziv robne marke” ili „izmišljeni naziv” iz članka 17. stavka 4. te uredbe.

(¹) SL C 502, 13. 12. 2021.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation – Francuska) – QE/Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

(Predmet C-600/21) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita potrošača – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Direktiva 93/13/EEZ – Članak 3. stavak 1. – Članak 4. – Kriteriji za ocjenu nepoštenosti odredbe – Odredba o prijevermenom dospijeću ugovora o zajmu – Ugovorno oslobođenje od obveze slanja opomene”)

(2023/C 35/17)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: QE

Tuženik: Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

Izreka

1. Presudu od 26. siječnja 2017., Banco Primus (C-421/14, EU:C:2017:60), treba tumačiti na način da se kriteriji koji su njome uspostavljeni za ocjenu nepoštenosti neke ugovorne odredbe u smislu članka 3. stavka 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima, a osobito znatnija neravnoteža u pravima i obvezama stranaka ugovora koju ta odredba prouzročuje na štetu potrošača, ne mogu razumjeti ni kao kumulativni ni kao alternativni, nego se moraju razumjeti kao dio svih popratnih okolnosti sklapanja dotičnog ugovora, koje nacionalni sud mora ispitati kako bi ocijenio nepoštenost neke ugovorne odredbe u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 93/13.

2. Članak 3. stavak 1. i članak 4. Direktive 93/13

treba tumačiti na način da:

kašnjenje dulje od 30 dana u plaćanju obroka zajma može, u načelu, s obzirom na trajanje i iznos zajma, samo po sebi biti dovoljno teško neizvršenje ugovora o zajmu u smislu presude od 26. siječnja 2017., Banco Primus (C-421/14, EU:C:2017:60).

3. Članak 3. stavak 1. i članak 4. Direktive 93/13

treba tumačiti na način da im se:

pod uvjetom primjenjivosti članka 4. stavka 2. te direktive, protivi to da stranke ugovora o zajmu u njega unesu ugovornu odredbu kojom se izričito i nedvosmisleno predviđa da se prijevermeno dospijeće tog ugovora može proglasiti po samom zakonu u slučaju kašnjenja plaćanja obroka koje prelazi određeni rok jer se o toj odredbi nije pojedinačno pregovaralo i jer na štetu potrošača stvara znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka, proizašlih iz ugovora.

(¹) SL C 502, 13. 12. 2021.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – VB/GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

(Predmet C-625/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 92/43/EEZ – Nepošteni uvjeti u potrošačkim ugovorima – Potrošačevo nezakonito odustajanje od ugovora – Odredba koja je proglašena nepoštenom a kojom se utvrđuje poduzetnikovo pravo na naknadu štete – Primjena dispozitivnog nacionalnog prava”)

(2023/C 35/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VB

Tuženik: GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

Izreka

Članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima,

treba tumačiti na način da im se protivi da:

kada se odredbu o naknadi štete koja je dio kupoprodajnog ugovora proglasi nepoštenom i, posljedično, ništavom – pri čemu se navedeni ugovor ipak može održati na snazi bez te odredbe – poduzetnik prodavatelj koji je nametnuo navedenu odredbu može isticati, u okviru tužbe za naknadu štete koja se temelji isključivo na dispozitivnoj odredbi nacionalnog obveznog prava, zahtjev za naknadu štete koja mu je nastala poput onog predviđenog tom odredbom, koja bi se primjenjivala da nije bilo navedene odredbe.

⁽¹⁾ SL C 37, 24. 1. 2022.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxembourg) – GV/Caisse nationale d'assurance pension

(Predmet C-731/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Slobodno kretanje osoba – Članak 45. UFEU-a – Radnici – Uredba (EU) br. 492/2011 – Članak 7. stavci 1. i 2. – Jednako postupanje – Socijalne povlastice – Mirovina za nadživjele osobe – Članovi registriranog partnerstva – Nacionalni propis koji dodjelu mirovine za nadživjele osobe uvjetuje upisom u nacionalni registar partnerstva koje je valjano sklopljeno i upisano u drugoj državi članici”)

(2023/C 35/19)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: GV

Tuženik: Caisse nationale d'assurance pension

Izreka

Članak 45. UFEU-a i članak 7. Uredbe (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji, kako je izmijenjena Uredbom (EU) 2016/589 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. travnja 2016.,

treba tumačiti na način da im se:

protivi propis države članice domaćina koji predviđa da se dodjela nadživjelom partneru partnerstva – koje je valjano sklopljeno i upisano u drugoj državi članici – mirovine za nadživjele osobe, na temelju toga što je preminuli partner obavljao profesionalnu djelatnost u prvoj državi članici, uvjetuje time da se partnerstvo prethodno upiše u registar koji se vodi u navedenoj državi.

(¹) SL C 73, 14. 2. 2022.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativā rajona tiesa – Latvija) – AAS „BTA Baltic Insurance Company”/Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija

(Predmet C-769/21) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Javna nabava – Direktiva 2014/24/EU – Članak 18. stavak 1. – Načela jednakog postupanja, transparentnosti i proporcionalnosti – Odluka o poništenju poziva na nadmetanje – Ponude koje su odvojeno podnijela dva ponuditelja koja čine isti gospodarski subjekt, a koje su dvije ekonomski najpovoljnije ponude – Odbijanje uspješnog ponuditelja da potpiše ugovor – Odluka javnog naručitelja o odbijanju ponude sljedećeg ponuditelja, o završetku postupka i pokretanju nove javne nabave”)

(2023/C 35/20)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativā rajona tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: AAS „BTA Baltic Insurance Company”

Tuženik: Iepirkumu uzraudzības birojs, Tieslietu ministrija

Izreka

Načelo proporcionalnosti, u smislu članka 18. stavka 1. Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ,

treba tumačiti na način da mu se:

protivi nacionalni propis kojim se javnom naručitelju nalaže da završi postupak javne nabave ako se, u slučaju povlačenja ponuditelja koji je prvotno odabran zbog ekonomski najpovoljnije ponude, utvrdi da ponuditelj koji je podnio drugu najpovoljniju ponudu s njime čini jedinstveni gospodarski subjekt.

(¹) SL C 84, 21. 2. 2022.

**Presuda Suda (prvo vijeće) od 8. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršenje europskog uhidbenog naloga izdanog protiv osobe
CJ**

(Predmet C-492/22 PPU) ⁽¹⁾

**(„Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima –
Europski uhidbeni nalog – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Članak 6. stavak 2. – Određivanje nadležnih
pravosudnih tijela – Odluka o odgodi predaje koju je donijelo tijelo koje nema svojstvo pravosudnog tijela
izvršenja – Članak 23. – Istek rokova predviđenih za predaju – Posljedice – Članak 12. i članak 24.
stavak 1. – Nastavak zadržavanja tražene osobe radi kaznenih progona u državi članici izvršenja – Članci
6., 47. i 48. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo okrivljenika na osobnu prisutnost na
raspravi koja se na njega odnosi”)**

(2023/C 35/21)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Amsterdam

Stranke glavnog postupka

Tražena osoba: CJ

Izreka

1. Članak 24. stavak 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009.,

treba tumačiti na način da:

odluka o odgodi predaje iz te odredbe predstavlja odluku o izvršenju europskog uhidbenog naloga koju na temelju članka 6. stavka 2. te okvirne odluke mora donijeti pravosudno tijelo izvršenja. Ako takvu odluku nije donijelo to tijelo, a rokovi su iz članka 23. stavaka 2. do 4. navedene okvirne odluke istekli, osoba protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog mora biti puštena na slobodu u skladu s člankom 23. stavkom 5. iste okvirne odluke.

2. Članak 12. i članak 24. stavak 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299, u vezi s člankom 6. Povelje Europske unije o temeljnim pravima,

treba tumačiti na način da im se:

ne protivi to da se osobu protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog, čija je predaja tijelima države članice koja izdaje uhidbeni nalog odgođena kako bi se u državi članici izvršenja protiv nje vodili kazneni progoni, nastavi zadržavati u državi članici izvršenja na temelju europskog uhidbenog naloga tijekom vođenja predmetnih kaznenih progona.

3. Članak 24. stavak 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299, u vezi s člankom 47. drugim i trećim stavkom i člankom 48. stavkom 2. Povelje o temeljnim pravima,

treba tumačiti na način da mu se:

ne protivi to da se predaja osobe protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog odgodi radi provedbe kaznenih progona koji su protiv nje pokrenuti u državi članici izvršenja, samo zato što se ta osoba nije odrekla prava na osobnu prisutnost pred sudovima koji postupaju u okviru tih progona.

⁽¹⁾ SL C 368, 26. 9. 2022.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 15. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Centro Petroli Roma Srl/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Predmet C-597/21) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Članci 53. i 99. Poslovnika Suda – Članak 267. UFEU-a – Opseg obveze postavljanja prethodnog pitanja nacionalnih sudova koji odlučuju u posljednjem stupnju – Iznimke od te obveze – Kriteriji – Situacije u kojima je pravilno tumačenje prava Unije toliko očito da ne ostavlja mjesta nikakvoj razumnoj sumnji – Uvjet propisan nacionalnom sudu koji odlučuje u posljednjem stupnju da mora biti uvjeren u to da je to jednako očito i drugim sudovima posljednjeg stupnja država članica i Sudu)

(2023/C 35/22)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Centro Petroli Roma Srl

Tuženik: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Izreka

Članak 267. UFEU-a treba tumačiti na način da nacionalni sud protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka može odlučiti da Sudu ne postavi pitanje o tumačenju prava Unije i riješiti ga na vlastitu odgovornost kad je pravilno tumačenje prava Unije toliko očito da ne ostavlja mjesta nikakvoj razumnoj sumnji. Postojanje takve mogućnosti mora se ocijeniti ovisno o karakteristikama svojstvenima pravu Unije, o konkretnim poteškoćama do kojih dovodi njegovo tumačenje i o riziku od razilaženja sudske prakse unutar Europske unije.

Taj nacionalni sud nije dužan detaljno dokazati da bi drugi sudovi posljednjeg stupnja država članica i Sud proveli isto tumačenje, ali se – u skladu s ocjenom koja vodi računa o tim elementima – mora uvjeriti u to da je to jednako očito i tim drugim nacionalnim sudovima te Sudu.

⁽¹⁾ Datum podnošenja: 27. 9. 2021.

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 18. studenoga 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie – Poljska) – TD, SD/mBank S.A.

(Predmet C-138/22) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. Poslovnika Suda – Nepošteni uvjeti u potrošačkim ugovorima – Hipotekarni kredit indeksiran u stranoj valuti – Nepošteni uvjeti – Ništavost ugovora jer sadržava nepoštene ili protuzakonite uvjete – Izbor potrošača – Tumačenje nacionalnog prava – Očita nenadležnost”)

(2023/C 35/23)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TD, SD

Tuženik: mBank S.A.

Izreka

Sud Europske unije očito je nenadležan za davanje odgovora na pitanje koje je uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Općinski sud u Varšavi – četvrt centar, Poljska), odlukom od 18. siječnja 2022.

(¹) Datum podnošenja: 25. 2. 2022.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 2. prosinca 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul Specializat Cluj – Rumunjska) – NC/Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA

(Predmet C-229/22) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Zračni prijevoz – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Članak 5. stavak 1. točka (c) podtočka iii. – Odšteta i pomoć putnicima – Otkazivanje leta – Pravo na odštetu u slučaju ponude preusmjeravanja – Uvjeti – Razlika između različitih jezičnih verzija odredbe prava Unije – Preusmjeravanje koje omogućuje putnicima da oputuju ne više od sat vremena ranije od predviđenog vremena polaska”)

(2023/C 35/24)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Specializat Cluj

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: NC

Tuženik: Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom SA

Izreka

Članak 5. stavak 1. točku (c) podtočku iii. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukraja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91

treba tumačiti na način da:

u slučaju otkazivanja leta, dotični putnici imaju pravo na odštetu od strane stvarnog zračnog prijevoznika u skladu s člankom 7. te uredbe, osim ako su obaviješteni o tom otkazivanju u roku kraćem od sedam dana prije predviđenog vremena polaska i ako im taj zračni prijevoznik ponudi preusmjeravanje, čime im je omogućeno da oputuju ne više od sat vremena ranije od predviđenog vremena polaska i da stignu na konačno odredište unutar dva sata od predviđenog vremena dolaska.

(¹) Datum podnošenja: 29. 3. 2022.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. lipnja 2022. uputio Consiglio di Stato (Italija) – GC i dr./Croce Rossa Italiana i dr.

(Predmet C-389/22)

(2023/C 35/25)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: GC i dr.

Tuženici: Croce Rossa Italiana, Ministero della Difesa, Ministero della Salute, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei ministri

Prethodna pitanja

1. [Kako] bi se sud koji odlučuje u posljednjem stupnju smatrao izuzetim od obveze upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a [...], treba li „uvjere[n]je da se to jednako očito nameće sudovima drugih država članica, kao i Sudu” [u skladu s presudom od 6. listopada 1982., Cilfit i dr., predmet 283/81] [...] utvrditi u subjektivnom smislu i obrazložiti ga mogućim tumačenjem koje suci drugih država članica i Sud mogu dati kada odlučuju o istom pitanju?
2. [J]e li [...], kako bi se izbjegla *probatio diabolica* i omogućilo konkretno ostvarivanje okolnosti izuzeća od obveze upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku koje je naveo Sud, dovoljno utvrditi očitu neosnovanost prethodnog pitanja (o tumačenju i pravilnoj primjeni odredbe prava Unije koja je relevantna u konkretnom slučaju) koje se postavlja u okviru nacionalnog postupka, pri čemu se isključuje postojanje razumnih dvojbi u tom pogledu i uzimaju u obzir, samo objektivno i bez istraživanja o konkretnom pristupu u tumačenju koji mogu imati različiti sudovi, terminologija i značenje koji su svojstveni pravu [Unije] i koji se mogu pripisati riječima od kojih se sastoji odredba prava Unije (koja je relevantna u ovom slučaju), zakonodavni okvir Unije u kojem se nalazi ta odredba te ciljevi zaštite na kojima se temelji njezino određivanje, i to s obzirom na fazu razvoja prava Unije u trenutku početka primjene relevantne odredbe u okviru nacionalnog postupka?
3. [M]ože li se, radi zaštite ustavnih vrijednosti i vrijednosti prava Unije u pogledu neovisnosti sudova i razumnog trajanja postupaka, članak 267. UFEU-a tumačiti na način da se njime isključuje to da se protiv suca najvišeg nacionalnog suda koji je ispitao i odbio zahtjev za upućivanje zahtjeva za prethodnu odluku radi tumačenja prava Europske unije, automatski ili na temelju diskrecijske ocjene same stranke koja traži upućivanje zahtjeva za prethodnu odluku, pokrene postupak zbog građanskopravne i stegovne odgovornosti?
4. [Jesu] li u skladu s Direktivom 1999/70/EZ ⁽¹⁾ i načelom legitimnih očekivanja članci 1626., 1653., 1668. i 1669. Decreta legislativo 15 marzo 2010, n. 66 (Zakonodavna uredba br. 66 od 15. ožujka 2010.), kojima se predviđa postojanje službeničkih odnosa u javnoj upravi koji se nakon isteka mogu više puta produljivati i obnavljati desetljećima bez prekida?
5. [Jesu] li u skladu s Direktivom 1999/70/EZ i načelom nediskriminacije članci 5. i 6. Decreta legislativo n. 178/2012 (Zakonodavna uredba br. 178/2012) u dijelu u kojem utvrđuju da se, u pogledu osoblja koje pripada istim vojnim snagama, prema osoblju koje je u stalnoj službi (odnosno u službi na neodređeno vrijeme) postupa drukčije nego prema osoblju koje je u privremenoj službi (odnosno u službi na određeno vrijeme), pri čemu ne postoje pravna pravila kojima se radnicima u privremenoj službi osigurava mogućnost zadržavanja radnog odnosa nakon reorganizacije tijela kojem pripadaju?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999., L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Žalba koju je 14. rujna 2022. podnio Gugler France protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 13. srpnja 2022. u predmetu T-147/21, Gugler France/EUIPO – Gugler (GUGLER)

(Predmet C-594/22 P)

(2023/C 35/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Gugler France (zastupnik: S. Guerlain, *avocat*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Alexander Gugler

Rješenjem od 5. prosinca 2022., Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) odlučio je da žalba nije dopuštena i da Gugler France treba snositi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. rujna 2022. uputio Cour constitutionnelle (Belgija) – Belgian Association of Tax Lawyers i dr./Premier ministre/Eerste Minister

(Predmet C-623/22)

(2023/C 35/27)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour constitutionnelle

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Belgian Association of Tax Lawyer, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies i dr., Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables i dr.

Tuženik: Premier ministre/Eerste Minister

Prethodna pitanja

1. Povređuje li Direktiva Vijeća (EU) 2018/822 od 25. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja u odnosu na prekogranične aranžmane o kojima se izvješćuje (¹) članak 6. stavak 3. Ugovora o Europskoj uniji i članke 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, i konkretnije načelo jednakosti i nediskriminacije zajamčeno tim odredbama, zbog toga što se Direktivom (EU) 2018/822 obveza izvješćivanja o prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje ne ograničava na porez na dobit, nego se primjenjuje na sve poreze obuhvaćene područjem primjene Direktive Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011 „o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ (²), što u belgijskom pravu ne uključuje samo porez na dobit, nego i izravne poreze koji nisu porez na dobit i neizravne poreze, kao što su pristojbe za upis u registre?
2. Povređuje li prethodno navedena Direktiva (EU) 2018/822 načelo zakonitosti u kaznenim stvarima zajamčeno člankom 49. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 7. stavkom 1. Europske konvencije o ljudskim pravima, povređuje li ta direktiva opće načelo pravne sigurnosti i povređuje li pravo na poštovanje privatnog života zajamčeno člankom 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 8. Europske konvencije o ljudskim pravima, zbog toga što pojmovi „aranžman” (a stoga i pojmovi „prekogranični aranžman”, „utrživi aranžman” i „posebno

prilagođeni aranžman”), „posrednik”, „sudionik” i „povezano društvo”, pridjev „prekogrančni”, različita „obilježja” te „ispitivanje osnovne koristi”, koji se upotrebljavaju u Direktivi (EU) 2018/822 kako bi se odredilo područje primjene i doseg obveze izvješćivanja o prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje, nisu dovoljno jasni i precizni?

3. Povređuje li prethodno navedena Direktiva (EU) 2018/822, osobito zbog toga što se njome dodaje članak 8.ab stavci 1. i 7. u prethodno navedenu Direktivu 2011/16/EU, načelo zakonitosti u kaznenim stvarima zajamčeno člankom 49. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 7. stavkom 1. Europske konvencije o ljudskim pravima te povređuje li se tom direktivom pravo na poštovanje privatnog života zajamčeno člankom 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 8. Europske konvencije o ljudskim pravima, zbog toga što početak roka od 30 dana u kojem posrednik ili relevantni porezni obveznik trebaju ispuniti obvezu izvješćivanja o prekograničnom aranžmanu o kojem se izvješćuje nije utvrđen na dovoljno jasan i precizan način?
4. Povređuju li članak 1. točka 2. prethodno navedene Direktive (EU) 2018/822 pravo na poštovanje privatnog života zajamčeno člankom 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 8. Europske konvencije o ljudskim pravima, zbog toga što se novim člankom 8.ab stavkom 5., koji je tom direktivom dodan u prethodno navedenu Direktivu 2011/16/EU, predviđa da je, kada država članica poduzme mjere potrebne kako bi se posrednicima omogućilo izuzeće od obveze podnošenja informacija o prekograničnom aranžmanu o kojem se izvješćuje, ako bi se obvezom izvješćivanja prekršila obveza čuvanja profesionalne tajne na temelju nacionalnog prava navedene države članice, ta država članica dužna obvezati navedene posrednike da bez odgode obavijeste sve druge posrednike, ili ako takvih posrednika nema, relevantnog poreznog obveznika o obvezama izvješćivanja kojima podliježu, ako ta obveza vodi tomu da je posrednik koji ima obvezu čuvati profesionalnu tajnu pod prijetnjom kaznenih sankcija na temelju prava navedene države članice dužan o informacijama za koje sazna u okviru obavljanja svoje profesije izvijestiti drugog posrednika koji nije njegova stranka?
5. Povređuje li prethodno navedena Direktiva (EU) 2018/822 pravo na poštovanje privatnog života zajamčeno člankom 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 8. Europske konvencije o ljudskim pravima, zbog toga što obveza izvješćivanja o prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje dovodi do zadiranja u pravo na poštovanje privatnog života posrednikâ i relevantnih poreznih obveznika koje nije razumno opravdano i proporcionalno s obzirom na ciljeve koji se žele postići i koje nije relevantno s obzirom na cilj osiguravanja pravilnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta?

(¹) SL 2018., L 139, str. 1.

(²) SL 2011., L 64, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 363. i ispravak SL 2019., L 31, str. 108.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2022. uputio Rechtbank Gelderland
(Nizozemska) – X/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht**

(Predmet C-639/22)

(2023/C 35/28)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Gelderland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X

Tuženik: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Prethodno pitanje

Treba li članak 135. stavak 1. točku (g) Direktive 2006/112(¹) tumačiti na način da se može smatrati da članovi mirovinskog fonda, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, snose investicijski rizik i znači li to da je taj mirovinski fond, posebni investicijski fond' u smislu te odredbe? Je li u tom pogledu relevantno:

- snose li članovi individualni investicijski rizik ili je dovoljno da članovi kao grupa – i nitko drugi – snose posljedice rezultata ulaganja?
- koji je opseg kolektivnog ili individualnog rizika?
- u kojoj mjeri iznos mirovinskih naknada ovisi i o drugim čimbenicima, poput broja godina stjecanja mirovinskih prava, visine plaće i aktuarske kamatne stope?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 3., str. 7.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2022. uputio Rechtbank Gelderland
(Nizozemska) – Fiscale Eenheid Achmea BV/Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam**

(Predmet C-640/22)

(2023/C 35/29)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Gelderland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fiscale Eenheid Achmea BV

Tuženik: Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 135. stavak 1. točku (g) Direktive 2006/112 (¹) tumačiti na način da se može smatrati da članovi mirovinskog fonda, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, snose investicijski rizik i znači li to da je taj mirovinski fond, posebni investicijski fond' u smislu te odredbe? Je li u tom pogledu relevantno:

- snose li članovi individualni investicijski rizik ili je dovoljno da članovi kao grupa – i nitko drugi – snose posljedice rezultata ulaganja?
- koji je opseg kolektivnog ili individualnog rizika?
- u kojoj mjeri iznos mirovinskih naknada ovisi i o drugim čimbenicima, poput broja godina stjecanja mirovinskih prava, visine plaće i aktuarske kamatne stope?
- da od 1. siječnja 2018. u mirovinskom fondu više nije bilo aktivnog stjecanja mirovinskih prava i da je zbog niskog stupnja pokrivenosti dužan prenijeti cjelokupnu imovinu na osiguravatelja ili na drugi mirovinski fond?

2. Ima li načelo porezne neutralnosti za posljedicu to da u svrhu primjene članka 135. stavka 1. točke (g) Direktive 2006/112 u pogledu fondova koji nisu UCITS-i ⁽²⁾ valja ocijeniti ne samo jesu li usporedivi s UCITS-om, nego i jesu li, s gledišta prosječnog potrošača, usporedivi s drugim fondovima koje, iako nisu UCITS-i, država članica smatra posebnim investicijskim fondovima?

(1) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 3., str. 7.)

(2) Subjekti za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2022. uputio Rechtbank Gelderland
(Nizozemska) – Y/Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam**

(Predmet C-641/22)

(2023/C 35/30)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Gelderland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Y

Tuženik: Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

Prethodna pitanja

Treba li članak 135. stavak 1. točku (g) Direktive 2006/112 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se može smatrati da članovi mirovinskog fonda, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, snose investicijski rizik i znači li to da je taj mirovinski fond, posebni investicijski fond² u smislu te odredbe? Je li u tom pogledu relevantno:

- snose li članovi individualni investicijski rizik ili je dovoljno da članovi kao grupa – i nitko drugi – snose posljedice rezultata ulaganja?
- koji je opseg kolektivnog ili individualnog rizika?
- u kojoj mjeri iznos mirovinskih naknada ovisi i o drugim čimbenicima, poput broja godina stjecanja mirovinskih prava, visine plaće i aktuarske kamatne stope?
- da je poslodavac za razdoblje od 2014. do 2020. preuzeo jamstvo u iznosu od 250 000 000 eura za postizanje predviđenog stjecanja mirovinskih prava?

(1) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 3., str. 7.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2022. uputio Rechtbank Gelderland
(Nizozemska) – Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten/Inspecteur van de Belastingdienst
Maastricht**

(Predmet C-642/22)

(2023/C 35/31)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Gelderland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten

Tuženik: Inspecteur van de Belastingdienst Maastricht

Prethodno pitanje

Treba li članak 135. stavak 1. točku (g) Direktive 2006/112⁽¹⁾ tumačiti na način da se može smatrati da članovi mirovinskog fonda, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, snose investicijski rizik i znači li to da je taj mirovinski fond, posebni investicijski fond' u smislu te odredbe? Je li u tom pogledu relevantno:

- snose li članovi individualni investicijski rizik ili je dovoljno da članovi kao grupa – i nitko drugi – snose posljedice rezultata ulaganja?
- koji je opseg kolektivnog ili individualnog rizika?
- u kojoj mjeri iznos mirovinskih naknada ovisi i o drugim čimbenicima, poput broja godina stjecanja mirovinskih prava, visine plaće i aktuarske kamatne stope?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 3., str. 7.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2022. uputio Rechtbank Gelderland (Nizozemska) – Stichting BPL Pensioen/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

(Predmet C-643/22)

(2023/C 35/32)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Gelderland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stichting BPL Pensioen

Tuženik: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Prethodno pitanje

Treba li članak 135. stavak 1. točku (g) Direktive 2006/112⁽¹⁾ tumačiti na način da se može smatrati da članovi mirovinskog fonda, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, snose investicijski rizik i znači li to da je taj mirovinski fond, posebni investicijski fond' u smislu te odredbe? Je li u tom pogledu relevantno:

- snose li članovi individualni investicijski rizik ili je dovoljno da članovi kao grupa – i nitko drugi – snose posljedice rezultata ulaganja?
- koji je opseg kolektivnog ili individualnog rizika?
- u kojoj mjeri iznos mirovinskih naknada ovisi i o drugim čimbenicima, poput broja godina stjecanja mirovinskih prava, visine plaće i aktuarske kamatne stope?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 3., str. 7.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2022. uputio Rechtbank Gelderland
(Nizozemska) – Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf
(BPFL)/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht**

(Predmet C-644/22)

(2023/C 35/33)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Gelderland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Stichting Bedrijfstakpensioensfonds voor het levensmiddelenbedrijf (BPFL)

Tuženik: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 135. stavak 1. točku (g) Direktive 2006/112 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se može smatrati da članovi mirovinskog fonda, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, snose investicijski rizik i znači li to da je taj mirovinski fond, posebni investicijski fond' u smislu te odredbe? Je li u tom pogledu relevantno:
 - snose li članovi individualni investicijski rizik ili je dovoljno da članovi kao grupa – i nitko drugi – snose posljedice rezultata ulaganja?
 - koji je opseg kolektivnog ili individualnog rizika?
 - u kojoj mjeri iznos mirovinskih naknada ovisi i o drugim čimbenicima, poput broja godina stjecanja mirovinskih prava, visine plaće i aktuarske kamatne stope?
2. Ima li načelo porezne neutralnosti za posljedicu to da u svrhu primjene članka 135. stavka 1. točke (g) Direktive 2006/112 u pogledu fondova koji nisu UCITS-i ⁽²⁾ valja ocijeniti ne samo jesu li usporedivi s UCITS-om, nego i jesu li, s gledišta prosječnog potrošača, usporedivi s drugim fondovima koje, iako nisu UCITS-i, država članica smatra posebnim investicijskim fondovima?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 3., str. 7.)

⁽²⁾ Subjekti za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. listopada 2022. uputio Cour d'appel de Mons (Belgija) –
Fédération internationale de football association (FIFA)/BZ**

(Predmet C-650/22)

(2023/C 35/34)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Mons

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fédération internationale de football association (FIFA)

Tuženik: BZ

Prethodna pitanja

Treba li članke 45. i 101. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da se njima zabranjuje:

- načelo solidarne odgovornosti igrača i kluba koji ga želi zaposliti za plaćanje naknade koju treba isplatiti klubu s kojim je ugovor raskinut bez opravdanog razloga, kako se propisuje člankom 17. stavkom 2. FIFA-ina RSTP-a [Pravilnik o statusu i transferima igrača], zajedno sa sportskim sankcijama predviđenima u članku 17. stavku 4. tog pravilnika i financijskim sankcijama predviđenima u članku 17. stavku 1.;
- mogućnost saveza čiji je igračev bivši klub član da ne izda međunarodnu potvrdu o transferu koja je potrebna kako bi igrača zaposlio novi klub, ako postoji spor između tog bivšeg kluba i igrača (članak 9. stavak 1. FIFA-ina RSTP-a i članak 8.2. stavak 7. Dodatka 3. navedenom RSTP-u)?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. listopada 2022. uputio Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Belgija) – FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen &
Leefmilieu/Triferto Belgium NV**

(Predmet C-654/22)

(2023/C 35/35)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen & Leefmilieu

Tuženik: Triferto Belgium NV

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 6. stavak 1. kao i članak 3. točke 10. i 11. Uredbe REACH ⁽¹⁾ tumačiti na način da osoba koja naruči, odnosno kupi tvar od proizvođača s poslovnim nastanom izvan Europske unije ima obvezu registracije čak i ako sve formalnosti u pogledu fizičkog uvođenja u carinsko područje Unije stvarno obavi treća osoba koja izričito i potvrdi da je za to odgovorna?

Je li za odgovor na to pitanje relevantno je li količina koja se naručuje, odnosno kupuje samo dio (ali više od jedne tone) veće količine iste tvari istog proizvođača s poslovnim nastanom izvan Europske unije koju ta treća osoba uvede u carinsko područje Unije kako bi je na tom području uskladištila u carinskom skladištu?

2. Treba li članak 2. stavak 1. točku (b) Uredbe REACH tumačiti na način da ni tvari koje se (stavljanjem u postupak J – tarifni broj 71 00 u polju 37 jedinstvene carinske deklaracije) skladište u carinskom skladištu nisu obuhvaćene područjem primjene Uredbe REACH sve dok se u kasnijoj fazi ne uklone i ne stave u drugi carinski postupak (primjerice puštanje robe u slobodni promet)?

Ako da: treba li članak 6. stavak 1. kao i članak 3. točke 10. i 11. Uredbe REACH tumačiti na način da se obveza registracije u tom slučaju odnosi na osobu koja je tvar izravno kupila izvan Unije te je preuzme (a da prethodno nije tu tvar fizički uvela u carinsko područje Unije), čak i ako je tu tvar već registriralo treće poduzeće koje ju je ranije fizički uvelo u carinsko područje Unije?

- (¹) Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL 2006., L 396, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. listopada 2022. uputio

Sąd Najwyższy (Poljska)

(Predmet C-658/22)

(2023/C 35/36)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Najwyższy

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2., članak 6. stavke 1. i 3. te članak 19. stavak 1. drugi podstavak Ugovora o Europskoj uniji (UEU) u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (Povelja) i člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) tumačiti na način da nije neovisni i nepristrani sud, prethodno ustanovljen na temelju zakona, koji pojedincima omogućuje djelotvornu pravnu zaštitu u područjima obuhvaćenim pravom Europske unije, sud zadnjeg stupnja države članice (Sąd Najwyższy (Vrhovni sud, Poljska)) u čiji sastav ulaze osobe koje su imenovane na dužnost suca protivno temeljnim pravnim normama države članice o imenovanju sudaca Sąda Najwyższego (Vrhovni sud), u okolnostima u kojim:
 - (a) Predsjednik Republike Poljske izdaje obavijest o slobodnim sudačkim mjestima u Sądu Najwyższem (Vrhovni sud) bez prethodnog supotpisa Predsjednika Vijeća ministara,
 - (b) postupak koji prethodi imenovanju ne uzima u obzir načela transparentnosti i pravičnosti, a provodi ga nacionalno tijelo (Krajowa Rada Sądownictwa (Državno sudbeno vijeće, Poljska)) koje – imajući u vidu okolnosti koje su pratile konstituiranje tog tijela u sudačkom dijelu te način njegova djelovanja – ne ispunjava zahtjeve ustavnog tijela koje štiti nezavisnost i samostalnost sudaca,
 - (c) Predsjednik Republike Poljske uručuje odluke o imenovanju na dužnost suca Sąda Najwyższego (Vrhovni sud) unatoč činjenici da je odluka Krajowe Rade Sądownictwa (Državno sudbeno vijeće) prethodno pobijana pred nadležnim nacionalnim sudom (Naczelnim Sądom Administracyjnym (Vrhovni upravni sud, Poljska)) u pogledu zahtjeva za imenovanje na dužnost; Naczelny Sąd Administracyjny (Vrhovni upravni sud) obustavlja izvršenje te odluke u skladu s nacionalnim pravom; nije okončan žalbeni postupak po čijem je provođenju Naczelny Sąd Administracyjny (Vrhovni upravni sud) pravomoćno ukinuo pobijanu odluku Krajowe Rade Sądownictwa (Državno sudbeno vijeće) zbog njezine nezakonitosti, trajno je isključujući iz pravnog sustava, zbog čega je odluka o imenovanju na dužnost suca Sąda Najwyższego (Vrhovni sud) donesena bez osnove koja se zahtijeva u članku 179. Ustava Republike Poljske u smislu postojanja prijedloga Krajowe Rady Sądownictwa (Državno sudbeno vijeće) za imenovanje na dužnost suca?

2. Treba li članak 2., članak 6. stavke 1. i 3. te članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a u vezi s člankom 47. Povelje i člankom 267. UFEU-a tumačiti na način da im se protivi primjena odredbi nacionalnog prava kao što su članak 29. stavci 2. i 3., članak 26. stavak 3. te članak 72. stavci 1., 2. i 3. Zakona o Vrhovnom sudu od 8. prosinca 2017. (pročišćeni tekst: Dz. U. 2021., poz. 154), u okolnostima kad te odredbe zabranjuju, pod prijetnjom stegovne sankcije u vidu razrješenja s dužnosti, da Sąd Najwyższy (Vrhovni sud) utvrđuje ili ocjenjuje zakonitost imenovanja sudaca ili ovlasti koje proizlaze iz tog imenovanja za izvršavanje zadaća iz područja pravosuđa i meritorno ocjenjivanje zahtjeva za izuzeće sudaca na temelju tih razloga, pod pretpostavkom da je ta zabrana opravdana s obzirom na dužnost Unije da poštuje ustavne posebnosti država članica?
3. Treba li članak 2. te članak 4. stavke 2. i 3. UEU-a u vezi s člankom 19. UEU-a i člankom 267. UFEU-a tumačiti na način da ocjeni neovisnosti i samostalnosti suda i ispitivanju je li riječ o zakonom ustanovljenom sudu u smislu prava Europske unije, ne može štetiti to što postoji presuda ustavnog suda države članice (Trybunał Konstytucyjny (Ustavni sud, Poljska)) u kojoj je utvrđeno da nisu u skladu s Ustavom Republike P[oljske] odluke nacionalnog suda zadnjeg stupnja (Sąda Najwyższego (Vrhovni sud)), imajući pritom u vidu da je odluka Sąda Najwyższego (Vrhovni sud) donesena radi izvršenja presude Suda Europske unije, [da] odredbe Ustava Republike Poljske i važeći zakoni (odredbe nacionalnog prava) ne priznaju ustavnom sudu (Trybunału Konstytucyjny (Ustavni sud)) nadležnost za nadzor nad sudskim odlukama, uključujući i odluke donesene na temelju članka 83. Zakona o Vrhovnom sudu od 8. prosinca 2017. (pročišćeni tekst: Dz. U. 2021., poz. 154) kojima se rješavaju razlike u tumačenju pravnih odredbi, kao i da Trybunał Konstytucyjny (Ustavni sud) zbog trenutačnog načina njegova formiranja nije zakonom ustanovljeni sud u smislu članka 6. stavka 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (Dz. U. 1993., br. 61, poz. 284 s izmjenama)?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. listopada 2022. uputio Landgerichts Berlin (Njemačka) –
kazneni postupak protiv M.N.**

(Predmet C-670/22)

(2023/C 35/37)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Berlin

Stranka u kaznenom postupku

M.N.

Prethodna pitanja

1. Tumačenje obilježja „tijelo izdavatelj” u smislu članka 6. stavka 1. u vezi s člankom 2. točkom (c) Direktive 2014/41 ⁽¹⁾:

- a) Treba li Europski istražni nalog (u daljnjem tekstu: EIN) za pribavljanje dokaza, koji već postoje u državi izvršiteljici (u ovom slučaju: Francuska), izdati sudac ako je u skladu s pravom države izdavateljice (u ovom slučaju: Njemačka) odnosno prikupljanje dokaza u sličnom domaćem slučaju trebao odrediti sudac?
- b) Primjenjuje li se to podredno barem u slučaju kad je država izvršiteljica provela odnosnu mjeru na državnom području države izdavateljice s ciljem da se prikupljeni podaci zatim stave na raspolaganje zainteresiranim istražnim tijelima u državi izdavateljici u svrhu kaznenog progona?

- c) Treba li EIN za pribavljanje dokaza uvijek izdati sudac (ili neovisno tijelo koje nije nadležno za provođenje kaznene istrage), neovisno o nacionalnim pravilima o nadležnosti države izdavateljice, kad mjera podrazumijeva ozbiljna zadiranja u važna temeljna prava?

2. Tumačenje članka 6. stavka 1. točke (a) Direktive 2014/41:

- a) Protivi li se članku 6. stavku 1. točki (a) Direktive 2014/41 EIN izdan u svrhu prosljeđivanja podataka koji već postoje u državi izvršiteljici (Francuska) i koji su prikupljeni u okviru presretanja telekomunikacija, a osobito podataka o prometu i lokaciji te zapisâ o sadržajima komunikacija, ako je presretanje koje je izvršila država izvršiteljica obuhvaćalo sve korisnike određenog komunikacijskog priključka, ako se EIN-om traži prosljeđivanje podataka sa svih priključaka koji su se koristili na državnom području države izdavateljice te ako ni prilikom određivanja i provedbe mjere presretanja ni prilikom izdavanja EIN-a nisu postojale konkretne indicije da su ti pojedinačni korisnici počinili teška kaznena djela?
- b) Protivi li se članku 6. stavku 1. točki (a) Direktive 2014/41 takav EIN ako se ne može provjeriti integritet podataka prikupljenih na temelju mjere presretanja zbog toga što tijela u državi izvršiteljici u potpunosti čuvaju tajnost podataka?

3. Tumačenje članka 6. stavka 1. točke (b) Direktive 2014/41:

- a) Protivi li se članku 6. stavku 1. točki (b) Direktive 2014/41 EIN izdan u svrhu prosljeđivanja podataka o telekomunikacijama koji već postoje u državi izvršiteljici (Francuska) ako je mjera presretanja koju je provela država izvršiteljica i na kojoj se temelji prikupljanje podataka nedopuštena u skladu s pravom države izdavateljice (Njemačka) u sličnom domaćem slučaju?
- b) Podredno: vrijedi li to u svakom slučaju ako je država izvršiteljica izvršila presretanje na državnom području države izdavateljice u interesu te države?

4. Tumačenje članka 31. stavaka 1. i 3. Direktive 2014/41:

- a) Predstavlja li mjera prikupljanja podataka o prometu, lokaciji i komunikacijama internetskog pružatelja komunikacijskih usluga, koja je povezana s prikrivenim pristupom terminalnim uređajima, presretanje telekomunikacija u smislu članka 31. Direktive 2014/41?
- b) Treba li obavješćivanje u skladu s člankom 31. stavkom 1. Direktive 2014/41 uvijek biti upućeno sucu ili to vrijedi barem u slučaju kad mjeru koju je namjeravala provesti država koja presreće (Francuska) u skladu s pravom obaviještene države (Njemačka) u sličnom domaćem slučaju može odrediti samo sudac?
- c) Ako je svrha članka 31. Direktive 2014/41 i zaštita pojedinačnih prava korisnika telekomunikacijskih usluga o kojima je riječ, obuhvaća li ta zaštita i korištenje podataka u svrhu kaznenog progona u obaviještenoj državi (Njemačka) i treba li tu svrhu eventualno zaštititi jednako kao i drugu svrhu tog članka, odnosno suverenost obaviještene države članice?

5. Pravne posljedice pribavljanja dokaza koje se protivi pravu Unije

- a) Može li u slučaju pribavljanja dokaza na temelju EIN-a koji se protivi pravu Unije iz načela djelotvornosti prava Unije izravno proizaći zabrana korištenja dokaza?
- b) Dovodi li načelo ekvivalentnosti iz prava Unije, u slučaju pribavljanja dokaza na temelju EIN-a koji se protivi pravu Unije, do zabrane korištenja dokaza ako se mjera na kojoj se temeljilo prikupljanje dokaza u državi izvršiteljici ne može odrediti u sličnom domaćem slučaju u državi izdavateljici te se dokazi prikupljeni na temelju takve nezakonite nacionalne mjere ne mogu koristiti u skladu s pravom države izdavateljice?

- c) Protivi li se pravu Unije, a osobito načelu djelotvornosti, ako se korištenje dokaza u kaznenom postupku, čije se pribavljanje protivilo pravu Unije upravo zbog nepostojanja sumnje o počinjenju kaznenog djela, u okviru odvagivanja interesa opravdava težinom djela koja su prvi put otkrivena prilikom ocjene dokaza?
- d) Podredno: proizlazi li iz prava Unije, a osobito iz načela djelotvornosti, da povrede prava Unije počinjene prilikom pribavljanja dokaza u nacionalnom kaznenom postupku ne smiju ostati bez ikakvih posljedica ni u slučaju teških kaznenih djela i treba li ih stoga uzeti u obzir u korist okrivljenika barem na razini ocjene dokazâ ili određivanja kazne?

(¹) Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (SL 2014., L 130, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. studenoga 2022. uputio Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach (Poljska) – Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A./P. S.A.

(Predmet C-677/22)

(2023/C 35/38)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe A.

Tuženik: P. S.A.

Prethodno pitanje

Treba li članak 3. stavak 5. Direktive 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama (preinačena verzija) (¹) tumačiti na način da se razdoblje plaćanja koje su poduzetnici izričito ugovorili, a koje je dulje od 60 kalendarskih dana, može odnositi samo na ugovore u kojima ugovorne odredbe nije formulirala isključivo jedna od ugovornih strana?

(¹) SL 2011., L 48, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17. svezak 2. str. 200.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. listopada 2022. uputio Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie (Poljska) – Profi Credit Polska S.A. przeciwko G.N.

(Predmet C-678/22)

(2023/C 35/39)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Podgórze w Krakowie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Profi Credit Polska S.A.

Tuženik: G.N.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 10. stavak 2. točku (f) u vezi s člankom 3. točkom (j) Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ ⁽¹⁾ u kontekstu načela djelotvornosti prava Unije i cilja te direktive te s obzirom na članak 3. stavke 1. i 2. u vezi s člankom 4. stavkom 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽²⁾ (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.) tumačiti na način da im se protivi praksa da se u ugovore o potrošačkom kreditu, čiji sadržaj nije rezultat pojedinačnih dogovora između prodavatelja robe ili pružatelja usluga (vjerovnik) i potrošača (korisnik kredita), unose odredbe kojima se predviđaju kamate ne samo na iznos koji je isplaćen potrošaču, nego i na nekamatne troškove kredita (odnosno na proviziju ili druge naknade koje nisu sastavni dio iznosa kredita koji je isplaćen potrošaču, a čine ukupan iznos koji je potrošač dužan platiti u izvršenju svoje obveze koja proizlazi iz ugovora o potrošačkom kreditu)?
2. Treba li članak 10. stavak 2. točke (f) i (g) Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ u kontekstu načela djelotvornosti prava Unije i cilja te direktive te s obzirom na članak 5. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima tumačiti na način da im se protivi praksa da se u ugovore o potrošačkom kreditu, čiji sadržaj nije rezultat pojedinačnih dogovora između prodavatelja robe ili pružatelja usluga (vjerovnik) i potrošača (korisnik kredita), unose odredbe u kojima se navodi samo kamatna stopa kredita i ukupan iznos kapitaliziranih kamata koje je potrošač dužan platiti u izvršenju svoje obveze koja proizlazi iz tog ugovora, a da se istodobno izričito ne obavještava potrošača o tome da je osnova za izračun kapitaliziranih kamata (kvantitativno izražena) drukčija od iznosa kredita koji je stvarno isplaćen potrošaču, a posebice o tome da je riječ o zbroju iznosa kredita koji je isplaćen potrošaču i nekamatnih troškova kredita (odnosno provizije ili drugih naknada koje nisu sastavni dio iznosa kredita koji je isplaćen potrošaču, a čine ukupan iznos koji je potrošač dužan platiti u izvršenju svoje obveze koja proizlazi iz ugovora o potrošačkom kreditu)?

⁽¹⁾ SL 2008., L 133, str. 66. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58. i ispravak SL 2014., L 283, str. 66.)

⁽²⁾ SL 1993., L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. studenoga 2022. uputio Upravni sud u Zagrebu (Hrvatska) –
LM protiv Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak**

(Predmet C-682/22)

(2023/C 35/40)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Upravni sud u Zagrebu

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: LM

Tuženik: Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak

Prethodno pitanje

1. Treba li članak 26. stavak 2. točku c) Okvirnog sporazuma između Vlade Republike Albanije i Komisije Europskih zajednica o pravilima za suradnju u svezi financijske pomoći Europske zajednice Republici Albaniji u provedbi pomoći u okviru instrumenata pretprijetne pomoći, potpisanog 18. listopada 2007., tumačiti na način da isključuje ovlast države članice, u konkretnom slučaju Republike Hrvatske, da oporezuje porezom na dohodak primitke koji su tijekom 2016.

godine isplaćeni njezinom državljaninu kao dugoročnom stručnjaku za obavljeni angažman na području Albanije na projektu čiji su korisnici državne institucije Republike Albanije i koji je financiran od strane Europske unije u okviru instrumenta pretpristupne pomoći IPA 2013.?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 4. studenoga 2022. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – Adusbef – Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari i dr./Presidenza del Consiglio dei ministri i dr.

(Predmet C-683/22)

(2023/C 35/41)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Adusbef – Associazione difesa utenti servizi bancari e finanziari, AIPE – Associazione italiana pressure equipment, Confimi Industria Abruzzo – Associazione dell'industria manifatturiera e dell'impresa privata dell'Abruzzo

Tuženici: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Infrastrutture e della Mobilità sostenibili, DIPE – Dipartimento programmazione e coordinamento della politica economica, Autorità di regolazione dei trasporti, Corte dei Conti, Avvocatura Generale dello Stato

Prethodna pitanja

1. Protivi li se pravu [Unije] tumačenje nacionalnog zakonodavstva na način da davatelj koncesije može pokrenuti postupak promjene subjekata i predmeta koncesije za autoceste tijekom njezina trajanja ili postupak ponovnog pregovaranja o toj koncesiji a da nije ocijenio niti se izjasnio o obvezi pokretanja postupka javne nabave?
2. Protivi li se pravu [Unije] tumačenje nacionalnog zakonodavstva na način da davatelj koncesije može pokrenuti postupak promjene subjekata i predmeta koncesije za autoceste tijekom njezina trajanja ili postupak ponovnog pregovaranja o toj koncesiji a da nije ocijenio pouzdanost koncesionara koji je počinio ozbiljnu povredu obveza?
3. Nalaže li se zakonodavstvom [Unije] obveza raskida koncesijskog odnosa u slučaju kad je utvrđena povreda načela javne nabave i/ili kad je utvrđena nepouzdanost nositelja koncesije za autoceste?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. studenoga 2022. uputio Tribunale di Oristano (Italija) – S.G./Unione di Comuni Alta Marmilla

(Predmet C-689/22)

(2023/C 35/42)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Oristano

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: S.G.

Tuženik: Unione di Comuni Alta Marmilla

Prethodno pitanje

Treba li članak 31. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članak 7. stavak 2. Direktive 2003/88/EZ ⁽¹⁾, čak i ako se razmatraju odvojeno, tumačiti na način da im se protive odredbe nacionalnog prava ili nacionalne prakse koje se opravdavaju poštovanjem obveza javnih financija, a na temelju kojih se osoblju javnih uprava, uključujući rukovodeće osoblje, u trenutku prestanka odnosa ni u kojem slučaju ne mogu priznati novčane naknade kojima se zamjenjuje stečeni, ali neiskorišteni godišnji odmor?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003., L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. listopada 2022. uputio Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Poljska) – I. sp. z o.o./M. W.**(Predmet C-693/22)**

(2023/C 35/43)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: I. sp. z o.o.

Tuženik: M. W.

Prethodno pitanje

Treba li članak 5. stavak 1. točku (a) u vezi s člankom 6. stavkom 1. točkama (a), (c) i (e) te s člankom 6. stavkom 3. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) ⁽¹⁾ tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis kojim se u okviru ovršnog postupka dopušta prodaja baze podataka u smislu članka 1. stavka 2. Direktive 96/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 1996. o pravnoj zaštiti baza podataka ⁽²⁾, koja sadržava osobne podatke, ako ispitanici na koje se ti podaci odnose nisu dali svoju privolu za takvu prodaju?

⁽¹⁾ SL 2016., L 119, str. 1. i ispravci SL 2018., L 127, str. 2. i SL 2021., L 74, str. 35.

⁽²⁾ SL 1996., L 77, str. 20. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 24., str. 36.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. studenoga 2022. uputio Městský soud v Praze (Češka Republika) – Fondee a.s./Česká národní banka**(Predmet C-695/22)**

(2023/C 35/44)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Městský soud v Praze

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Fondee a.s.

Tuženik: Česká národní banka

Prethodna pitanja

1. Ima li osoba koja je u skladu s člankom 3. stavkom 1. Direktive 2014/65/EU Europskoga parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (MiFID II) izuzeta iz područja primjene te direktive i u skladu s člankom 3. stavkom 3. te direktive nema koristi od slobode pružanja usluga u smislu njezina članka 34., pravo na slobodno pružanje usluga iz članka 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ako sama ne pruža investicijske usluge na temelju jedinstvene europske putovnice klijentu sa sjedištem u drugoj državi članici, već je primatelj investicijske usluge inozemnog subjekta koji koristi jedinstvenu europsku putovnicu ili na drugi način sudjeluje u njezinu pružanju krajnjem klijentu (posreduje u njezinu pružanju)?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, protive li se pravu Unije, osobito članku 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, odredbe kojima se investicijskom posredniku zabranjuje prijenos klijentovih naloga inozemnom subjektu koji se bavi trgovanjem vrijednosnim papirima?

⁽¹⁾ SL 2014., L 173, str. 349.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. studenoga 2022. uputio Apelativen sad Varna (Bugarska) – kazneni postupak protiv TP i OF

(Predmet C-698/22)

(2023/C 35/45)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Apelativen sad Varna

Stranke glavnog postupka

TP i OF

Prethodna pitanja

- I. Mogu li predmetom kaznenog djela nezakonitog prenošenja preko državne granice u smislu članka 242. stavka 3. Nakazatelnog kodeksa (Kazneni zakonik) biti tvari (u svojstvu materijala) koje se ne navode u Prilogu I. Uredbi (EZ) br. 111/2005 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. prosinca 2004., ali za koje je dokazano da su se upotrebljavale za nedopuštenu proizvodnju opojnih droga ili psihotropnih tvari, iako se ni nacionalnim pravom ni mjerodavnim pravom Unije ne propisuju posebna pravila za uvoz takvih tvari? Članak 242. stavak 3. Kaznenog zakonika blanketna je odredba koja upućuje na druge posebne propise kojima se izričito uređuje uvoz prekursora za droge. Je li nacionalna odredba članka 242. stavka 3. Kaznenog zakonika (čiji sadržaj odgovara sadržaju odredbe članka 354.a druge rečenice Kaznenog zakonika) u tom smislu u skladu s člankom 49. Povelje i člankom 7. EKLP-a ako ne postoje propisi za uvoz tih materijala koji mogu dopuniti kaznenopravnu blanketnu odredbu?
- II. U slučaju potvrdnog odgovora na to pitanje:
 - II.1. Koje je značenje izraza „rabila za nedopuštenu proizvodnju opojnih droga ili psihotropnih tvari” u smislu članka 2. točke (b) Uredbe (EZ) br. 111/2005 i podrazumijeva li se pod tim jednostavno miješanje tvari za proizvodnju opojnih droga ili psihotropnih tvari ili značenje može obuhvaćati i situacije u kojima su te tvari elementi u kemijskim reakcijama za sintezu opojnih droga ili psihotropnih tvari?

II.2. Delegiranom uredbom Komisije (EU) 2020/1737 ⁽²⁾ od 14. srpnja 2020. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 273/2004 Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe Vijeća (EZ) br. 111/2005 u pogledu uvrštenja određenih prekursora za droge na popis predviđenih tvari utvrđeno je da je tvar APAA izravni prekursor amfetamina te je uvrštena u kategoriju 1. Priloga I. Uredbi br. 273/2004 i u Prilog Uredbi br. 111/2005. Može li se APAA do njegova uvrštavanja u priloge smatrati tvari ili materijalom koji se upotrebljava za nedopuštenu proizvodnju opojnih droga ili psihotropnih tvari i koja su se pravila za uvoz posljedično na njega primjenjivala?

III. Mogu li se takve aktivnosti i postupanja koja su povezana s financiranjem, dogovaranjem i organizacijom uvoza tvari u smislu članka 2. točke (a) Uredbe (EZ) br. 111/2005 (APAAN i PMK), uključujući angažiranje drugih fizičkih i/ili pravnih osoba koje izravno podnose carinske deklaracije i sastavljaju uvozne carinske dokumente, smatrati „posredničkim aktivnostima”, „gospodarskim subjektom” ili „uvoznikom” u smislu članka 2. točaka (e), (f) i (h) Uredbe br. 111/2005?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 111/2005 od 22. prosinca 2004. o utvrđivanju pravila za nadzor trgovine prekursorima za droge između Zajednice i trećih zemalja (SL 2005., L 22, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 114.)

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/1737 od 14. srpnja 2020. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 273/2004 Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe Vijeća (EZ) br. 111/2005 u pogledu uvrštenja određenih prekursora za droge na popis predviđenih tvari (SL 2020., L 392, str. 1. i ispravak SL 2021., L 282, str. 38.)

Žalba koju je 24. studenoga 2022. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 14. rujna 2022. u predmetu T-775/20, PB/Komisija

(Predmet C-721/22 P)

(2023/C 35/46)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: J. Baquero Cruz, B. Araujo Arce, J. Estrada de Solà, agenti)

Druge stranke u postupku: PB, Vijeće Europske unije

Zahtjevi

Komisija od Suda zahtijeva da:

- ukine prvu i treću točku izreke presude koju je Opći sud Unije donio 14. rujna 2022. u predmetu T-775/20;
- vrati Općem sudu predmet na ponovno suđenje da meritorno odluči o tužbi za poništenje; i
- naloži osobi PB snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

- Komisija u prilog žalbi ističe razlog za poništenje koji se temelji na pogrešci koja se tiče prava.
- Komisija osporava zaključak Općeg suda koji u točki 65. pobijane presude, na temelju razmatranja iz točaka 51. do 64. te presude, smatra da Uredba PIF ⁽¹⁾ „stoga ne može sama činiti relevantnu pravnu osnovu za donošenje upravnih mjera kojima se nalaže povrat neosnovano plaćenih iznosa [...]”.

- Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava jer članci 4. i 7. Uredbe PIF čine samostalnu i dovoljno preciznu osnovu za donošenje upravnih mjera povrata, koje nisu sankcija.
- Opći je sud u točki 69. svoje presude naposljetku zaključio da zajednička primjena Financijske uredbe iz 2002. te članka 4. i 7. Uredbe PIF ne omogućuju donošenje mjere protiv tužitelja u prvostupanjskom postupku s obzirom na to da on nije bio izravni korisnik plaćanja.
- Prema Komisijinu mišljenju, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava jer članak 7. Uredbe PIF, primijenjen zajedno s člankom 4. navedene uredbe i člankom 103. Financijske uredbe iz 2002., čini dovoljno jasnu i preciznu odredbu kojom se omogućuje da se od tužitelja u prvostupanjskom postupku zahtijeva povrat čak i ako on nije bio izravni korisnik predmetnih plaćanja.

(¹) Uredba Vijeća (EZ, Euroatom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL 1995., L 312, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 5.)

Zahtjev za dozvolu pljenidbe podnesen 30. studenoga 2022. – Ntinos Ramon/Europska komisija

(Predmet C-742/22 SA)

(2023/C 35/47)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Podnositelj zahtjeva: Ntinos Ramon (zastupnici: Achilleas Dimitriadis, Charalampos Pogiatzis i Alexandros Dimitriadis, odvjetnici, Pavlos Eleftheriadis, *barrister*)

Protivnik zahtjeva: Europska komisija

Zahtjevi

Podnositelj zahtjeva traži od Suda da:

- ukine imunitet Europskoj komisiji u smislu članka 1. Protokola br. 7 o povlasticama i imunitetima Europske unije te odobri dostavu i izvršenje privremene dozvole za pljenidbu prema trećim osobama od 23. lipnja 2022. koju je izdao Eparchiako Dikastirio Ammochostou (Okružni sud u Famagusti, Cipar) protiv Europske komisije, pod uvjetom ukidanja njezina imuniteta, u vezi s potraživanjima N. Ramona prema Republici Turskoj u iznosu od 622 114,52 eura koji je Europski sud za ljudska prava (ESLJP) 2010. dodijelio podnositelju zahtjeva zbog toga što su turske vlasti nezakonitim oduzimanjem njegove imovine povrijedile njegova prava,
- naloži svaku mjeru i/ili pravni lijek koje Sud u ovom predmetu smatra pravičnima,
- naloži Komisiji snošenje troškova, uvećanih za PDV.

Razlozi za podnošenje zahtjeva i glavni argumenti

Republika Turska ima određena nesporna, tekuća i dospjela potraživanja prema Europskoj uniji na temelju sljedećih sporazuma o financiranju sklopljenih između Unije i Republike Turske:

- (a) Sporazum o financiranju 2018. „Godišnji akcijski program za Tursku – 2018.” od 6. studenoga 2019., u iznosu od 98,4 milijuna eura;
- (b) Sporazum o financiranju 2019. „Godišnji akcijski program za Tursku – 2019.”, od 4. lipnja 2020., u maksimalnom iznosu od 157,7 milijuna eura;
- (c) Sporazum o financiranju 2020. „Godišnji akcijski program za Tursku – 2019.” od 26. ožujka 2021., u iznosu od 122 milijuna eura.

Svrha predpristupne pomoći Europske unije je osobito pomoći Turskoj da poduzme reforme kojima će se približiti pravnoj stečevini Unije, uključujući vladavinu prava i poštovanje ljudskih prava.

Pljenidba prema trećim osobama koju zahtijeva podnositelj zahtjeva odnosi se na izvršenje presude Europskog suda za ljudska prava od 26. listopada 2010. donesene u predmetu Ramon protiv Turske (CE:ECHR:2010:1026JUD 002909295) te predstavlja mjeru koja promiče zaštitu i poštovanje ljudskih prava.

Pljenidba prema trećim osobama potraživanja koje Turska ima prema Europskoj uniji do iznosa koji Republika Turska duguje N. Ramonu neće omesti pravilno funkcioniranje Europske unije niti narušiti njezinu neovisnost. Naprotiv, doprinijet će ostvarenju jednog od glavnih ciljeva predpristupne pomoći odobrene Turskoj, odnosno toga da država pristupnica poštuje vladavinu prava i štiti ljudska prava.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2022. – PKK/Vijeće

(Spojeni predmeti T-316/14 RENV i T-148/19) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja protiv PKK-a s ciljem borbe protiv terorizma – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zajedničko stajalište 2001/931/ZVSP – Primjenjivost na oružane sukobe – Teroristička skupina – Činjenična osnova odluka o zamrzavanju financijskih sredstava – Odluka koju je donijelo nadležno tijelo – Tijelo treće države – Preispitivanje – Proporcionalnost – Obveza obrazlaganja – Prava obrane – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Prilagodba tužbe”)

(2023/C 35/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Kurdistan Workers' Party (PKK) (zastupnici: A. van Eik i T. Buruma, odvjetnice)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Van Overmeire i B. Driessen, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku u predmetu T-316/14 RENV: Europska komisija (zastupnici: T. Ramopoulos, J. Norris, J. Roberti di Sarsina i R. Tricot, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku u žalbenom postupku: Francuska Republika (zastupnici: A.-L. Desjonquères, B. Fodda i J.-L. Carré, agenti), Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. Bulterman i J. Langer, agenti)

Predmet

Tužbom u predmetu T-316/14 RENV, na temelju članka 263. UFEU-a, tužitelj traži poništenje:

- Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 125/2014 od 10. veljače 2014. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) br. 714/2013 (SL 2014., L 40, str. 9.);
- Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 790/2014 od 22. srpnja 2014. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 125/2014 (SL 2014., L 217, str. 1.);
- Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/521 od 26. ožujka 2015. o ažuriranju i izmjeni popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2014/483/ZVSP (SL 2015., L 82, str. 107.);
- Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/513 od 26. ožujka 2015. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 790/2014 (SL 2015., L 82, str. 1.);
- Odluke Vijeća (ZVSP) 2015/1334 od 31. srpnja 2015. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2015/521 (SL 2015., L 206, str. 61.);

- Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/1325 od 31. srpnja 2015. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2015/513 (SL 2015., L 206, str. 12.);
- Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/2425 od 21. prosinca 2015. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2015/1325 (SL 2015., L 334, str. 1.);
- Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2016/1127 od 12. srpnja 2016. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2015/2425 (SL 2016., L 188, str. 1.);
- Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2017/150 od 27. siječnja 2017. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2016/1127 (SL 2017., L 23, str. 3.);
- Odluke Vijeća (ZVSP) 2017/1426 od 4. kolovoza 2017. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma, i o stavljanju izvan snage Odluke (ZVSP) 2017/154 (SL 2017., L 204, str. 95.);
- Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2017/1420 od 4. kolovoza 2017. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma, i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2017/150 (SL 2017., L 204, str. 3.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na njega.

Svojom tužbom u predmetu T-148/19, također na temelju članka 263. UFEU-a, tužitelj traži poništenje:

- Odluke Vijeća (ZVSP) 2019/25 od 8. siječnja 2019. o izmjeni i ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke (ZVSP) 2018/1084 (SL 2019., L 6, str. 6);
- Odluke Vijeća (ZVSP) 2019/1341 od 8. kolovoza 2019. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke 2019/25 (SL 2019., L 209, str. 15.);
- Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2019/1337 od 8. kolovoza 2019. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) 2019/24 (SL 2019., L 209, str. 1.);
- Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2020/19 od 13. siječnja 2020. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2019/1337 (SL 2020., L 8I, str. 1.);
- Odluke Vijeća (ZVSP) 2020/1132 od 30. srpnja 2020. o ažuriranju popisa osoba, skupina i subjekata na koje se primjenjuju članci 2., 3. i 4. Zajedničkog stajališta 2001/931/ZVSP o primjeni posebnih mjera u borbi protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Odluke (ZVSP) 2020/20 (SL 2020., L 247, str. 18.);

- Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2020/1128 od 30. srpnja 2020. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe 2020/19 (SL 2020., L 247, str. 1.), u dijelu u kojem se ti akti odnose na njega.

Izreka

1. Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 125/2014 od 10. veljače 2014. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe (EU) br. 714/2013 i Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 790/2014 od 22. srpnja 2014. o provedbi članka 2. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 2580/2001 o posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata s ciljem borbe protiv terorizma i o stavljanju izvan snage Provedbene uredbe br. 125/2014 poništavaju se u dijelu u kojem se odnose na Kurdistan Workers' Party (PKK).
2. Tužba u predmetu T-316/14 RENV u preostalom se dijelu odbija.
3. Tužba u predmetu T-148/19 se odbija.
4. PKK i Vijeće Europske unije snosit će svaki svoje troškove u vezi s predmetima T-316/14, C-46/19 P, T-316/14 RENV i T-148/19.
5. Europska komisija, Francuska Republika i Kraljevina Nizozemska snosit će svaka svoje troškove.

(¹) SL C 245, 28. 7. 2014.

Presuda Općeg suda od 30. studenog 2022. – Trasta Komerčbanka i dr./ESB

(Predmet T-698/16) (¹)

(„Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama – Posebne nadzorne zadatke povjerene ESB-u – Odluka o povlačenju odobrenja za rad danog kreditnoj instituciji – Smrt tužitelja – Djelomična obustava postupka – Nadležnosti nadležnih nacionalnih tijela država članica sudionica i ESB-a u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma – Jednako postupanje – Proporcionalnost – Zaštita legitimnih očekivanja – Pravna sigurnost – Zloupotrebavanje ovlasti – Prava obrane – Obveza obrazlaganja”)

(2023/C 35/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Trasta Komerčbanka AS (Riga, Latvija) i 6 drugih tužitelja navedenih u prilogu tužbi (zastupnik: O. Behrends, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: E. Koupepidou, C. Hernández Saseta i A. Witte, agenti, uz asistenciju B. Schneidera, odvjetnika)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Republika Latvija (zastupnici: K. Pommere i J. Davidoviča, agenti), Europska komisija (zastupnici: V. Di Bucci i A. Steiblytė, agenti)

Predmet

Tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelji zahtijevaju poništenje odluke ECB/SSM/2016 – 529900WIP0INFDAWTJ81/2 WOANCA-2016-0005 ESB-a od 11. srpnja 2016. o povlačenju odobrenja za rad danog društvu Trasta Komerčbanka za pristupanje djelatnosti kreditnih institucija.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi koju je podnio Igors Buimisters.
2. Tužba se odbija.
3. Društvu Trasta Komerčbanka AS i drugim tužiteljima čija imena su navedena u prilogu tužbi, uz iznimku I. Buimistersa, nalaže se snošenje troškova.
4. I. Buimistersu nalaže se snošenje vlastitih troškova.
5. Europska komisija i Republika Latvija snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 441, 28. 11. 2016.

Presuda Općeg suda od 30. studenog 2022. – Austrija/Komisija

(Predmet T-101/18) (¹)

(„Državne potpore – Nuklearna industrija – Potpora koju Mađarska planira dodijeliti za razvoj novih nuklearnih reaktora na lokaciji Paks – Odluka kojom se potpora proglašava spojivom s unutarnjim tržištem pod uvjetom ispunjenja određenih obveza – Članak 107. stavak 3. točka (c) UFEU-a – Usklađenost potpore s pravom Unije koje se ne odnosi na državne potpore – Neraskidiva povezanost – Promicanje nuklearne energije – Članak 192. prvi stavak Ugovora o Euratomu – Načela zaštite okoliša, onečišćivač plaća, opreznosti i održivosti – Određivanje predmetne gospodarske djelatnosti – Disfunkcija tržišta – Narušavanje tržišnog natjecanja – Proporcionalnost potpore – Potreba za državnom intervencijom – Određivanje elemenata potpore – Postupak javne nabave – Obveza obrazlaganja”)

(2023/C 35/50)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Republika Austrija (zastupnici: J. Schmoll, F. Koppensteiner, M. Klamert i T. Ziniel, agenti, uz asistenciju H. Kristoferitscha, odvjetnika)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: K. Blanck, K. Herrmann i P. Němečková, agenti)

Intervenijent u potporu tužitelju: Veliko Vojvodstvo Luksemburg (zastupnici: A. Germeaux i T. Schell, agenti, uz asistenciju P. Kinscha, odvjetnika)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Češka Republika (zastupnici: M. Smolek, J. Vláčil, T. Müller, J. Pavliš i L. Halajová, agenti), Francuska Republika (zastupnici: E. de Moustier i P. Dodeller, agenti), Mađarska (zastupnici: M. Fehér, agent, uz asistenciju P. Nagya, N. Grácie Malfeita, B. Karsaija, odvjetnika i C. Bellamyja, KC), Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent), Slovačka Republika (zastupnik: S. Ondrášiková, agent), Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: F. Shibli, L. Baxter i S. McCrory, agenti, uz asistenciju T. Johnstona, *barristera*)

Predmet

Republika Austrija svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a zahtjeva poništenje Odluka Komisije (EU) 2017/2112 od 6. ožujka 2017. o državnoj potpori SA.38454 – 2015/C (ex 2015/N) koju Mađarska planira provesti za potporu izgradnji dva nova nuklearna reaktora u nuklearnoj elektrani Paks II (SL 2017., L 317, str. 45.).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Republika Austrija snosit će vlastite troškove i one nastale Europskoj komisiji.
3. Češka Republika, Francuska Republika, Veliko Vojvodstvo Luksemburg, Mađarska, Republika Poljska, Slovačka Republika i Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 152, 30. 4. 2018.

Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – PNB Banka/ESB

(Predmet T-275/19) (¹)

(„Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama – Ovlasti ESB-a – Istražne ovlasti – Nadzori na licu mjesta – Članak 12. Uredbe (EU) br. 1024/2013 – Odluka ESB-a o provođenju nadzora u prostorijama manje značajne kreditne institucije – Tužba za poništenje – Akt koji se može pobijati – Dopuštenost – Nadležnost ESB-a – Obveza obrazlaganja – Elementi koji mogu opravdati nadzor – Članak 106. Poslovnika – Zahtjev za raspravu bez navođenja razloga”)

(2023/C 35/51)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: PNB Banka AS (Riga, Latvija) (zastupnik: O. Behrends, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: C. Hernández Saseto, F. Bonnard i V. Hümpfner, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis i A. Steiblytė, agenti)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje odluke Europske središnje banke (ESB), koja je dostavljena dopisom od 14. veljače 2019., o provođenju nadzora na licu mjesta u njegovim poslovnim prostorijama.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. PNB Banka AS snosit će vlastite troškove i troškove Europske središnje banke (ESB).
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 213, 24. 6. 2019.

Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – PNB Banka/ESB(Predmet T-301/19) ⁽¹⁾

(„Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama – Članak 6. stavak 5. točka (b) Uredbe (EU) br. 1024/2013 – Potreba izravnog nadzora ESB-a nad manje značajnog kreditnom institucijom – Zahtjev nacionalnog nadležnog tijela – Članak 68. stavak 5. Uredbe (EU) br. 468/2014 – Odluka ESB-a kojom se PNB Banka razvrstava kao značajan subjekt koji podliježe njegovu izravnom bonitetnom nadzoru – Obveza obrazlaganja – Proporcionalnost – Prava obrane – Pristup upravnom spisu – Izvješće predviđeno člankom 68. stavkom 3. Uredbe br. 468/2014 – Članak 106. Poslovnika – Zahtjev za raspravu bez navođenja razloga”)

(2023/C 35/52)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: PNB Banka AS (Riga, Latvija) (zastupnik: O. Behrends, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: C. Hernández Saseta, F. Bonnard i D. Segoin, agenti)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje odluke Europske središnje banke (ESB), koja je dostavljena dopisom od 1. ožujka 2019., o njegovu razvrstavanju kao značajnog subjekta koji podliježe njezinu izravnom bonitetnom nadzoru.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. PNB Banka AS snosit će vlastite troškove kao i troškove Europske središnje banke (ESB).

⁽¹⁾ SL C 246, 22. 7. 2019.

Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – PNB Banka/ESB(Predmet T-330/19) ⁽¹⁾

(„Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama – Članak 22. Direktive 2013/36/EU – Protivljenje ESB-a stjecanju kvalificiranih udjela u kreditnoj instituciji – Početak razdoblja procjene – Intervencija ESB-a u početnoj fazi postupka – Kriteriji financijske stabilnosti predloženog stjecatelja i poštovanje bonitetnih zahtjeva – Postojanje opravdanog razloga za protivljenje stjecanju na temelju jednog ili više kriterija za procjenu – Članak 106. Poslovnika – Zahtjev za raspravu bez navođenja razloga”)

(2023/C 35/53)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: PNB Banka AS (Riga, Latvija) (zastupnik: O. Behrends, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: C. Hernández Saseta, F. Bonnard i V. Hümpfner, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis i A. Steiblyté, agenti)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje odluke, koja je dostavljena dopisom od 21. ožujka 2019., kojom se Europska središnja banka (ESB) odlučila usprotiviti transakciji stjecanja kvalificiranih udjela u B.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. PNB Banka AS snosit će vlastite troškove kao i troškove Europske središnje banke (ESB).
3. Europska komisija snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 270, 12. 8. 2019.

Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – PNB Banka/ESB

(Predmet T-230/20) (¹)

(„Ekonomska i monetarna politika – Bonitetni nadzor nad kreditnim institucijama – Uredba (EU) br. 1024/2013 – Posebne zadaće nadzora povjerene ESB-u – Odluka o povlačenju odobrenja za rad danog kreditnoj instituciji PNB Banka – Prijedlog nadležnog nacionalnog tijela za povlačenje odobrenja za rad – Odluka o insolventnosti PNB Banke – Razuman rok – Obveza obrazlaganja – Proporcionalnost”)

(2023/C 35/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: PNB Banka AS (Riga, Latvija) (zastupnik: O. Behrends, odvjetnik)

Tuženik: Europska središnja banka (zastupnici: C. Hernández Saseto, F. Bonnard i V. Hümpfner, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Republika Latvija (zastupnici: K. Pommere i J. Davidoviča i E. Bārdiņš, agenti)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a, tužitelj zahtijeva poništenje odluke Europske središnje banke (ESB) od 17. veljače 2020., ECB-SSM-220-LV-PNB-1, WHD-2019-0016, kojom se povlači njegovo odobrenje za rad kao kreditna institucija.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. PNB Banka AS snosi, osim vlastitih, troškove Europske središnje banke (ESB), uključujući troškove postupka privremene pravne zaštite.

3. Republika Latvija snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 209, 22. 6. 2020.

Presuda Općeg suda od 23. studenoga 2022. – Westfälische Drahtindustrie i dr./Komisija

(Predmet T-275/20) (¹)

(„Tužba za poništenje i naknadu štete – Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Europsko tržište čelika za prednapinjanje – Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u – Suspenzija obveze da se osigura bankarska garancija – Privremena obročna otplata – Presuda kojom se djelomično poništava odluka i određuje novčana kazna čiji je iznos jednak iznosu prvotno izrečene novčane kazne – Uračunavanje privremeno izvršenih uplata – Zatezne kamate – Članak 266. prvi stavak UFEU-a – Stjecanje bez osnove – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima – Povrat neosnovano uplaćenih iznosa – Nepostojanje pravne osnove – Nezakonitost”)

(2023/C 35/55)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Njemačka), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Njemačka) (zastupnici: O. Duys i N. Tkatchenko, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P. Rossi i L. Mantl, agenti)

Predmet

Svojim tužbama tužitelji kao glavno traže, prvo, poništenje na temelju članka 263. UFEU-a dopisa Europske komisije od 2. ožujka 2020. kojim im je ta institucija naložila da joj plate iznos od 12 236 931,69 eura, koji po njezinu mišljenju odgovara preostalom nepodmirenom iznosu novčane kazne koja im je izrečena 30. rujna 2010.; drugo, utvrđenje da je uplatom iznosa od 18 149 636,24 eura dana 17. listopada 2019. novčana kazna u potpunosti podmirena; i, treće, nalaganje Komisiji da WDI-ju isplati iznos od 1 633 085,17 eura, uvećan za kamate tekuće od potonje navedenog datuma, zbog stjecanja bez osnove od strane te institucije. Tužitelji podredno traže, na temelju članka 268. UFEU-a, da se Komisiji naloži da im isplati iznos od 12 236 931,69 eura, koji Komisija potražuje od WDI-ja, kao i preplaćeni iznos koji je ta institucija primila, do iznosa od 1 633 085,17 eura, uvećan za kamate tekuće od 17. listopada 2019. do potpunog povrata dugovanog iznosa.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvima Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG i Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 247, 27. 7. 2020.

Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – Litva/Komisija**(Predmet T-537/20) ⁽¹⁾****(„EFJP i EPFRR – Izdaci isključeni iz financiranja – Izdaci nastali za Litvu – Potpora za prijevremeno umirovljenje – Članak 52. stavak 2. Uredbe (EU) br. 1306/2013 – Članak 34. stavak 6. i članak 35. stavak 1. Provedbene uredbe (EU) br. 908/2014”)**

(2023/C 35/56)

Jezik postupka: litavski

Stranke

Tužitelj: Republika Litva (zastupnici: R. Dzikovič i K. Dieninis, agenti)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Aquilina, J. Jokubauskaitė i M. Kaduczak, agenti)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a Republika Litva traži poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2020/859 od 16. lipnja 2020. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka država članica nastalih u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2020., L 195, str. 59.), u dijelu kojem joj se nalaže paušalni financijski ispravak od 5 %, isključivši tako iznos od 2 186 447,97 eura iz financiranja koje je isplaćeno u okviru mjere potpore za prijevremeno umirovljenje tijekom razdoblja od 16. listopada 2013. do 30. lipnja 2018.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Republici Litvi nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 359, 26. 10. 2020.

Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – CCPL i dr./Komisija**(Predmet T-130/21) ⁽¹⁾****(„Tržišno natjecanje – Zabranjeni sporazumi – Maloprodajna pakiranja za hranu – Odluka kojom se zamjenjuje iznos novčane kazne – Načini izračuna novčane kazne – Pripisivanje protupravnog ponašanja – Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni iz 2006. – Gornja granica novčane kazne – Proporcionalnost – Jednako postupanje – Sposobnost plaćanja”)**

(2023/C 35/57)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelji: CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio nell'Emilia, Italija), Coopbox Group SpA (Bibbiano, Italija), Coopbox Eastern s.r.o. (Nové Mesto nad Váhom, Slovačka) (zastupnici: E. Cucchiara i E. Rocchi, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P. Rossi i T. Baumé, agenti)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelji zahtijevaju poništenje Odluke Komisije C(2020) 8940 final od 17. prosinca 2020. o zamjeni novčanih kazni utvrđenih Odlukom Komisije C(2015) 4336 final od 24. lipnja 2015. u vezi s postupkom na temelju članka 101. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-u (predmet AT.39563 – Maloprodajna pakiranja za hranu).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društva CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox Group SpA i Coopbox Eastern s.r.o. snosit će, osim vlastitih troškova, troškove Europske komisije, uključujući troškove koji se odnose na postupak privremene pravne zaštite.

(¹) SL C 148, 26. 4. 2021.

Presuda Općeg suda od 30. studenog 2022. – Italija/Komisija

(Predmet T-221/21) (¹)

(„EFJP i EPFRR – Rashodi isključeni iz financiranja – Program potpora po površini – Financijski ispravci – Pojam „trajni travnjak” – Članak 4. stavak 1. točka (h) Uredbe (EU) br. 1307/2013 – Članak 5. stavak 3. Delegirane uredbe (EU) br. 499/2014”)

(2023/C 35/58)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju C. Gerardisa, G. Rocchitta i E. Feola, *avvocati dello Stato*)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: P. Rossi, J. Aquilina i F. Moro, agenti)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a Talijanska Republika traži poništenje Provedbene odluke Komisije (EU) 2021/261 od 17. veljače 2021. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih rashoda nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2021., L 59, str. 10.), u dijelu u kojem se odnosi na određene rashode koji su za nju nastali.

Izreka

1. Poništava se Provedbena odluka Komisije (EU) 2021/261 od 17. veljače 2021. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih rashoda nastalih za države članice u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) u dijelu u kojem Talijanskoj Republici nalaže paušalni ispravak od 2 %, u odnosu na potpore po površini dodijeljene u Italiji, u iznosu od 67 368 272,99 eura za financijsku godinu 2017.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Talijanska Republika i Europska komisija snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 228, 14. 6. 2021.

Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2022. – KN/Parlament(Predmet T-401/21) ⁽¹⁾

(„Institucionalno pravo – Član EGSO-a – Postupak davanja razrješnice za izvršenje proračuna EGSO-a za financijsku godinu 2019. – Rezolucija Parlamenta u kojoj se tužitelja identificira kao počinitelja psihičkog uznemiravanja – Tužba za poništenje – Akt koji se ne može pobijati – Nedopuštenost – Tužba za naknadu štete – Zaštita osobnih podataka – Pretpostavka nedužnosti – Obveza povjerljivosti – Načelo dobre uprave – Proporcionalnost – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima”)

(2023/C 35/59)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: KN (zastupnici: M. Casado García-Hirschfeld i M. Aboudi, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: R. Crowe, C. Burgos i M. Allik, agenti)

Predmet

Tužitelj KN svojom tužbom traži, s jedne strane, na temelju članka 263. UFEU-a, poništenje Odluke (EU, Euratom) 2021/1552 Europskog parlamenta od 28. travnja 2021. o razrješnici za izvršenje općeg proračuna Europske unije za financijsku godinu 2019., dio VI. – Europski gospodarski i socijalni odbor (SL 2021., L 340, str. 140.) i Rezolucije (EU) 2021/1553 Europskog parlamenta od 29. travnja 2021. s primjedbama koje su sastavni dio Odluke o razrješnici za izvršenje općeg proračuna Europske unije za financijsku godinu 2019., dio VI. – Europski gospodarski i socijalni odbor (SL 2021., L 340, str. 141.) i, s druge strane, na temelju članka 268. UFEU-a, naknadu štete koju je pretrpio zbog pobijanih akata.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Osobi KN nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 338, 23. 8. 2021.

Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – Neoperl/EUIPO (Prikaz cilindričnog sanitarnog umetka)(Predmet T-487/21) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Prijava žiga Europske unije koji prikazuje cilindrični sanitarni umetak – Pozicijski taktilni žig – Apsolutni razlozi za odbijanje – Područje primjene zakona – Isticanje po službenoj dužnosti – Razmatranje razlikovnog karaktera koje provodi žalbeno vijeće – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001) – Znak od kojeg se ne može sastojati žig Europske unije – Nepostojanje preciznog i samodostatnog grafičkog prikaza taktilnog dojma znaka – Članak 4. i članak 7. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2007 (koji su postali članak 4. i članak 7. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2023/C 35/60)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Neoperl AG (Reinach, Švicarska) (zastupnik: U. Kaufmann, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: T. Klee i D. Hanf, agenti)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj zahtijeva poništenje odluke petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 3. lipnja 2021. (predmet R 2327/2019-5).

Izreka

1. Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 3. lipnja 2021. (predmet R 2327/2019-5).
2. EUIPO-u se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 391, 27. 9. 2021.

Presuda Općeg suda od 23. studenoga 2022. – Zeta Farmaceutici/EUIPO – Specchiasol (EUPHYTOS)

(Predmet T-515/21) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije EUPHYTOS – Raniji figurativni žig Europske unije EuPhidra – Dokaz o stvarnoj uporabi ranijeg žiga – Članak 56. stavak 2. i članak 43. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 40/94 [koji su postali članak 64. stavak 2. i članak 47. stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001] – Relevantna razdoblja – Podnošenje dokaza prvi put pred žalbenim vijećem – Diskrecijska ovlast žalbenog vijeća – Kvalifikacija novih ili dodatnih dokaza – Članak 95. stavak 2. Uredbe 2017/1001 – Članak 27. stavak 4. Delegirane uredbe (EU) 2018/625”)

(2023/C 35/61)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Zeta Farmaceutici SpA (Vicenza, Italija) (zastupnici: F. Celluprica, F. Fischetti i F. De Bono, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: S. Scardocchia, J. Crespo Carrillo i D. Hanf, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Specchiasol Srl (Bussolengo, Italija)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje i preinaku odluke prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 10. lipnja 2021. (predmet R 2094/2019-1).

Izreka

1. Poništava se odluka prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 10. lipnja 2021. (predmet R 2094/2019-1).

2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. EUIPO će snositi vlastite troškove, kao i troškove društva Zeta Farmaceutici SpA.

⁽¹⁾ SL C 422, 18. 10. 2021.

**Presuda Općeg suda od 30. studenog 2022. – ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk/EUIPO – ESSAtech
(Accessoire pour télécommande sans fil)**

(Predmet T-612/21) ⁽¹⁾

(„Dizajn Zajednice – Postupak za proglašenje dizajna ništavim – Registrirani dizajn Zajednice koji prikazuje pribor za bežični daljinski upravljač – Razlog za ništavost – Obilježja izgleda proizvoda koja su isključivo uvjetovana njegovom tehničkom funkcijom – Članak 8. stavak 1. i članak 25. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 6/2002 – Činjenice ili dokazi koji su prvi put podneseni pred žalbenim vijećem – Članak 63. stavak 2. Uredbe br. 6/2002 – Obveza obrazlaganja – Članak 41. stavak 1. i stavak 2. točka (c) Povelje o temeljnim pravima”)

(2023/C 35/62)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk s.c. (Sosnowiec, Poljska) (zastupnik: M. Oleksyn, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Chylińska i J. Ivanauskas, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: ESSAtech (Přistoupim, Češka Republika)

Predmet

Svojom tužbom koja se temelji na članku 263. UFEU-a tužitelj zahtijeva poništenje odluke trećeg žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo od 14. srpnja 2021. (predmet R 1072/2020-3).

Izreka

1. Poništava se odluka trećeg žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 14. srpnja 2021. (predmet R 1072/2020-3).
2. EUIPO-u se nalaže snošenje troškova nastalih u okviru postupka pred žalbenim vijećem EUIPO-a i troškova postupka pred Općim sudom.

⁽¹⁾ SL C 502, 13. 12. 2021.

Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – Puma/EUIPO – Vaillant (Puma)

(Predmet T-623/21) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava verbalnog žiga Europske unije Puma – Raniji figurativni žig Europske unije PUMA – Relativni razlog za odbijanje – Povreda ugleda – Članak 8. stavak 5. Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2023/C 35/63)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Puma SE (Herzogenaurach, Njemačka) (zastupnici: M. Schunke i P. Trieb, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: J. Schäfer, D. Stoyanova-Valchanova i E. Markakis, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Vaillant GmbH (Remscheid, Njemačka) (zastupnik: S. Abrar, odvjetnik)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj zahtijeva poništenje odluke prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 8. srpnja 2021. (predmet R 1875/2019-1).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Puma SE nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 471, 22. 11. 2021.

Presuda Općeg suda od 30. studenog 2022. – Mendes/EUIPO – Actial Farmaceutica (VSL3TOTAL)

(Predmet T-678/21) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije VSL3TOTAL – Raniji verbalni žig Europske unije VSL#3 – Relativni razlog za odbijanje – vjerojatnost dovođenja u zabludu – Sličnost znakova – Sličnost proizvoda – Članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 53. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 8. stavak 1. točka (b) i članak 60. stavak 1. točka (a) Uredbe (EU) 2017/1001)”

(2023/C 35/64)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Mendes SA (Lugano, Švicarska) (zastupnik: M. Cavattoni, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik): T. Frydendahl, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Actial Farmaceutica Srl (Rim, Italija) (zastupnici: M. Mostardini, F. Mellucci i F. Rombolà, odvjetnici)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj zahtijeva poništenje odluke drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 17. kolovoza 2021. (predmet R 1568/2020-2).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Mendes SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 502, 13. 12. 2021.

Presuda Općeg suda od 23. studenoga 2022. – Allessa/EUIPO – Dumerth (CASSELLAPARK)**(Predmet T-701/21) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Verbalni žig Europske unije CASSELLAPARK – Apsolutni razlozi za odbijanje – Razlikovni karakter – Nepostojanje opisnog karaktera – Nepostojanje žiga kojim se javnost može dovesti u zabludu – Članak 7. stavak 1. točke (b), (c) i (g) Uredbe (EZ) br. 207/2009 [koji je postao članak 7. stavak 1. točke (b), (c) i (g) Uredbe (EU) 2017/1001] – Obveza obrazlaganja – Članak 94. Uredbe 2017/1001”)

(2023/C 35/65)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Allessa GmbH (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: S. Fröhlich, M. Hartmann i H. Lerchl, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Nicolás Gómez i D. Hanf, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Carim Dumerth (Frankfurt na Majni, Njemačka) (zastupnici: T. Wieland i C. Corbet, odvjetnici)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje odluke petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 11. kolovoza 2021. (predmet R 1043/2020-5).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Allessa GmbH nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 2, 3. 1. 2022.

Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – Bora Creations/EUIPO (essence)**(Predmet T-738/21) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije essence – Apsolutni razlozi za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001”)

(2023/C 35/66)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Bora Creations, SL (Andratx, Španjolska) (zastupnici: R. Lange i M. Ebner, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: M. Eberl i E. Markakis, agenti)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje odluke četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 21. rujna 2021. (predmet R 693/2021-4).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Bora Creations, SL, nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 37, 24. 1. 2022.

Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – Borussia VfL 1900 Mönchengladbach/EUIPO – Neng (Fohlenelf)

(Predmet T-747/21) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak opoziva – Verbalni žig Europske unije Fohlenelf – Stvarna uporaba žiga – Članak 58. stavak 1. točka (a), članak 94. stavak 1. i članak 97. stavak 1. točka (d) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2023/C 35/67)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Borussia VfL 1900 Mönchengladbach GmbH (Mönchengladbach, Njemačka) (zastupnik: R. Kitzberger, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Söder i E. Nicolás Gómez, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: David Neng (Brüggen, Njemačka) (zastupnik: D. Breuer, odvjetnik)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje odluke četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 28. rujna 2021. (predmet R 2126/2020-4).

Izreka

1. Odluka četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 28. rujna 2021. (predmet R 2126/2020-4) poništava se u dijelu u kojem je odbijen dokaz stvarne uporabe verbalnog žiga Europske unije Fohlenelf za sljedeće proizvode: „sapuni” iz razreda 3., „papirnate ili plastične samoljepljive folije, samoljepljive naljepnice” iz razreda 16., „proizvodi od porculana i gline” iz razreda 21., kao i „boce za piće”, u dijelu u kojem je riječ o jednoj od potkategorija proizvoda „kuhinjski spremnici”, također iz razreda 21., „veliki tekstilni ručnici” iz razreda 24., i „igre, igračke” iz razreda 28.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Svaka stranka snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 37, 24. 1. 2022.

Presuda Općeg suda od 30. studenog 2022. – Lila Rossa Engros/EUIPO (LiLAC)**(Predmet T-780/21) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Prijava figurativnog žiga Europske unije LiLAC – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)**

(2023/C 35/68)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Tužitelj: Lila Rossa Engros SRL (Voluntari, Rumunjska) (zastupnik: O. Anghel, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: V. Ruzek, agent)

Predmet

Svojom tužbom koja se temelji na članku 263. UFEU-a tužitelj zahtijeva djelomično poništenje odluke petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 10. studenoga 2021. (predmet R 441/2021-5).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvo Lila Rossa Engros SRL snosit će vlastite troškove, kao i troškove nastale Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 95, 28. 2. 2022.

Presuda Općeg suda od 30. studenog 2022. – Hasco TM/EUIPO – Esi (NATURCAPS)**(Predmet T-12/22) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak za brisanje – Verbalni žig Europske unije NATURCAPS – Raniji nacionalni verbalni žig NATURKAPS – Nepostojanje stvarne uporabe ranijeg žiga – Članak 64. stavak 2. Uredbe (EU) 2017/1001 – Kvalifikacija farmaceutskih proizvoda i dodataka prehrani”)**

(2023/C 35/69)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Hasco TM sp. z o.o. sp.k. (Wrocław, Poljska) (zastupnik: M. Krekora, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Ivanauskas, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Esi Srl (Albisola Superiore, Italija)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a, tužitelj zahtijeva poništenje odluke četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 9. studenoga 2021. (predmet R 617/2021-4).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Hasco TM sp. z o.o. sp.k. nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 109, 7. 3. 2022.

Presuda Općeg suda od 30. studenog 2022. – Korporacija „Masternet”/EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)

(Predmet T-85/22) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom opoziva – Verbalni žig Europske unije STAYER – Stvarna uporaba žiga – Članak 15. i članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 18. i članak 58. stavak 1. točka (a), Uredba (EU) 2017/1001) – Kvalifikacija proizvoda za koje je dokazana stvarna uporaba”)

(2023/C 35/70)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ZAO Korporacija „Masternet” (Moskva, Rusija) (zastupnik: N. Bürglen, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Ivanauskas, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Španjoska) (zastupnici: P. Creta, A. Lanzarini, B. Costa i M. Lazzarotto, odvjetnici)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje odluke prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 16. prosinca 2021. (predmet R 932/2021-1).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. ZAO Korporacija „Masternet” nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 158, 11. 4. 2022.

Presuda Općeg suda od 23. studenoga 2022. – General Wire Spring/EUIPO (GENERAL PIPE CLEANERS)

(Predmet T-151/22) (¹)

(„Žig Europske unije – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija – Verbalni žig GENERAL PIPE CLEANERS – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)

(2023/C 35/71)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: General Wire Spring Co. (McKees Rocks, Pensilvanija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: E. Carrillo, odvjetnica)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: R. Raponi, agent)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje odluke petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 11. siječnja 2022. (predmet R 1452/2021-5).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu General Wire Spring Co. nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 198, 16. 5. 2022.

Presuda Općeg suda od 30. studenoga 2022. – Korporacija „Masternet”/EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)

(Predmet T-155/22) (¹)

(„Žig Europske unije – Postupak povodom opoziva – Verbalni žig Europske unije STAYER – Stvarna uporaba žiga – Članak 15. i članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 18. i članak 58. stavak 1. točka (a), Uredba (EU) 2017/1001) – Kvalifikacija proizvoda za koje je dokazana stvarna uporaba”)

(2023/C 35/72)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ZAO Korporacija „Masternet” (Moskva, Rusija) (zastupnik: N. Bürglen, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: J. Ivanauskas, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Španjolska) (zastupnici: P. Creta, A. Lanzarini, A. Sponzilli, B. Costa i M. Lazzarotto, odvjetnici)

Predmet

Svojom tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje odluke prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 21. prosinca 2021. (predmet R 931/2021-1).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. ZAO Korporacija „Masternet” nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 198, 16. 5. 2022.

Presuda Općeg suda od 7. prosinca 2022. – Sanetview/EUIPO – 2boca2catering (Las Cebras)**(Predmet T-159/22) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Prijava figurativnog žiga Europske unije Las Cebras – Raniji nacionalni figurativni žig LEZEBRA – Relativni razlog za odbijanje – Vjerojatnost dovođenja u zabludu – Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001”)**

(2023/C 35/73)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Sanetview, SLU (Andorra La Vella, Andora) (zastupnici: J. Gallego Jiménez, E. Sanz Valls, P. Bauzá Martínez, Y. Hernández Viñes i C. Mari Aguilar, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Crawcour Hage i J. Ivanauskas, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: 2boca2catering, SL (Sevilla, Španjolska)

Predmet

Tužbom koja se temelji na članku 263. UFEU-a tužitelj zahtijeva poništenje odluke petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 4. siječnja 2022. (predmet R 1070/2021-5).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Sanetview, SLU nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 198, 16. 5. 2022.**Rješenje Općeg suda od 30. studenoga 2022. – Basicmed Enterprises i dr./Vijeće i dr.****(Predmet T-379/16) ⁽¹⁾****(„Izvanugovorna odgovornost – Ekonomska i monetarna politika – Program potpore stabilnosti Cipra – Odluka upravnog vijeća ESB-a o pružanju hitne likvidnosne pomoći na temelju zahtjeva Središnje banke Cipra – Izjave Euroskupine od 25. ožujka, 12. travnja, 13. svibnja i 13. rujna 2013. u vezi s Ciprom – Odluka 2013/236/EU – Provedbena odluka 2013/463/EU – Memorandum o razumijevanju od 26. travnja 2013. o specifičnim uvjetima ekonomske politike sklopljen između Cipra i Europskog stabilizacijskog mehanizma – Nadležnost Općeg suda – Dopuštenost – Formalne pretpostavke – Iscrpljivanje nacionalnih pravnih sredstava – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima – Pravo na vlasništvo – Legitimna očekivanja – Jednako postupanje – Tužba koja je djelomično podnesena sudu koji je očito nenadležan za njezino razmatranje, djelomično očito nedopuštena i djelomično očito pravno neosnovana”)**

(2023/C 35/74)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Basicmed Enterprises Ltd (Limassol, Cipar), i 19 drugih tužitelja čija imena su navedena u prilogu rješenju (zastupnici: P. Tridimas, K. Kakoulli i P. Panayides, odvjetnici)

Tužnici: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Westerhof Löfflerová i I. Gurov, agenti), Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, J.-P. Keppenne i S. Delaude, agenti), Europska središnja banka (zastupnici: K. Laurinavičius, G. Várhelyi i K. Drēviņa, agenti, uz asistenciju H.-G. Kamanna, odvjetnika), Eurogroupe, koju zastupa Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Westerhof Löfflerová i I. Gurov, agenti), Europska unija, koju zastupa Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, J.-P. Keppenne i S. Delaude, agenti)

Predmet

Tužbom na temelju članka 268. UFEU-a tužitelji zahtijevaju naknadu štete koju su navodno pretrpjeli zbog odluke upravnog vijeća Europske središnje banke (ESB) od 21. ožujka 2013. o pružanju hitne likvidnosne pomoći na temelju zahtjeva koji je podnijela Središnja banka Cipra, izjava Euroskupine od 25. ožujka, 12. travnja, 13. svibnja i 13. rujna 2013. o Cipru, Odluke Vijeća 2013/236/EU od 25. travnja 2013. upućene Cipru o posebnim mjerama za ponovnu uspostavu financijske stabilnosti i održivog rasta (SL 2013., L 141, str. 32.), Provedbene odluke Vijeća 2013/463/EU od 13. rujna 2013. o odobravanju programa makroekonomske prilagodbe za Cipar i stavljanju izvan snage Odluke 2013/236/EU (SL 2013., L 250, str. 40.), Memoranduma o razumijevanju od 26. travnja 2013. o specifičnim uvjetima gospodarske politike zaključenog između Republike Cipra i Europskog stabilizacijskog mehanizma (ESM), kao i drugih akata i postupanja Europske komisije, Vijeća Europske unije, ESB-a i Euroskupine u vezi s dodjelom instrumenta financijske pomoći Republici Cipru.

Izreka

- 1) Tužba se odbija.
- 2) Društvu Basicmed Enterprises Ltd i drugim tužiteljima čija su imena navedena u prilogu nalaže se snošenje, osim vlastitih, i troškova Vijeća Europske unije, Europske komisije i Europske središnje banke (ESB).

(¹) SL C 383, 17. 10. 2016.

Rješenje Općeg suda od 22. studenog 2022. – Validity/Komisija

(Predmet T-640/20) (¹)

(„Tužba za poništenje – Pristup dokumentima – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Dokumenti koji se odnose na nacrt poziva na podnošenje prijedloga koji je sufinanciran sredstvima EFRR-a – Dokumenti koji potječu iz države članice – Djelomično odbijanje pristupa – Otkrivanje nakon podnošenja tužbe – Gubitak pravnog interesa – Djelomična obustava postupka – Zahtjev za – Zahtjev za prilagodbu tužbe – Djelomična nedopuštenost”)

(2023/C 35/75)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre (Budimpešta, Mađarska) (zastupnici: B. Van Vooren i R. Oyarzabal Arigita, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: K. Herrmann i A. Spina, agenti)

Predmet

Tužbom koja se temelji na članku 263. UFEU-a tužitelj zahtijeva poništenje, s jedne strane, Komisijine odluke C(2020) 5540 final od 6. kolovoza 2020. kojom mu je odbila pristup dokumentima koji se odnose na nacrt poziva na podnošenje prijedloga mađarskih vlasti i, s druge strane, Komisijine odluke C(2021) 2834 final od 19. travnja 2021. kojom mu je odobrila pristup navedenim dokumentima.

Izreka

1. Obustavlja se postupak povodom zahtjeva za poništenje odluke C(2020) 5540 final Europske komisije od 6. kolovoza 2020. kojom je Komisija odbila Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre pristup dokumentima koji se odnose na nacrt poziva na podnošenje prijedloga mađarskih vlasti.
2. Tužba se u preostalom dijelu odbacuje kao nedopuštena.
3. Svaka stranka snosit će vlastite troškove.

(¹) SL C 9, 11. 1. 2021.

**Rješenje Općeg suda od 22. studenoga 2022. – Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO (HYPERLIGHTOPTICS)
(Predmet T-800/21) (¹)**

(„Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije HYPERLIGHTOPTICS – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Jednako postupanje – Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)

(2023/C 35/76)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Nikozija, Cipar) (zastupnici: P. Rath i S. Gebele, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: L. Lapinskaite i T. Klee, agenti)

Predmet

Tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj zahtijeva poništenje odluke drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 6. listopada 2021. (predmet R 1166/2021-2).

Izreka

- 1) Tužba se odbija.
- 2) Društvu Fieldpoint (Cyprus) LTD nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 73, 14. 2. 2022.

**Rješenje Općeg suda od 22. studenoga 2022. – Fieldpoint (Cyprus)/EUIPO (HYPERLIGHTEYEWEAR)
(Predmet T-801/21) (¹)**

(„Žig Europske unije – Prijava verbalnog žiga Europske unije HYPERLIGHTEYEWEAR – Apsolutni razlog za odbijanje – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EU) 2017/1001 – Jednako postupanje – Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)

(2023/C 35/77)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Fieldpoint (Cyprus) LTD (Nikozija, Cipar) (zastupnici: P. Rath i S. Gebele, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: L. Lapinskaite i T. Klee, agenti)

Predmet

Tužbom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj zahtijeva poništenje odluke drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 6. listopada 2021. (predmet R 1165/2021-2).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Fieldpoint (Cyprus) LTD nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 73, 14. 2. 2022.

Tužba podnesena 21. rujna 2022. – Ferreira de Macedo Silva/Frontex

(Predmet T-595/22)

(2023/C 35/78)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Carlos Miguel Ferreira de Macedo Silva (Cercal do Alentejo, Portugal) (zastupnik: L. Cosme Nunes Rolo, odvjetnik)

Tuženik: Agencija za europsku graničnu i obalnu stražu

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku od 29. kolovoza 2022. Zamjenika izvršnog direktora za upravljanje informacijama i procesima Agencije za europsku graničnu i obalnu stražu (Frontex), u svojstvu tijela za imenovanje, da mu kao članu privremenog osoblja Stalnih snaga, Kat. 1 da otkaz prije isteka probnog roka;
- naloži Frontexu da, u slučaju da ga se ne može ponovno primiti u Grupi 8, snosi sve troškove u vezi s ispunjavanjem ugovora na petogodišnje razdoblje, te pravne troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela zaštite legitimnih očekivanja i povrede načela jednakog postupanja pri zapošljavanju (referenca: Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000.). (¹)
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi bitnih postupovnih zahtjeva te, također, prava na dobru upravu i prava na saslušanje.

(¹) Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja (SL 2000., L 303, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.)

Tužba podnesena 7. prosinca 2022. – Athlet/EUIPO – Heuver Bandengroothandel (ATHLET)**(Predmet T-650/22)**

(2023/C 35/79)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački***Stranke***Tužitelj:* Athlet Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnik: S. Reinhard, odvjetnik)*Tuženik:* Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)*Druga stranka pred žalbenim vijećem:* Heuver Bandengroothandel BV (Hardenberg, Nizozemska)**Podaci o postupku pred EUIPO-om***Nositelj spornog žiga:* tužitelj*Predmetni sporni žig:* prijava verbalnog žiga Europske unije ATHLET – prijava za registraciju br. 9 224 692*Postupak pred EUIPO-om:* postupak za brisanje*Pobijana odluka:* odluka prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. kolovoza 2022. u predmetu R 2214/2019-1**Tužbeni zahtjev***Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:*

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi

- Povreda UFEU-a;
- povreda članka 59. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- iskrivljavanje činjenica i dokaza;
- povreda članka 34. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 94. stavka 1. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 11. studenoga 2022. – FOF/Komisija**(Predmet T-688/22)**

(2023/C 35/80)

*Jezik postupka: portugalski***Stranke***Tužitelj:* FOF – Fox Oil Fund, Lda (Funchal, Portugal) (zastupnici: S. Gemas Donário i S. Soares, odvjetnice)*Tuženik:* Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije C(2020) 8550 *final* od 4. prosinca 2020. o programu potpore SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) koji je proveo Portugal u korist područja Zona Franca da Madeira (ZFM) – Režim III;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi tužitelj navodi pet tužbenih razloga koji su u bitnome istovjetni ili slični onima navedenima u okviru predmeta T-553/22, Thorn Investments/Komisija.

Tužba podnesena 12. studenoga 2022. – Fontwell/Komisija**(Predmet T-691/22)**

(2023/C 35/81)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Fontwell – Import, Export, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (zastupnici: S. Gemas Donário i S. Soares, odvjetnice)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije C(2020) 8550 *final* od 4. prosinca 2020. o programu potpore SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) koji je proveo Portugal u korist područja Zona Franca da Madeira (ZFM) – Program III;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga koji su u bitnome identični ili slični tužbenim razlozima navedenima u okviru predmeta T-553/22, Thorn Investments/Komisija.

Tužba podnesena 12. studenoga 2022. – Mission/Komisija**(Predmet T-700/22)**

(2023/C 35/82)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Mission – Trading, Gestão e Serviços, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (zastupnici: S. Gemas Donário i S. Soares, odvjetnice)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije C(2020) 8550 *final* od 4. prosinca 2020. o programu potpore SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) koji je proveo Portugal u korist područja Zona Franca da Madeira (ZFM) – Program III;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga koji su u bitnome identični ili slični tužbenim razlozima navedenima u okviru predmeta T-553/22, Thorn Investments/Komisija.

Tužba podnesena 13. studenoga 2022. – Durie/Komisija**(Predmet T-705/22)**

(2023/C 35/83)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Durie – Trading e Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (zastupnici: A. Ferreira Correia i R. da Palma Borges, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članke 1. i 4. pobijane odluke;
- naloži tuženoj instituciji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi protiv Odluke Komisije (EU) 2022/1414 od 4. prosinca 2020. o programu potpore SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) koji je proveo Portugal u korist područja Zona Franca da Madeira (ZFM) – Režim III (priopćeno pod brojem dokumenta C(2020) 8550) (SL 2022., L 217, str. 49.), tužitelj navodi šest tužbenih razloga koji su u bitnome istovjetni ili slični onima navedenima u okviru predmeta T-702/22, TA/Komisija.

Tužba podnesena 14. studenoga 2022. – Ostrava/Komisija**(Predmet T-707/22)**

(2023/C 35/84)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Ostrava – Trading e Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Funchal, Portugal) (zastupnici: S. Gemas Donário i S. Soares, odvjetnice)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije C(2020) 8550 *final* od 4. prosinca 2020. o programu potpore SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) koji je proveo Portugal u korist područja Zona Franca da Madeira (ZFM) – Program III.;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga koji su u bitnome identični ili slični tužbenim razlozima navedenima u okviru predmeta T-553/22, Thorn Investments/Komisija.

Tužba podnesena 14. studenoga 2022. – White Pearl/Komisija**(Predmet T-708/22)**

(2023/C 35/85)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: White Pearl, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (zastupnici: S. Gemas Donário i S. Soares, odvjetnice)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije C(2020) 8550 *final* od 4. prosinca 2020. o programu potpore SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) koji je proveo Portugal u korist područja Zona Franca da Madeira (ZFM) – Program III.;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga koji su u bitnome identični ili slični tužbenim razlozima navedenima u okviru predmeta T-553/22, Thorn Investments/Komisija.

Tužba podnesena 13. studenoga 2022. – Starboard/Komisija**(Predmet T-710/22)**

(2023/C 35/86)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Starboard, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (zastupnici: A. Ferreira Correia i R. da Palma Borges, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članke 1. i 4. pobijane odluke;
- naloži tuženoj instituciji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi protiv Odluke Komisije (EU) 2022/1414 od 4. prosinca 2020. o programu potpore SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) koji je proveo Portugal u korist područja Zona Franca da Madeira (ZFM) – Režim III (priopćeno pod brojem dokumenta C(2020) 8550) (SL 2022., L 217, str. 49.), tužitelj navodi pet tužbenih razloga koji su u bitnome istovjetni ili slični onima navedenima u okviru predmeta T-702/22, TA/Komisija.

Tužba podnesena 13. studenoga 2022. – Caledonian/Komisija

(Predmet T-711/22)

(2023/C 35/87)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Caledonian – Serviços Internacionais, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (zastupnici: A. Ferreira Correia i R. da Palma Borges, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članke 1. i 4. pobijane odluke;
- naloži tuženoj instituciji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi protiv Odluke Komisije (EU) 2022/1414 od 4. prosinca 2020. o programu potpore SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) koji je proveo Portugal u korist područja Zona Franca da Madeira (ZFM) – Režim III (priopćeno pod brojem dokumenta C(2020) 8550) (SL 2022., L 217, str. 49.), tužitelj navodi pet tužbenih razloga koji su u bitnome istovjetni ili slični onima navedenima u okviru predmeta T 702/22, TA/Komisija.

Tužba podnesena 13. studenoga 2022. – Fuchinvest/Komisija

(Predmet T-712/22)

(2023/C 35/88)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Fuchinvest Real Estate Participações, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (zastupnici: A. Ferreira Correia i R. da Palma Borges, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članke 1. i 4. pobijane odluke;
- naloži tuženoj instituciji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi protiv Odluke Komisije (EU) 2022/1414 od 4. prosinca 2020. o programu potpore SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) koji je proveo Portugal u korist područja Zona Franca da Madeira (ZFM) – Režim III (priopćeno pod brojem dokumenta C(2020) 8550) (SL 2022., L 217, str. 49.), tužitelj navodi pet tužbenih razloga koji su u bitnome istovjetni ili slični onima navedenima u okviru predmeta T-702/22, TA/Komisija.

Tužba podnesena 14. studenoga 2022. – Administradora Fortaleza i dr./Komisija**(Predmet T-716/22)**

(2023/C 35/89)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelji: Administradora Fortaleza, Ltda (São Paulo, Brazil) i devet drugih tužitelja (zastupnici: A. Ferreira Correia i R. da Palma Borges, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi članke 1. i 4. pobijane odluke zbog nepostojanja obrazloženja, činjenice da se primjenjuju na „*sociedades gestoras de participações sociais*” (holding društva) ili kao rezultat ostvarivanja prihoda iz izvora koji se nalaze izvan najudaljenije regije;
- naloži tuženoj instituciji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj tužbi protiv Odluke Komisije (EU) 2022/1414 od 4. prosinca 2020. o programu potpore SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) koji je proveo Portugal u korist područja Zona Franca da Madeira (ZFM) – Režim III (priopćeno pod brojem dokumenta C(2020) 8550) (SL 2022., L 217, str. 49.), tužitelji navode šest tužbenih razloga koji su u bitnome istovjetni ili slični onima navedenima u okviru predmeta T 702/22, TA/Komisija

Tužba podnesena 14. studenoga 2022. – Newco/Komisija**(Predmet T-717/22)**

(2023/C 35/90)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Newco Corporate Services, SA (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (zastupnici: A. Ferreira Correia i R. da Palma Borges, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članke 1. i 4. pobijane odluke;
- naloži tuženoj instituciji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe protiv Odluke Komisije (EU) 2022/1414 od 4. prosinca 2020. o programu potpore SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) koji je proveo Portugal u korist područja Zona Franca da Madeira (ZFM) – [Program III.] (priopćeno pod brojem dokumenta C(2020) 8550) (SL 2022., L 217, str. 49.) tužitelj ističe četiri tužbena razloga koji su u bitnome identični ili slični tužbenim razlozima navedenima u okviru predmeta T-702/22, TA/Komisija.

Tužba podnesena 15. studenoga 2022. – Bourbon Offshore Interoil Shipping/Komisija

(Predmet T-721/22)

(2023/C 35/91)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Bourbon Offshore Interoil Shipping – Navegação, Lda (Funchal, Portugal) (zastupnici: S. Fernandes Martins i M. Mendonça Saraiva, odvjetnice)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije (EU) 2022/1414 od 4. prosinca 2020. o programu potpore SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) koji je proveo Portugal u korist područja Zona Franca da Madeira (ZFM) – [Program III.];
- u svakom slučaju, ne dirajući time u prvi dio zahtjeva, poništi članak 4. navedene Odluke Komisije (EU) 2022/1414 od 4. prosinca 2020. o programu potpore SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) i, posljedično, nalog korisnicima da vrate potpore uz zatezne kamate;
- poništi pobijanu odluku u skladu s člankom 264. UFEU-a;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na neprimjenjivosti metodologije koju je predložila Europska komisija, definiranjem pojma „otvaranje radnih mjesta” u EPRV-u (ekvivalent punog radnog vremena) i u JRG-u (jedinice rada u godini), koji se upotrebljavaju u Smjernicama za nacionalne regionalne potpore za 2007.-2013. (SL 2006., C 54, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 54).

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nedopuštenosti naloga korisnicima da vrate potpore uz kamate.

Tužba podnesena 18. studenoga 2022. – LG i drugi/Komisija**(Predmet T-730/22)**

(2023/C 35/92)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: LG i sedam drugih tužitelja (zastupnici: A. Sigal i M. Teder, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi da je tuženik postupio nezakonito s obzirom na članak 9. stavak 4. Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 ⁽¹⁾, kako je izmijenjena Uredbom (EU, Euratom) 2020/2223 ⁽²⁾, jer tužiteljima nije poslao poziv u kojem je razumno detaljno i jasno naveo činjenice kojima bi se pojasnilo jesu li i kako postupanja tužitelja, prema OLAF-ovu mišljenju, naštetila interesima Europske unije te zato što tužiteljima nije pružio dodatnu priliku da se izjasne o takvim činjenicama; i
- naloži tuženiku snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, u okviru kojeg se tvrdi da je OLAF propustio djelovati kada tužiteljima, koji su u OLAF-ovoj istrazi navedeni kao umiješane osobe, nije omogućio ozbiljnu priliku da se izjasne o činjenicama koje se na njih odnose u skladu s člankom 9. stavkom 4. i člankom 9.b stavcima 1. i 2. Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013, kako je izmijenjena Uredbom (EU, Euratom) 2020/2223.
2. Drugi tužbeni razlog, u okviru kojeg se tvrdi da je OLAF propustio djelovati u skladu s načelom dobre uprave jer tužiteljima nije otkrio, u okviru izjave o činjenicama poslanoj tužiteljima, prvotne optužbe protiv njih koje bi im omogućile da procijene relevantnost priopćenih činjenica te da se o njima izjasne.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL 2013., L 248, str. 1. i ispravak SL 2020., L 426, str. 97.).

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) 2020/2223 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. prosinca 2020. o izmjeni Uredbe (EU, Euratom) br. 883/2013 u pogledu suradnje s Uredom europskog javnog tužitelja i djelotvornosti istraga koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevara (SL 2020., L 437, str. 49.).

Tužba podnesena 25. studenoga 2022. – Mazepin/Vijeće**(Predmet T-743/22)**

(2023/C 35/93)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Nikita Dmitrievich Mazepin (Moskva, Rusija) (zastupnici: D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, V. Villante, T. Marembert i A. Bass, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2022/1530 od 14. rujna 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine ⁽¹⁾;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2022/1529 od 14. rujna 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine ⁽²⁾;
- poništi odluku da se tužitelja zadrži na popisu osoba i subjekata koji podliježu mjerama ograničavanja na temelju Odluke Vijeća 2014/145/CFSP ⁽³⁾, kako je izmijenjena Odlukom Vijeća (ZVSP) 2022/1530, i na temelju Uredbe Vijeća (EU) br. 269/2014, kako je provedena Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 2022/1529, o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine;

zajedno nazvane „sporni akti”, u dijelu u kojem sporni akti uvrštavaju tužitelja na popis osoba i subjekata koji podliježu mjerama ograničavanja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja; članka 296. UFEU-a i članka 41. stavka 2. točke (c) Povelje o temeljnim pravima; povredi prava na djelotvornu sudsku zaštitu i članka 47. Povelje o temeljnim pravima.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešci u procjeni.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni; povredi obveze u pogledu tereta dokazivanja; povredi kriterija za uvrštavanje na popis iz članka 1. stavka 1. točke (e) i članka 2. stavka 1. točke (g) Odluke Vijeća 2014/145/ZVSP od 17. ožujka 2014. te iz članka 3. stavka 1. točke (g) Uredbe Vijeća (EU) br. 269/2014 od 17. ožujka 2014., koje se obje odnose na mjere ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti i tužiteljevih temeljnih prava; povredi tužiteljeva temeljnog prava na vlasništvo i tužiteljeve temeljne slobode poduzetništva te na povredi članaka 16. i 17. Povelje o temeljnim pravima.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi temeljnog načela zabrane diskriminacije.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi bitnih postupovnih zahtjeva; povredi prava na obranu i obveze Vijeća da redovno preispituje sankcije.

⁽¹⁾ SL 2022., L 239, str. 149.

⁽²⁾ SL 2022., L 239, str. 1.

⁽³⁾ SL 2014., L 78, str. 16.

Tužba podnesena 1. prosinca 2022. – Mazzone/Parlament

(Predmet T-751/22)

(2023/C 35/94)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Antonio Mazzone (Napoli, Italija) (zastupnik: M. Paniz, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi akt Glavne uprave za financije Europskog parlamenta „Izmjena načina određivanja prava na starosnu mirovinu bivšeg talijanskog zastupnika u Europskom parlamentu”, priopćen dopisom od 21. rujna 2022. te zaprimljen 5. listopada 2022., koji se odnosi na „Ponovno određivanje prava na starosnu mirovinu slijedom odluke od 3. ožujka 2022., br. 150 od Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike)”, kao i sve ostale moguće i/ili naknadne i/ili izvedene akte,
- utvrdi i proglasi pravo tužitelja da zadrži doživotnu naknadu, koju isplaćuje Europski parlament, koja je dospjela i koja će dospjeti u trenutku prve isplate,
- naloži Europskom parlamentu da tužitelju isplati sve neopravdano zadržane iznose, uzimajući u obzir novčanu revalorizaciju, uvećane za zakonske zatezne kamate od dana zadržavanja iznosa do njihove isplate,
- i da naloži Europskom parlamentu da postupi po presudi te trenutačno i potpuno uspostavi prvotni iznos doživotne naknade.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi, tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi ovlasti Predsjedništva Europskog parlamenta (članak 25. Poslovnika Europskog parlamenta).
 - Tužitelj tvrdi da je pobijani akt nezakonit jer ga je načelnik Odjela za plaće i socijalna prava zastupnika donio bez nužnog sudjelovanja Predsjedništva Europskog parlamenta, stvarnog imatelja ovlasti za donošenje financijskih, organizacijskih i administrativnih odluka koje se odnose na europske zastupnike u smislu članka 25. Poslovnika Europskog parlamenta.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 296. stavka 2. UFEU-a, članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) ⁽¹⁾; nedostatnosti obrazloženja pobijanog akta.
 - Tužitelj tvrdi da je pobijani akt nezakonit jer nije dostatno obrazložen čime je došlo do povrede članka 296. stavka 2. UFEU-a i članka 41. Povelje.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je pobijani akt donesen bez valjane pravne osnove; na pogrešnoj primjeni priloga III. Pravilima o troškovima i naknadama zastupnika ⁽²⁾ i članaka 74. i 75. Provedbenih mjera Statuta zastupnika ⁽³⁾.
 - Tužitelj tvrdi da je pobijani akt nezakonit jer nije donesen na valjanoj pravnoj osnovi, s obzirom na to da je članak 2. stavak 1. Priloga 3. Pravilima o troškovima i naknadama zastupnika stavljen izvan snage donošenjem Statuta zastupnika (članci 74. i 75. Provedbenih mjera Statuta zastupnika)
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom tumačenju članka 75. Provedbenih mjera i Priloga I., II. i III. Pravilima o troškovima i naknadama zastupnika. Povreda članka 28. Statuta zastupnika i tužiteljeva prava na mirovinu.
 - Tužitelj ističe da je pobijani akt nezakonit jer je Europski parlament pogrešno protumačio i primijenio članak 75. Provedbenih mjera Statuta zastupnika i članak 2. stavak 1. Priloga III. Pravilima o troškovima i naknadama zastupnika. Tužitelj tvrdi da te odredbe treba tumačiti u smislu da upućivanje na Priloge I., II. i III. Pravilima o troškovima i naknadama zastupnika koja su sadržana u članku 75. Provedbenih mjera Statuta zastupnika, a osobito na članak 2. stavak 1. Priloga III., treba nužno shvatiti kao upućivanje na mirovinu primjenjivu u trenutku kada je isti Prilog III. bio na snazi. U protivnom, tumačenje i primjena navedene odredbe na način na koji je to učinio Parlament omogućava da se tužiteljeva mirovina izmijeni neodređeni broj puta, čime se izravno krše članak 28. Statuta zastupnika te načela legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti.

- Konačno, čak i kada bi se prihvatilo tumačenje Europskog parlamenta u skladu s kojim se članak 2. stavak 1. Priloga III. Pravila o troškovima i naknadama zastupnika instituciji nalaže da europsku mirovinu prilagodi iznosu koji su predvidjeli članovi Zastupničkog doma nacionalnog parlamenta, takvo je usklađivanje ograničeno pravom Unije te se, u svakom slučaju, može odnositi samo na iznos i uvjete isplate mirovine zbog čega nije moguće automatski prihvatiti mjere koje utječu na pravo na istu mirovinu. U ovom slučaju, mjera primijenjena na tužitelja, na način da je Europski parlament automatski prenio Odluku 150/2022, nije samo izmijenila tužiteljevo pravo na mirovinu, utječući na uvjete mirovine tako što je mirovina izmijenjena retroaktivnim ponovnim izračunom, nego je, osim toga, očito protivna pravu Unije.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela zaštite legitimnih očekivanja, pravne sigurnosti, zaštite stečenih prava i načela jednakosti.
- Tužitelj tvrdi da je pobijani akt nezakonit jer je Europski parlament, automatskim prijenosom Odluke 150/2022 i posljedičnim ponovnim izračunom tužiteljeve mirovine novom i retroaktivnom metodologijom s trajnim učincima, koja neposredno utječe na pravo na mirovinu, povrijedio načelo pravne sigurnosti, koje se protivi povredi stečenih prava, što je osim toga u skladu sa svrhom članka 28. Statuta i člankom 75. Provedbenih mjera, kao i načelo zaštite legitimnih očekivanja koje ne dopušta umanjivanje i/ili mijenjanje mirovina. Osim toga, taj ponovni izračun, time što pogađa samo bivše talijanske europske zastupnike, jedine adresate mjere na temelju koje se u skladu s metodom doprinosa vrši retroaktivni ponovni izračun dospjelih mirovina, dok metoda doprinosa u Italiji još nije bila ni uvedena, očito je u suprotnosti s načelom jednakosti, zbog čega dolazi do nezakonite diskriminacije u odnosu na bivše europske zastupnike drugih država članica i europske zastupnike izabrane nakon 2009. te općenito sve druge građane, čije mirovine nisu predmet takvog smanjenja.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 17. Povelje. Povreda članka 1. Protokola br. 1 uz EKLJP. Neproportionalnost nametnutog gubitka.
- Tužitelj tvrdi se pobijanim aktom, time što se njime smanjuje iznos mirovine za funkciju zastupnika u Europskom parlamentu koji mu pripada u prvotno utvrđenom iznosu, izravno utječe na njegovo pravo vlasništva. Među ostalim, on smatra da je ta intervencija učinjena bez stvarnog obrazloženja i da mu je prouzročila neproporcionalan i nerazuman gubitak.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 21. i 25. Povelje, članka 10. UFEU-a i članka 15. Europskog stupa socijalnih prava.
- Tužitelj tvrdi da je Europski parlament pobijanim aktom, kojim je prihvatio mjeru ponovnog izračuna mirovina koja zbog načina na koji je osmišljena uglavnom pogađa osobe starije dobi, povrijedio članke 21. i 25. Povelje, članak 10. UFEU-a i članak 15. Europskog stupa socijalnih prava.

⁽¹⁾ SL 2016., C 202, str. 389.

⁽²⁾ Odluka proširenog sastava Predsjedništva od 4. studenoga 1981.; Odluka Predsjedništva od 24. i 25. svibnja 1982., izmijenjena 13. rujna 1995. i 6. lipnja 2005.

⁽³⁾ Odluka Predsjedništva Europskog parlamenta od 19. svibnja i 9. srpnja 2008. o provedbenim mjerama Statuta zastupnika u Europskom parlamentu (SL 2009., C 159, str. 1.)

Tužba podnesena 1. prosinca 2022. – Ceravolo/Parlament

(Predmet T-752/22)

(2023/C 35/95)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Domenico Ceravolo (Noventa Padovana, Italija) (zastupnik: M. Paniz, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi akt Glavne uprave za financije Europskog parlamenta „Izmjena načina određivanja prava na starosnu mirovinu bivšeg talijanskog zastupnika u Europskom parlamentu”, priopćen dopisom od 21. rujna 2022. te zaprimljen 5. listopada 2022., koji se odnosi na „*Ponovno određivanje prava na starosnu mirovinu slijedom odluke od 3. ožujka 2022., br. 150 od Ufficio di Presidenza della Camera dei Deputati (Ured predsjedništva Zastupničkog doma Talijanske Republike)*” te da poništi ponovno određivanje i ponovni izračun doživotne naknade koju tužitelju isplaćuje Europski parlament kao i sve ostale moguće i/ili izvedene akte,
- utvrdi i proglasi pravo tužitelja da zadrži doživotnu naknadu, koju isplaćuje Europski parlament, koja je dospjela i koja će dospjeti u trenutku prve isplate,
- naloži Europskom parlamentu da mu isplati sve neopravdano zadržane iznose, uzimajući u obzir novčanu revalorizaciju, uvećane za zakonske zatezne kamate od dana zadržavanja iznosa do njihove isplate,
- i da naloži Europskom parlamentu da postupi po presudi te trenutačno i potpuno uspostavi prvotni iznos doživotne naknade.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

A sostegno del ricorso, il ricorrente deduce sette motivi.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi ovlasti Predsjedništva Europskog parlamenta (članak 25. Poslovnika Europskog parlamenta).
 - Tužitelj tvrdi da je pobijani akt nezakonit jer ga je načelnik Odjela za plaće i socijalna prava zastupnika donio bez nužnog sudjelovanja Predsjedništva Europskog parlamenta, stvarnog imatelja ovlasti za donošenje financijskih, organizacijskih i administrativnih odluka koje se odnose na europske zastupnike u smislu članka 25. Poslovnika Europskog parlamenta.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 296. stavka 2. UFEU-a, članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja) (¹); nedostatnosti obrazloženja pobijanog akta.
 - Tužitelj tvrdi da je pobijani akt nezakonit jer nije dostatno obrazložen čime je došlo do povrede članka 296. stavka 2. UFEU-a i članka 41. Povelje.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je pobijani akt donesen bez valjane pravne osnove; na pogrešnoj primjeni priloga III. Pravilima o troškovima i naknadama zastupnika (²) i članaka 74. i 75. Provedbenih mjera Statuta zastupnika (³).
 - Tužitelj tvrdi da je pobijani akt nezakonit jer nije donesen na valjanoj pravnoj osnovi, s obzirom na to da je članak 2. stavak 1. Priloga 3. Pravilima o troškovima i naknadama zastupnika stavljen izvan snage donošenjem Statuta zastupnika (članci 74. i 75. Provedbenih mjera Statuta zastupnika).
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom tumačenju članka 75. Provedbenih mjera i Priloga I., II. i III. Pravilima o troškovima i naknadama zastupnika. Povreda članka 28. Statuta zastupnika i tužiteljeva prava na mirovinu.
 - Tužitelj ističe da je pobijani akt nezakonit jer je Europski parlament pogrešno protumačio i primijenio članak 75. Provedbenih mjera Statuta zastupnika i članak 2. stavak 1. Priloga III. Pravilima o troškovima i naknadama zastupnika. Tužitelj tvrdi da te odredbe treba tumačiti u smislu da upućivanje na Priloge I., II. i III. Pravilima o troškovima i naknadama zastupnika koja su sadržana u članku 75. Provedbenih mjera Statuta zastupnika, a osobito na članak 2. stavak 1. Priloga III., treba nužno shvatiti kao upućivanje na mirovinu primjenjivu u trenutku kada je isti Prilog III. bio na snazi. U protivnom, tumačenje i primjena navedene odredbe na način na koji je to učinio Parlament omogućava da se tužiteljeva mirovina izmijeni neodređeni broj puta, čime se izravno krše članak 28. Statuta zastupnika te načela legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti.

- Konačno, čak i kada bi se prihvatilo tumačenje Europskog parlamenta u skladu s kojim se članak 2. stavak 1. Priloga III. Pravila o troškovima i naknadama zastupnika instituciji nalaže da europsku mirovinu prilagodi iznosu koji su predvidjeli članovi Zastupničkog doma nacionalnog parlamenta, takvo je usklađivanje ograničeno pravom Unije te se, u svakom slučaju, može odnositi samo na iznos i uvjete isplate mirovine zbog čega nije moguće automatski prihvatiti mjere koje utječu na pravo na istu mirovinu. U ovom slučaju, mjera primijenjena na tužitelja, na način da je Europski parlament automatski prenio Odluku 150/2022, nije samo izmijenila tužiteljevo pravo na mirovinu, utječući na uvjete mirovine tako što je mirovina izmijenjena retroaktivnim ponovnim izračunom, nego je, osim toga, očito protivna pravu Unije.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela zaštite legitimnih očekivanja, pravne sigurnosti, zaštite stečenih prava i načela jednakosti.
- Tužitelj tvrdi da je pobijani akt nezakonit jer je Europski parlament, automatskim prijenosom Odluke 150/2022 i posljedičnim ponovnim izračunom tužiteljeve mirovine novom i retroaktivnom metodologijom s trajnim učincima, koja neposredno utječe na pravo na mirovinu, povrijedio načelo pravne sigurnosti, koje se protivi povredi stečenih prava, što je osim toga u skladu sa svrhom članka 28. Statuta i člankom 75. Provedbenih mjera, kao i načelo zaštite legitimnih očekivanja koje ne dopušta umanjivanje i/ili mijenjanje mirovina. Osim toga, taj ponovni izračun, time što pogađa samo bivše talijanske europske zastupnike, jedine adresate mjere na temelju koje se u skladu s metodom doprinosa vrši retroaktivni ponovni izračun dospjelih mirovina, dok metoda doprinosa u Italiji još nije bila ni uvedena, očito je u suprotnosti s načelom jednakosti, zbog čega dolazi do nezakonite diskriminacije u odnosu na bivše europske zastupnike drugih država članica i europske zastupnike izabrane nakon 2009. te općenito sve druge građane, čije mirovine nisu predmet takvog smanjenja.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 17. Povelje. Povreda članka 1. Protokola br. 1 uz EKLJP. Neproporcionalnost nametnutog gubitka.
- Tužitelj tvrdi se pobijanim aktom, time što se njime smanjuje iznos mirovine za funkciju zastupnika u Europskom parlamentu koji mu pripada u prvotno utvrđenom iznosu, izravno utječe na njegovo pravo vlasništva. Među ostalim, on smatra da je ta intervencija učinjena bez stvarnog obrazloženja i da mu je prouzročila neproporcionalan i nerazuman gubitak.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 21. i 25. Povelje, članka 10. UFEU-a i članka 15. Europskog stupa socijalnih prava.
- Tužitelj tvrdi da je Europski parlament pobijanim aktom, kojim je prihvatio mjeru ponovnog izračuna mirovina koja zbog načina na koji je osmišljena uglavnom pogađa osobe starije dobi, povrijedio članke 21. i 25. Povelje, članak 10. UFEU-a i članak 15. Europskog stupa socijalnih prava.

⁽¹⁾ SL 2016., C 202, str. 389.

⁽²⁾ Odluka proširenog sastava Predsjedništva od 4. studenoga 1981.; Odluka Predsjedništva od 24. i 25. svibnja 1982., izmijenjena 13. rujna 1995. i 6. lipnja 2005.

⁽³⁾ Odluka Predsjedništva Europskog parlamenta od 19. svibnja i 9. srpnja 2008. o provedbenim mjerama Statuta zastupnika u Europskom parlamentu (SL 2009., C 159, str. 1.)

Tužba podnesena 5. prosinca 2022. – Puma/EUIPO – Road Star Group (Footwear)

(Predmet T-757/22)

(2023/C 35/96)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Puma SE (Herzogenaurach, Njemačka) (zastupnici: M. Schunke i P. Trieb, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Road Star Group (Nupaky, Republika Češka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice br. 4 160 273-0015

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. rujna 2022. u predmetu R 1900/2021-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova, uključujući one nastale u postupku pred žalbenim vijećem.

Tužbeni razlog

- povreda članka 6. stavka 1. točke Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002.

Tužba podnesena 5. prosinca 2022. – Puma/EUIPO – Fujian Daocheng Electronic Commerce (cipele)

(Predmet T-758/22)

(2023/C 35/97)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Puma SE (Herzogenaurach, Njemački) (zastupnik: M. Schunke i P. Trieb, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druge stranke pred žalbenim vijećem: Fujian Daocheng Electronic Commerce Co. Ltd (Quanzhou, Kina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice br. 8 367 742-0013

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 21. rujna 2022. u predmetu R 1876/2021-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova, uključujući one nastale u postupku pred žalbenim vijeće.

Tužbeni razlog

- povreda članka 6. stavka 1. točke (a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002.
-

Tužba podnesena 7. prosinca 2022. – Kesaev/Vijeće**(Predmet T-763/22)**

(2023/C 35/98)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke*Tužitelj:* Igor Albertovič Kesaev (Usovo, Rusija) (zastupnici: R. Moeyersons i A. De Jonge, odvjetnici)*Tuženik:* Vijeće Europske unije**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2022/1530⁽¹⁾ od 14. rujna 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine, provedenu Provedbenom uredbom Vijeća (EU) 2022/1529⁽²⁾ od 14. rujna 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine, u dijelu koji se na njega odnosi; poništi odluku o produljenju pojedinačnih sankcija protiv njega i da izbriše njegovo ime s popisa u Prilogu I. Uredbi br. 269/2014⁽³⁾;
- naloži Vijeću snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: Obrazloženje uvrštavanja tužitelja na popis sankcija činjenično je netočno i/ili nije relevantno.
 - Prvi dio: Tužitelj nije posebno aktivan u gospodarskim područjima koja Ruskoj Federaciji donose značajne prihode.
 - Drugi dio: Tužitelj nije ni podržavao ni provodio djelovanja ili političke mjere kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine ili stabilnost ili sigurnost u Ukrajini. Tužitelj nije imatelj udjela u društvu JSC Detjarev Plant.
 - Treći dio: Tužitelj ne podupire režim Ruske Federacije ni materijalno ni financijski. Monolit Fonds je politički neutralna dobrotvorna organizacija, a dodijeljene medalje i nagrade nisu nikakav dokaz materijalne ili financijske potpore takozvanom režimu Ruske Federacije.
 - Četvrti dio: Tužitelj nema koristi od režima Ruske Federacije. Tužitelj ni putem organizacije Monolit Fonds ni na koji drugi način ne prima gospodarske niti bilo kakve druge koristi od režima Ruske Federacije.
 - Peti dio: Navedene činjenice su zastarjele, ponavljaju se i ne mogu utjecati na sankcije (njihovo produljenje) protiv tužitelja.
 - Šesti dio: Vijeće nije ispunilo svoju obvezu u pogledu tereta dokazivanja. U svakom se slučaju oslanjalo isključivo na pristrane, netočne i neproverene izvore informacija. Tvrdnje Vijeća nisu potkrijepljene nikakvim objektivnim, pouzdanim dokazom.
2. Drugi tužbeni razlog: Tužitelj nije bio saslušan niti je bio pravilno obaviješten, čime se povređuje pravo na pošteno suđenje.

3. Treći tužbeni razlog: Uvrštavanje tužitelja na popis sankcija protivno je Povelji Europske unije o temeljnim pravima jer se njime krše članci 6., 8., 16. i 17. u vezi s člankom 52. Povelje.
4. Četvrti tužbeni razlog: Terminologija primijenjena u Odluci (ZVSP) br. 2022/329 ⁽⁴⁾ je toliko neprecizna da je provedba Odluke proizvoljna čime se krši temeljno načelo pravne sigurnosti.
5. Peti tužbeni razlog: Sankcioniranje se temelji na diskriminaciji. Protiv osoba u usporedivoj situaciji se ne bi odredile nikakve sankcije, dok su u pogledu tužitelja određene sankcije samo zato što je 1) bogat, 2) politički neutralan i 3) ruski trgovac.
6. Šesti tužbeni razlog: Vijeću u svakom slučaju treba naložiti snošenje troškova jer je tužitelj morao podnijeti ovu tužbu zato što Vijeće još nije usvojilo njegov zahtjev za preispitivanje.

⁽¹⁾ SL 2022., L 239, str. 149.

⁽²⁾ SL 2022., L 239, str 1.

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 269/2014 od 17. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2014., L 78, str 6.)

⁽⁴⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2022/329 od 25. veljače 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 50, str 1.)

Tužba podnesena 8. prosinca 2022. – bet365 Group/EUIPO (bet365)

(Predmet T-764/22)

(2023/C 35/99)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: bet365 Group Ltd (Stoke-on-Trent, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: J. van Manen i E. van Gelderen, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije s verbalnim elementima „bet365” – prijava za registraciju br. 18 479 799

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. rujna 2022. u predmetu R 622/2022-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
- povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 9. prosinca 2022. – Hoffmann/EUIPO – Moldex/Metric (Horex)**(Predmet T-767/22)**

(2023/C 35/100)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Hoffmann GmbH Qualitätswerkzeuge (München, Njemačka) (zastupnik: D. von Schultz, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Moldex/Metric AG & Co. KG (Walddorfhäslach, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije Horex – prijava za registraciju br. 18 222 083

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 30. rujna 2022. u predmetu R 1248/2022-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku, u dijelu u kojem se njome prijava žiga Europske unije br. 18 222 083 odbija za robu: *maske za disanje (ne za umjetno disanje) iz razreda 9. i uređaj za distribuciju čepića za uši; zaštita za uši; zaštita za uši, osobito čepići za uši, silikonski čepići za uši, zaštitne slušalice (zaštita za uši u obliku slušalice);*
- u cijelosti odbije prigovor;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 13. prosinca 2022. – Cogebi i Cogebi/Vijeće**(Predmet T-782/22)**

(2023/C 35/101)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Cogebi (Bruxelles, Belgija), Cogebi, a.s. (Tábor, Češka Republika) (zastupnik: H. over de Linden, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi članak 3. točku (i) Uredbe Vijeća (EU) br. 833/2014 od 31. srpnja 2014. ⁽¹⁾, kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EU) 2022/2014 o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini ⁽²⁾, u dijelu u kojem se odnosi na uvrštavanje oznake KN 6814 na popis robe i tehnologije iz članka 3. točke (i) Uredbe Vijeća (EU) 2022/1904 (Prilog XXI);
- naloži Vijeću snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi bitnog postupovnog zahtjeva – obveze obrazlaganja.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi slobode poduzetništva, kako je navedena u članku 16. Povelje o temeljnim pravima Europske unije.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na dobru upravu, kako je navedeno u članku 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, i povredi prava na djelotvoran pravni lijek i pošteno suđenje iz članka 47. Povelje.

⁽¹⁾ SL 2014., L 229, str. 1.

⁽²⁾ SL 2022., L 259 I, str. 3.

Rješenje Općeg suda od 30. studenoga 2022. – Timberland Europe/Komisija

(Predmet T-782/16) ⁽¹⁾

(2023/C 35/102)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik šestog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 14, 16. 1. 2017.

Rješenje Općeg suda od 1. prosinca 2022. – Foz/Vijeće

(Predmet T-481/21) ⁽¹⁾

(2023/C 35/103)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik četvrtog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 412, 11. 10. 2021.

Rješenje Općeg suda od 28. studenoga 2022. – Lilly Drogerie/EUIPO – Lillydoo (LILLYDOO kids)**(Predmet T-150/22) ⁽¹⁾**

(2023/C 35/104)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik osmog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 198, 16. 5. 2022.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR